

ISSN 2080-1904

Nr 3 (39) 2018

Forum Uczelniane

Zachodniopomorski
Uniwersytet
Technologiczny
w Szczecinie

Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Dzień Owada już po raz dziewiąty na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa ZUT

W tym roku, w czerwcu, po raz dziewiąty gościliśmy sympatyków owadów i innych stawonogów na Dniu Owada na WKŚiR ZUT. Dla wszystkich zainteresowanych przygotowano wiele atrakcji m.in.: bogatą ekspozycję żywych stawonogów, w tym krajowych i egzotycznych gatunków owadów, pajęczaków i wijów; prezentację sprzętu entomologicznego niezbędnego do obserwacji owadów w terenie, prezentację hoteli dla owadów, pokazy owadów użytkowych i sprzętu pszczelarskiego oraz prezentację roślin owadożernych. Zorganizowaliśmy liczne warsztaty i wykłady o tematyce entomologicznej oraz ciekawe zabawy i konkursy. Jak co roku Dzień Owada cieszył się dużym zainteresowaniem. Odwiedziło nas ponad 1500 osób.

Celem corocznie organizowanego Dnia Owada na WKŚiR ZUT w Szczecinie jest: edukacja dzieci, młodzieży i społeczności lokalnej w zakresie różnicowania gatunkowego owadów oraz ich roli w przyrodzie i życiu człowieka, walka z entomofobią czemu sprzyja możliwość bezpośredniej obserwacji zachowań i zwyczajów stawonogów, udział w prostych eksperymentach naukowych prezentujących i wyjaśniających różne zjawiska przyrodnicze obserwowane w przyrodzie.

*Magdalena Dziągiewska
Organizator Dnia Owada
Zdjęcia: Aneta Zierke*

ŁUDZIE UCZELNI

- 2 Anna Mituniewicz-Małek – habilitacja
- 3 Jolanta Szoplik – habilitacja
- 4 Marian Kordas – habilitacja
- 5 Konrad Witkiewicz – habilitacja
Prof. Chady wybrany na prezesa PTBNiDT
- 6 Zachodniopomorskie Noble przyznane
- 7 Zespół prof. dr. hab. inż. Ryszarda Pałki laureatem polsko-chińskiego konkursu na wymianę osobową
Sukces szczecińskich naukowców

Z ŻYCIA UCZELNI

- 8 Drukarka 3D z wykorzystaniem mieszanki betonowej
- 9 Pisanie bez klawiatury
Bo do TANGA trzeba dwojga...
- 10 Promocja na europejską skalę
Porozumienie o współpracy
- 11 Umowa patronacka
Nowe projekty Opus14

POZA UCZELNIĄ

- 11 Warsztaty doktoranckie
- 12 ZUT na Leadership Forum in Higher Education 2018
Do umiędzynarodowienia z NAWA
- 13 Ośrodek w Ostoi na Jarmarku Jakubowym,
czyli ekoedukacja w najlepszym wydaniu
- 14 Polsko-niemieckie warsztaty
IV Warsztaty Kynologiczne „Pies w służbie”
Wyróżnienie za patent

SEMINARIA, KONFERENCJE

- 15 „Innowacje szansą rozwoju gospodarki” – i-MITEL 2018
- 16 Czy wiemy, jak uznawać? – szkolenie ZUT
dla uczelni partnerskich Erasmus+ Ka107
- 17 Seminarium Fast Protein Liquid Chromatography

NASI STUDENCI

- 18 Dwa projekty studentki z Wydziału Elektrycznego wśród najlepszych!
Sukces Studenckiego Koła Naukowego Żywniowców
Certyfikaty B&R wręczone
Wyniki konkursu Szczecin GameDev Talents 2018
- 19 Nagrodzona praca inżynierska
Sukces doktoranta Instytutu Technologii Chemicznej
Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska WTiCh
Pieniądze dla najzdolniejszych doktorantów
- 20 Laureaci 4. edycji Samsung LABO
- 21 Studenci WBiA w finale konkursu
The Trial by Vinci Construction

WARTO WIEDZIEĆ

- 22 Kopernio – narzędzie dla poszukujących pełnych tekstów publikacji
- 23 Mobilność studentów i pracowników ZUT w ramach programu Erasmus+ w roku akademickim 2017/2018
- 24 Zarządzenie nr 42/2018 JM Rektora ZUT – pomocna dłoń we współpracy z przedsiębiorcami
- 26 Mount Holyoke College – prestiżowa żeńska uczelnia

WYSTAWY

- 29 Wieża marzeń
Wystawa książek zagranicznych
- 31 Galeria Supplement prezentuje...
- 32 Wystawa „Rzeczpospolita ubezpieczonych.
Historia ubezpieczeń społecznych w Polsce”

SPORT

- 32 Dzień Sportu
- 33 Zawody Jeździeckie
Aktywizujemy społeczność akademicką
Turniej Wydziałów
- 34 ZUT pomaga
Srebra w lekkoatletyce
ZUT w finale Akademickich Mistrzostw Polski w piłce nożnej
Srebro dla studenta Wydziału Elektrycznego

ŻYLI WŚRÓD NAS

- 35 Profesor Roman Kaszyński
- 36 Profesor Zdzisław Kośmicki
- 37 Profesor Zygmunt Machoy
- 38 Profesor Fryderyk Stręć
- 40 Profesor Józef Świniarski

FORUM UCZELNIANE • Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie • kwartalnik • Rok X numer 3(39) 2018

Adres redakcji: Wydawnictwo Uczelniczne, al. Piastów 48, 70-311 Szczecin, tel. 91 449 47 60, e-mail: wydawnictwo@zut.edu.pl; rkajrys@zut.edu.pl

Redaktor naczelny: prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kiernożycki

Wydawca: Wydawnictwo Uczelniczne Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Skład: Waldemar Jachimczak • **Druk:** Drukarnia ZAPOL

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i opracowywania artykułów oraz ich tytułów. Przekazanie materiałów redakcji jest jednoznaczne z wyrażeniem zgody na rozpowszechnianie tekstów i zdjęć w wersji papierowej i elektronicznej Forum Uczelnicznego. Poglądy prezentowane przez autorów nie odzwierciedlają stanowiska kierownictwa uczelni i zespołu redakcyjnego.

Habilitation

Anna Mituniewicz-Małek

Anna Mituniewicz-Małek urodziła się 1 sierpnia 1971 r. w Głogowie na Dolnym Śląsku. Ukończywszy naukę w Technikum Ogrodnictwem w Nowym Miasteczku, w 1992 r. rozpoczęła studia magisterskie na Wydziale Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności Akademii Rolniczej w Szczecinie (obecnie: Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie). Dyplom magistra inżyniera w zakresie technologii żywności pochodzenia morskiego uzyskała w 1997 r. po obronie pracy pt. „Wpływ zastosowanej mieszanki oraz stopnia oprawienia ryb na cechy organoleptyczne i trwałość salinaty ze śledzi bałtyckich” wykonanej pod kierunkiem dr hab. inż. Małgorzaty Jasińskiej. Bezpośrednio po studiach rozpoczęła międzywydziałowe studia doktoranckie, a w ich trakcie, tj. w lutym 1998 r., została zatrudniona na stanowisku asystenta w nowo powstałym Zakładzie Technologii Mleczarskiej WRMiTŻ. W okresie realizacji studiów doktoranckich na Akademii Rolniczej w Szczecinie ukończyła studium pedagogiczne.

Stopień doktora nauk rolniczych w dyscyplinie technologia żywności i żywienie uzyskała w grudniu 2004 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Wpływ wybranych czynników technologicznych na cechy sensoryczne i fizykochemiczne kefiru z mleka koziego w czasie przechowywania”. Na początku czerwca 2005 r. dr inż. Anna Mituniewicz-Małek została zatrudniona na stanowisku adiunkta w Zakładzie Technologii Mleczarskiej i Przechowalnictwa Żywności ZUT w Szczecinie, a od 1 marca 2018 r. do chwili obecnej realizuje się jako starszy wykładowca. Po uzyskaniu stopnia doktora w dalszym ciągu prowadziła badania dotyczące mleka fermentowanego, ze szczególnym uwzględnieniem napojów uzyskanych na bazie mleka koziego i zajmowała się głównie: wpływem okresu pozyskania mleka koziego na cechy jakościowe kefiru, wpływem preparatu TEXTRION YO 01 na jakość jogurtu o zmodyfikowanej mikroflorze, stopniem przydatności technologicznej kultur kefirowych Kanadyjskiego Instytutu Rossel Inc., analizą tekstury mleka fermentowanego w zależności od doboru szczepionki probiotycznej, jak również możliwością wykorzystania probiotycznego preparatu Activeflora oraz możliwością wykorzystania tradycyjnych kultur jogurtowych w produkcji napoju z mleka koziego. Równocześnie nie obca była jej problematyka związana z analizą właściwości fizykochemicznych mleka krów żywionych różnymi systemami czy też oceną cech jakościowych różnych produktów mlecznych (twarogów, lodów, maślanek itp.) w czasie ich chłodniczego przechowywania. Ponadto realizowała badania związane z analizą zawartości selenu w mleku i jego przetworach, a także z oceną obecności pestycydów chloroorganicznych w mleku krowim i kozim. W ostatnim okresie rozpoczęła cykl badań dotyczących technologicznego wykorzystania mleka kłaczy oraz zagospodarowania serwatki kwasowej w produkcji mleka fermentowanego.

27 czerwca 2018 r. Rada Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa ZUT w Szczecinie nadała dr inż. Annie Mituniewicz-Małek stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie technologia żywności i żywienia. Osiągnięciem naukowym stanowiącym podstawę do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego był cykl czterech publikacji pt. „Monokultury probiotyczne z rodzaju *Lactobacillus* i *Bifidobacterium* w napojach fermentowanych nowej generacji z mleka koziego, a wybrane cechy jakościowe

w okresie ich chłodniczego przechowywania”. Priorytetowym celem osiągnięcia naukowego było określenie możliwości wyprodukowania z mleka koziego napoju fermentowanego nowej generacji przy użyciu jedynie monokultur probiotycznych z rodzaju *Lactobacillus* oraz *Bifidobacterium*, w efekcie czego zostanie on zaliczony do grupy wyrobów o charakterze potencjalnie probiotycznym.

Obecnie dr hab. inż. Anna Mituniewicz-Małek jest autorką i współautorką 31 oryginalnych prac naukowych, 11 publikacji popularnonaukowych, jednej monografii naukowej, dwóch prac zamieszczonych w materiałach konferencyjnych (pełen tekst) oraz 26 doniesień. Oryginalne prace twórcze zostały opublikowane w uznanych zagranicznych i polskich periodykach naukowych, m.in.: *Journal of Dairy Science*, *International Journal of Dairy Technology*, *International Journal of Food Science and Technology*, *Journal of Environmental Science and Health*, *Tierärztliche Umschau*, *Polish Journal of Food Nutrition and Sciences*, *Żywność. Nauka. Technologia. Jakość*, *Electronic Journal of Polish Agricultural Universities*, *ACTA Scientiarum Polonorum – Technologia Alimentaria*, *ACTA Scientiarum Polonorum Zootechnika*. W 2015 r. dokonała 4 zgłoszeń patentowych na wynalazek, dwa – Urząd Patentowy RP i dwa – European Patent Office. Za osiągnięcia naukowe w 2010 r. Anna Mituniewicz-Małek uzyskała indywidualną nagrodę Rektora (III stopnia), a w 2015 r. za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania Medal Komisji Edukacji Narodowej.

W ramach działalności dydaktycznej dr hab. inż. Anna Mituniewicz-Małek prowadzi wykłady i ćwiczenia zarówno na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych, jak i II stopnia na kierunku technologia żywności i żywienie człowieka oraz na kierunku mikrobiologia stosowana. Wypromowała 32 dyplomantów oraz była recenzentem 31 prac inżynierskich i magisterskich. Dwukrotnie była również opiekunem roku kierunku TŻiŻCZ na WNoŻiR.

Niezależnie od realizowanej pracy naukowej i dydaktycznej Anna Mituniewicz-Małek aktywnie uczestniczyła i nadal uczestniczy w życiu organizacyjnym i promocyjnym zarówno wydziału, jak i uczelni, m.in. była pełnomocnikiem dziekana ds. jakości w okresie ich chłodniczego przechowywania”. Poza pracą badawczą efektem której są publikacje naukowe, w celu podnoszenia swoich kwalifikacji dr hab. inż. Anna Mituniewicz-Małek uczestniczyła w międzynarodowych i krajowych konferencjach oraz sympozjach i sesjach naukowych (40). Dodatkowo brała udział w licznych szkoleniach, seminariach oraz kursach (31), a w 2008 r. zdobyła uprawnienia audytora wewnętrznego systemu zarządzania bezpieczeństwem żywności wg ISO 22000:2005 (certyfikat nr AZJ – 2008 – VI – C496). Natomiast cztery lata później na Politechnice Koszalińskiej ukończyła studia podyplomowe w zakresie nowoczesnych metod kształcenia na odległość – blended learning. Uczestniczyła również w kilku projektach współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej oraz dwóch stażach. Pierwszy staż (krótkoterminowy) odbyła w 2007 r. w Montrealu w firmie Abiasa specjalizującej się w produkcji szczepionek mleczarskich wykorzystywanych w przemyśle do produkcji mleka fermentowanego oraz serów twarogowych i podpuszczkowych, a drugi 3-miesięczny w firmie STARCO Zakład Mleczarski Sp. z o.o. w zakresie projektu „Czas na staż!” współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej. Czterokrotnie uzyskała stypendium z funduszu stypendialnego JM Rektora ZUT.

W ramach działalności dydaktycznej dr hab. inż. Anna Mituniewicz-Małek prowadzi wykłady i ćwiczenia zarówno na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych, jak i II stopnia na kierunku technologia żywności i żywienie człowieka oraz na kierunku mikrobiologia stosowana. Wypromowała 32 dyplomantów oraz była recenzentem 31 prac inżynierskich i magisterskich. Dwukrotnie była również opiekunem roku kierunku TŻiŻCZ na WNoŻiR.

Niezależnie od realizowanej pracy naukowej i dydaktycznej Anna Mituniewicz-Małek aktywnie uczestniczyła i nadal uczestniczy w życiu organizacyjnym i promocyjnym zarówno wydziału, jak i uczelni, m.in. była pełnomocnikiem dziekana ds. jakości

kształcenia, współorganizatorem Dziecięcego Uniwersytetu Technologicznego „DUTEK” oraz warsztatów organizowanych dla różnych grup wiekowych w ramach Zachodniopomorskiego Festiwalu Nauki Szczecin–Koszalin, przewodniczącą komisji hospitacyjnej, członkiem uczelnianej komisji ds. jakości kształcenia, członkiem zespołu odpowiedzialnego za przygotowanie raportu samooceny WNoŻiR na potrzeby akredytacji instytucjonalnej, a także wieloletnim członkiem wydziałowej komisji rekrutacyjnej, egzaminacyjnej

(podczas egzaminów inżynierskich i magisterskich) oraz członkiem jury Okręgowej Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Rolniczych. Obecnie jest członkiem wydziałowej komisji ds. jakości kształcenia oraz członkiem komisji hospitacyjnej.

Prywatnie jest mężatką oraz mamą 21-letniego Patryka i 11-letniej Kai. Wolny czas stara się spędzać kreatywnie z bliskimi, lubi także obejrzeć dobry film, program rozrywkowy czy też sportowy. Interesuje się florystyką i wystrojem wnętrz.

Habilitacja

Jolanta Szoplik

Jolanta Szoplik urodziła się w 1968 r. w Międzyrzeczu Podlaskim. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w Nowogardzie w 1987 r. rozpoczęła studia na kierunku Inżynieria Chemiczna i Procesowa na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej. Pracę magisterską pt. „Badanie współczynnika dyfuzji metodą elektrochemiczną z zastosowaniem wirującego dysku”, której promotorem był prof. dr hab. inż. Fryderyk Stręć, obroniła w lipcu 1992 r., uzyskując tytuł naukowy magistra inżyniera, specjalność: inżynieria chemiczna. Pracę zawodową rozpoczęła już w styczniu 1992 r. na stanowisku naukowo-technicznym w Zakładzie Inżynierii i Aparatury Chemicznej na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej. Natomiast w 1997 r. została zatrudniona na stanowisku asystenta w Zakładzie Inżynierii Chemicznej i Procesów Reaktorowych. W latach 2002–2004 była studentką studium doktoranckiego na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej. Pracę doktorską pt. „Badania czasu mieszania w zbiorniku z niecentrycznie zabudowanym mieszadłem”, której promotorem była prof. dr hab. inż. Joanna Karcz, obroniła w 2004 r. na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej. W 2005 r. została zatrudniona na stanowisku adiunkta w Zakładzie Inżynierii Chemicznej i Procesów Reaktorowych. Otrzymała także trzymiesięczny staż (w 2011 r.) w szczecińskim oddziale Wielkopolskiej Spółki Gazownictwa (obecnie Zakład Gazowniczy w Szczecinie Polskiej Spółki Gazownictwa) oraz uczestniczyła w szkoleniu na temat wdrażania nowych technologii w ramach projektu „Czas na staż. Współpraca Nauki i Biznesu”, organizowanym przez Regionalne Centrum Innowacji i Transferu Technologii (RCTiIT) w Szczecinie. Za osiągnięcia naukowe uzyskała nagrodę II stopnia JM Rektora PS (w 2004 r.) oraz nagrodę III stopnia JM Rektora ZUT w Szczecinie (w 2016 r. i 2017 r.). Natomiast w 2008 r. otrzymała Brązowy Krzyż Zasługi. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Chemicznego.

Jej zainteresowania badawcze podczas wieloletniej pracy naukowej zmieniły się. Podczas realizacji pracy magisterskiej i w początkowym okresie pracy zawodowej do badania współczynnika dyfuzji oraz wymiany masy w warstwie przyściennej mieszadła z mieszadłem szybkoobrotowym stosowała wspomaganą komputerowo metodę elektrochemiczną. Następnie do badania czasu mieszania w zbiorniku z niecentrycznie usytuowanym mieszadłem szybkoobrotowym stosowała wspomaganą komputerowo metodę termiczną. Prace naukowe przedstawiane jako osiągnięcie naukowe w postępowaniu

habilitacyjnym, związane z modelowaniem przepływu gazu w złożonych układach sieci rurociągowych, przygotowała przy użyciu zaawansowanych narzędzi inżynierii chemicznej, takich jak: symulator GasNet do obliczeń hydraulicznych sieci gazowych oraz sztuczne sieci neuronowe do prognozowania zapotrzebowania na gaz. Dotychczasowy dorobek naukowy obejmuje 44 publikacje, wśród których znajduje się jeden rozdział w monografii, 14 prac uwzględnionych w bazie JCR, 15 prac w innych recenzowanych czasopiśmie naukowych z listy MNiSW oraz 14 publikacji w krajowych lub międzynarodowych materiałach konferencyjnych. Zgodnie z danymi bibliograficznymi zawartymi w bazie Web of Science jej prace były cytowane 184 razy (156 razy bez autocytowań), a indeks Hirscha osiągnął wartość 6.

Na podstawie oceny dorobku naukowego oraz monotematycznego cyklu 11 jednoautorskich oraz 2 współautorskich publikacji pt. „Teoretyczna i numeryczna analiza przepływu gazu w złożonych systemach inżynierii chemicznej” Rada Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie 20 marca 2018 r. podjęła uchwałę o nadaniu dr inż. Jolancie Szoplik stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria chemiczna o specjalności inżynieria chemiczna i procesowa.

Głównym celem zrealizowanych przez nią badań było wskazanie potencjalnych możliwości obniżenia nadciśnienia gazu w sieci. W podjętych badaniach jako przykład złożonego systemu do transportu energii wybrała sieć gazociągów niskiego ciśnienia do transportu gazu ziemnego wysokometanowego. Wyniki badań niezbędne do przeprowadzenia analiz i przygotowania publikacji pozyskała z Zakładu Gazowniczego w Szczecinie, z którym w 2008 r. nawiązała wieloletnią współpracę i gdzie odbyła staż przemysłowy. Osiągnięciem naukowym przeprowadzonych badań jest opracowanie modelu prognostycznego w postaci perceptronu jednokierunkowego wielowarstwowego MLP, który może być z powodzeniem stosowany do opracowywania prognoz zapotrzebowania na gaz lub szacowania obciążenia gazociągów niskiego ciśnienia w mieście w zależności od wybranych czynników kalendarzowych i pogodowych. Natomiast osiągnięciem aplikacyjnym jest opracowanie metodyki przygotowania algorytmu do sterowania nadciśnieniem strumienia gazu zasilającego sieć w zależności od wielkości tego strumienia. Algorytm realizujący dynamiczną zmianę ciśnienia, dzięki czemu w sieci utrzymywane jest nadciśnienie gazu w sieci niższe, niż było stosowane wcześniej, został zastosowany na jednej ze stacji redukcyjnych

zasilających rzeczywistą sieć gazociągów. Tematyka wszystkich przygotowanych prac naukowych, przedstawianych w postępowaniu habilitacyjnym jako osiągnięcie naukowe, skoncentrowana jest na zagadnieniach usprawnienia transportu gazu siecią oraz ograniczenia kosztów przesyłu gazu w istniejących sieciach gazowych niskiego ciśnienia. Obliczenia symulacyjne wykonała w programie GasNet dla dwóch przykładowych rzeczywistych sieci gazowych niskiego ciśnienia, różniących się długością, strukturą i usytuowaniem w terenie, materiałem rurociągów oraz liczbą przyłączy, z których pobierany był gaz.

W latach 2004–2017, pracując na stanowisku asystenta oraz adiunkta naukowo-dydaktycznego, prowadziła zajęcia dydaktyczne dla

studentów I oraz II stopnia studiów stacjonarnych oraz niestacjonarnych kierunku: inżynieria chemiczna i procesowa, ochrona środowiska, towaroznawstwo, chemia. Opracowała treści programowe do przedmiotów w języku polskim oraz języku angielskim, uruchomiła pięć stanowisk pomiarowych do ćwiczeń laboratoryjnych, była promotorem 24 prac magisterskich i 16 inżynierskich oraz przygotowała 34 recenzje prac dyplomowych magisterskich lub inżynierskich, a obecnie jest opiekunem pracy doktorskiej. Aktywnie uczestniczy w komisjach działających na wydziale (komisja ds. jakości kształcenia) oraz w akcjach promocyjnych wydziału (Festiwal Nauki).

Prywatnie jest mężatką i matką 25-letniego syna. Lubi aktywnie spędzać czas, jeżdżąc na rowerze lub spacerując, oraz podróżować.

Habilitacja

Marian Kordas

Rada Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie 10 lipca 2018 r., na podstawie oceny dorobku naukowego oraz cyklu publikacji pt. „Intensyfikacja procesów transportu masy, pędu i energii w mieszalniku cieczy z mieszadłem wykonującym jednoczesny ruch posuwisto-zwrotny i obrotowy”, podjęła decyzję o nadaniu dr. inż. Marianowi Kordasowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie naukowej inżynieria chemiczna.

Marian Kordas urodził się w 1975 r. w Dębnie. Po ukończeniu Technikum Budowlanego im. Mikołaja Kopernika w Gorzowie Wielkopolskim w 1996 r. rozpoczął studia na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej na kierunku ochrona środowiska, specjalizacja procesy i aparaty w ochronie środowiska. Pracę magisterską pt. „Wpływ kąta ustawienia łopatek na moc mieszania w mieszalniku wibracyjnym”, wykonaną pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Stanisława Masiuka, obronił w 2001 r., uzyskując tytuł naukowy magistra inżyniera. Od 1 października 2001 r. był słuchaczem studium doktoranckiego przy Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej. Prace badawcze prowadził w Instytucie Inżynierii Chemicznej i Procesów Ochrony Środowiska Politechniki Szczecińskiej w Zakładzie Ciepłownictwa i Gospodarki Odpadami pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Stanisława Masiuka. Rozprawę doktorską pt. „Struktura schematu blokowego modelu matematycznego oraz charakterystyki dynamiczne mieszalnika z mieszadłem wahadłowym” obronił 26 czerwca 2006 r.; na jej podstawie uchwałą Rady Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej uzyskał stopień doktora nauk technicznych.

W ramach pracy doktorskiej prowadził badania doświadczalne związane z testowaniem prototypowej konstrukcji mieszalnika mechanicznego wyposażonego w mieszadło wahadłowe. Dla analizowanego aparatu, działającego w reżimie przepływowym, wykonano badania znacznikowe polegające na pomiarze zmian temperatury w mieszanym płynie w przestrzeni i na wylocie mieszalnika. Otrzymane wyniki posłużyły do sformułowania struktury schematu blokowego modelu matematycznego testowanego mieszalnika.

Od 1 listopada 2005 r. pracował jako asystent, a od 1 lipca 2008 r. jako adiunkt w Zakładzie Ciepłownictwa i Gospodarki Odpadami Politechniki Szczecińskiej (od 5 września 2008 r. Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie). Prace naukowo-badawcze dr. hab. inż. Marian Kordas prowadził w zespole kierowanym przez dr. hab. inż. Rafała Rakocznego, prof. nadzw. Jego zainteresowania naukowe obejmowały badania w tematyce: intensyfikacji procesów transportu masy, pędu i energii w mieszalnikach standardowych i niestandardowych, badań wpływu wirującego pola magnetycznego na komórki rakowe, mikroorganizmy, celulozę bakteryjną, inżynierii ochrony środowiska, modelowania matematycznego i opracowania modeli matematycznych, zastosowania teorii informacji w opisie matematycznym procesów i operacji

inżynierii chemicznej. Tematem przewodnim badań prowadzonych w ramach habilitacji była analiza zagadnień związanych z transportem masy, pędu i energii dotycząca badań dwóch opatentowanych prototypowych mieszalników mechanicznych z mieszadłem wykonującym jednoczesny ruch posuwisto-zwrotny i obrotowy. Dorobek naukowy dr. hab. inż. Mariana Kordasa obejmuje łącznie 60 publikacji (w tym 30 w czasopiśmie uwzględnionych w bazie JCR), 32 pełnotekstowe materiały z konferencji zagranicznych i 18 krajowych, pięć rozdziałów w książkach, 14 udzielonych patentów, 30 zgłoszeń patentowych krajowych oraz jedno zgłoszenie patentowe europejskie. Doktor Marian Kordas za pracę naukową został pięciokrotnie uhonorowany nagrodami za działalność naukową przez JM Rektora. Jest promotorem pomocniczym jednej obronionej pracy doktorskiej i promotorem pomocniczym w jednym otwartym przewodzie doktorskim. Jest współopiekunem Studenckiego Koła Naukowego „Inżynier” działającego przy Instytucie Inżynierii Chemicznej i Procesów Ochrony Środowiska ZUT w Szczecinie. Uczestniczył w pracach komitetów organizacyjnych dwóch ogólnopolskich konferencji naukowych. Należy do Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego. W ramach działalności dydaktycznej był promotorem 24 prac inżynierskich i magisterskich oraz recenzentem 27 prac dyplomowych. Od pierwszego września 2016 r. pełni funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Inżynierii Chemicznej i Procesów Ochrony Środowiska ZUT w Szczecinie.

Jest żonaty. Interesuje się muzyką, fotografią, grafiką komputerową.

Habilitacja

Konrad Witkiewicz

Rada Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie 10 lipca 2018 r., na podstawie oceny dorobku naukowego oraz monotematycznego cyklu publikacji pt. „Analiza teoretyczno-doświadczalna ogrzewania mikrofalowego w wybranych procesach suszarniczych i adsorpcyjnych”, podjęła decyzję o nadaniu dr. inż. Konradowi Witkiewiczowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych, w dyscyplinie naukowej inżynieria chemiczna.

Konrad Witkiewicz urodził się w 1977 r. w Goleniowie. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego nr 1 im. S. Żeromskiego w Goleniowie w 1996 r. rozpoczął studia na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej. Pracę magisterską pt. „Model numeryczny suszenia sublimacyjnego materiałów porowatych o strukturze nieuporządkowanej przy ogrzewaniu dwu-obszarowym kontaktowo-radiacyjnym”, wykonaną pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Józefa Nastaja, obronił w 2001 r., uzyskując tytuł naukowy magistra inżyniera chemika, specjalność informatyka procesowa. Od 1 października 2001 r. był słuchaczem studium doktoranckiego przy Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej. Prace badawcze prowadził w Instytucie Inżynierii Chemicznej i Procesów Ochrony Środowiska pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Józefa Nastaja. Rozprawę doktorską pt. „Modelowanie numeryczne suszenia sublimacyjnego materiałów ziarnistych przy ogrzewaniu mikrofalowym” obronił 2 października 2006 r. i na jej podstawie, uchwałą Rady Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej, uzyskał stopień doktora nauk technicznych. Głównym celem rozprawy doktorskiej była jakościowa oraz ilościowa analiza etapu podstawowego suszenia sublimacyjnego wybranych modelowych materiałów ziarnistych, m.in. adsorbentów węglowych (węgiel aktywny) i niewęglowych (silikażel, sita molekularne), przy ogrzewaniu mikrofalowym.

Od 1 października 2006 r. pracował jako asystent, a od 1 października 2008 r. – jako adiunkt w Zakładzie Inżynierii Procesowej, Informatyki Procesowej i Ochrony Atmosfery Politechniki Szczecińskiej (od 1 stycznia 2010 r. Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie). Prace naukowo-badawcze dr hab. inż. Konrad

Witkiewicz prowadził w zespole kierowanym przez prof. dr. hab. inż. Józefa Nastaja. Jego zainteresowania naukowe związane były z badaniami możliwości zastosowania ogrzewania mikrofalowego w wybranych procesach inżynierii chemicznej, zwłaszcza w energochłonnych procesach suszarniczych i adsorpcyjnych. Tematem przewodnim badań prowadzonych w ramach habilitacji była analiza wydajności wewnętrznego źródła ciepła w materiałach ziarnistych suszonych sublimacyjnie przy ogrzewaniu mikrofalowym oraz w nieruchomym złożu adsorbentu ziarnistego w etapie regeneracji wspomaganą ogrzewaniem mikrofalowym. Do najważniejszych osiągnięć należy zaliczyć: 1) opracowanie modeli matematycznych procesów wspomaganego ogrzewaniem mikrofalowym z uwzględnieniem wydajności wewnętrznego źródła ciepła

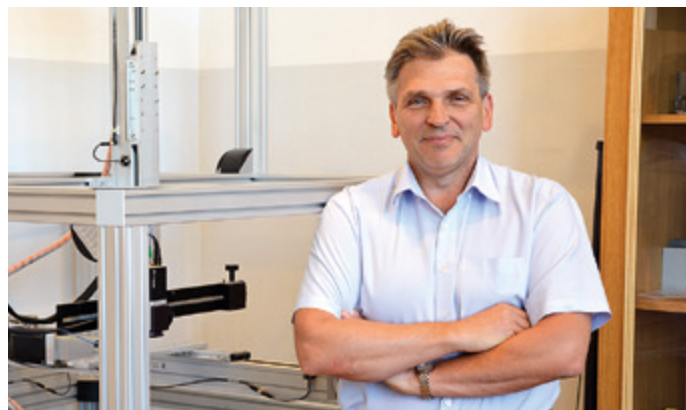
i rozkładu natężenia pola elektrycznego w ogrzewanych materiałach; etapu podstawowego suszenia sublimacyjnego prowadzonego w aplikatorze rezonansowym oraz regeneracji adsorbentów w aplikatorze nierezonansowym; 2) przeprowadzenie analizy parametrycznej badanych procesów dla układów suszarniczych i adsorpcyjnych stanowiących kombinację materiałów o szerokim zakresie właściwości dielektrycznych: adsorbentów węglowych i niewęglowych oraz polarnych i niepolarnych związków; 3) opracowanie rozwiązania konstrukcyjnego aplikatora mikrofalowego oraz metodyki prowadzenia regeneracji mikrofalowej adsorbentów w kolumnie z osiąwą emisją fal w warunkach nierezonansowych.

Dorobek naukowy dr. hab. inż. Konrada Witkiewicza obejmuje łącznie 23 pozycje, w tym monografię, rozdział w monografii, 15 publikacji w czasopiśmie uwzględnionych w bazie JCR, cztery publikacje w recenzowanych czasopiśmie uwzględnionych na liście MNiSW oraz dwa patenty krajowe. Brał udział w dziesięciu konferencjach, w tym w trzech międzynarodowych. Uczestniczył w pracach komitetów organizacyjnych dwóch konferencji naukowych. W ramach działalności dydaktycznej prowadzi zajęcia na kierunkach studiów inżynieria chemiczna i procesowa, chemia oraz dla studentów uczestniczących w programie ERASMUS+. Był promotorem 13 prac dyplomowych oraz recenzentem dziesięciu innych prac na Wydziale; sprawuje opiekę naukową nad dwoma doktorantami.

Prof. Chady wybrany na prezesa PTBNI DT

W dniu 9 maja 2018 r. w Domu Technika NOT w Warszawie odbyło się Walne Zebranie Sprawozdawczo-Wyborcze Delegatów Polskiego Towarzystwa Badań Nieniszczących i Diagnostyki Technicznej działającego przy Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Mechaników Polskich (SIMP). Towarzystwo skupia naukowców i specjalistów praktyków pracujących w dziedzinie badań nieniszczących, kontroli i diagnostyki technicznej.

Z przyjemnością informujemy, że prezesem towarzystwa na kolejną czteroletnią kadencję został dr hab. inż. Tomasz Chady, prof. nadzw., a członkiem zarządu – dr inż. Przemysław Łopato. Podczas zebrania prof. Tomasz Chady został również uhonorowany medalem im. prof. Zdzisława Pawłowskiego, który przyznawany jest za działalność w istotny sposób przyczyniającą się do rozwoju badań nieniszczących i diagnostyki technicznej.

Zachodniopomorskie Noble przyznane

Nagroda promuje najwybitniejsze osiągnięcia nauki województwa zachodniopomorskiego. Kandydaci do nagrody byli zgłaszani przez rektorów zachodniopomorskich uczelni oraz przez członków Zachodniopomorskiego Klubu Liderów Nauki.

W tegorocznej edycji konkursu wyróżnione zostały osiągnięcia z 2017 r. w ośmiu kategoriach nauk: humanistycznych, podstawowych, technicznych, ekonomicznych, rolniczych, medycznych, o morzu oraz artystycznych. Laureaci Zachodniopomorskich Nobli otrzymują nagrody za osiągnięcia naukowe. Ci, którzy ubiegają się o nagrodę, przedstawiają swoje badania. Liczą się przede wszystkim publikacje w czasopismach wysoko notowanych (na tzw. liście filadelfijskiej) oraz wdrożone lub sprzedane opracowania patentowe.

Wyróżnionych wybrała kapituła w składzie: prof. dr hab. Aleksander Wolszczan (przewodniczący), prof. dr hab. Jan Lubiński (sekretarz), prof. dr hab. Michał Białko, prof. dr hab. Józef Hozer, prof. dr hab. Antoni W. Morawski oraz prof. dr hab. Piotr Masojć.

W dziedzinie nauk technicznych wyróżniony został dr hab. inż. **Rafał Rakoczy**, prof. ZUT, z Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej, Instytut Inżynierii Chemicznej i Procesów Ochrony Środowiska, za badania wpływu wirującego pola magnetycznego w inżynierii bioprosesowej i przemysłowe zastosowanie rozwiązania konstrukcyjnego.

W dziedzinie nauk rolniczych doceniono dr hab. inż. **Jolantę Kiepińską**, prof. ZUT, z Zakładu Gospodarki Rybackiej i Ochrony Wód Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa, za osiągnięcia naukowe w diagnostyce molekularnej chorób wirusowych oraz zgodności gatunkowej ryb i przetworów rybnych.

W dziedzinie nauk ekonomicznych nagrodzono dr hab. inż. **Jarosława Jankowskiego** z Katedry Inżynierii Systemów Informatycznych oraz Zespołu Analityki Systemów Internetowych i Badań Sieci Złożonych Wydziału Informatyki za cykl sześciu artykułów naukowych opublikowanych w 2017 r. w międzynarodowych czasopismach naukowych z łącznym Impact Factorem – 16.536.

Zdjęcie: Izabela Kaleta

Jankowski Jarosław

Katedra Inżynierii Systemów Informatycznych oraz Zespół Analityki Systemów Internetowych i Badań Sieci Złożonych Wydziału Informatyki

W ostatnim okresie przedmiotem moich badań były procesy rozprzestrzeniania informacji w sieciach społecznych. Realizowane badania powiązane były grantem Narodowego Centrum Nauki. Jednym z zaproponowanych rozwiązań było podejście sekwencyjne do inicjowania procesów dyfuzji informacji w sieciach złożonych. Umożliwia ono wykorzystanie potencjału naturalnych procesów rozprzestrzeniania informacji i w efekcie uzyskanie większego zasięgu działań niż w przy zastosowaniu typowych w tym obszarze rozwiązań jednoetapowych. Badania realizowano z wykorzystaniem podejścia statycznego i dynamicznego.

Do głównych osiągnięć należy wyznaczenie zależności między czasem trwania procesu a przyrostem zasięgu w podejściu sekwencyjnym, wykazanie w ujęciu formalnym uzyskiwania nie gorszych rezultatów w porównaniu z podejściem jednoetapowym dla każdej z metod generowania rankingów węzłów sieci, wyznaczenie zależności między kosztami generowania rankingów dynamicznych i zasięgiem procesu oraz badania empiryczne powiązane z kampaniami wspomagającymi. Zaskoczeniem było znaczne zwiększenie zasięgu aktywacji węzłów w obrębie sieci w porównaniu z metodami jednoetapowymi bez zwiększenia złożoności obliczeniowej algorytmów selekcji węzłów. Uzyskane wyniki dla podejścia sekwencyjnego były lepsze niż dla jednoetapowego kosztownego obliczeniowo podejścia zachłannego.

Dalsze etapy prac zakładają weryfikację opracowanych rozwiązań dla teoretycznych modeli sieciowych i wykorzystanie heterogenicznych mechanizmów oddziaływania na procesy propagacji informacji przy możliwości zarówno ich wzmacniania, jak i tłumienia.

dr hab. Jolanta Kielpińska, prof. nadzw.

Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa
Zakład Gospodarki Rybackiej i Ochrony Wód

Czy to wyróżnienie było dla Pani zaskoczeniem?

Nagroda Nobla Zachodniopomorskiego przyznana mi przez Kapitułę Zachodniopomorskiego Klubu Liderów Nauki jest dla mnie ogromnym wyróżnieniem i przyjąłem ją z wielką radością. Trudno tu mówić o zupełnej niespodziance, ponieważ do konkursu trzeba zgłosić się samodzielnie. Jednak ostatecznie poszczególne osoby nominowane są przez władze macierzystych uczelni regionu Pomorza Zachodniego. Wpisanie mojej osoby na listę Laureatów Nobli Zachodniopomorskich w 2018 r. świadczy o docenieniu wyjątkowości i dużej wartości merytorycznej moich badań przez środowisko naukowe i władze miasta. Jest też uznaniem praktycznego znaczenia prac związanych z rybactwem dla Pomorza Zachodniego przez władze miasta i regionu. Dla mnie ważne jest nie to, aby prowadzić badania i publikować ich wyniki, ale to, aby efekty mojej pracy naukowej miały odniesienie do praktyki i mogły być wykorzystane przez hodowców ryb, administrację państwową czy lekarzy weterynarii zajmujących się ochroną zdrowia ryb. Połączenie

nauki i praktyki to jedyna możliwość, aby wiedza i umiejętności naukowca miały bezpośrednie przełożenie na rozwój dziedziny, którą się zajmuje.

W jakim kierunku planuje Pani dalsze badania?

Moje zainteresowania naukowe skupiają się przede wszystkim wokół wykorzystania badań genetycznych w parazytologii systematycznej, diagnostyki molekularnej chorób wirusowych ryb oraz wyjaśniania zjawiska transmisji wirusów w środowisku z uwzględnieniem potencjalnych wektorów.

W zakresie moich zainteresowań jest też wypracowywanie szybkich i wysoce skutecznych metod diagnostycznych umożliwiających detekcję wirusów patogennych dla ryb. Wymaga to połączenia wiedzy z zakresu biologii wirusów i epidemiologii. Tego zagadnienia dotyczą dwie przygotowane do druku publikacje. Element genetyki populacyjnej to trwające obecnie prace nad stabilnością genetyczną okonia oraz babki byczej, która jest gatunkiem inwazyjnym dla naszych wód. Obecnie trwają badania związane z interpretacją danych molekularnych umożliwiających ocenę stanu populacji, a tym samym określenie stabilności lub regresji genetycznej wybranych gatunków ryb.

Zespół prof. dr. hab. inż. Ryszarda Pałki laureatem polsko-chińskiego konkursu na wymianę osobową

W dniu 25 maja 2018 r. podczas 37. posiedzenia Polsko-Chińskiej Międzyrządowej Komisji ds. współpracy naukowo-technologicznej w Pekinie został rozstrzygnięty konkurs na wymianę osobową na lata 2018–2019.

Z przyjemnością informujemy, że projekt zespołu prof. dr. hab. inż. Ryszarda Pałki, w składzie: dr inż. Michał Bonisławski, dr hab. inż. Piotr Paplicki, dr inż. Marcin Wardach został zakwalifikowany do realizacji wspólnie przez polskie i chińskie uczelnie.

Tematem współpracy między Wydziałem Elektrycznym ZUT w Szczecinie a School of Information and Electrical Engineering China University of Mining & Technology będzie optymalizacja wielokryterialna generatora reluktancyjnego przełączalnego dużej mocy. Celem wizyty w ramach wymiany osobowej będą wspólne prace w zakresie projektowania i optymalizacji nowoczesnych maszyn

elektrycznych, w szczególności maszyn reluktancyjnych przełączalnych pracujących w trybie generatorowym oraz opracowanie modeli matematycznych i optymalizacja wielokryterialna analizowanych maszyn elektrycznych.

Więcej informacji na stronie MNiSW.

Sukces szczecińskich naukowców

prof. Andrzej Piegat

Na międzynarodowej konferencji 13th International Conference on Application of Fuzzy Systems and Soft Computing (ICAFS 2018), która w tym roku odbyła się w Warszawie w dniach 27–28 sierpnia, artykuł „Why Multidimensional Fuzzy Arithmetic?” opracowany przez prof. Andrzeja Piegata z WI ZUT oraz dr Marka Landowskiego z Akademii Morskiej w Szczecinie zdobył Best Paper Award w konkursie, w którym uczestniczyło 120 innych konkurencyjnych artykułów.

W nagrodzonym artykule autorzy wykazali, że operacje arytmetyki granularnych powinny być realizowane nie w przestrzeni 1- lub 2-wymiarowej, lecz w przestrzeni wielowymiarowej. Zwiększa to znacznie dokładność obliczeń.

dr Marek Landowski

Drukarka 3D z wykorzystaniem mieszanki betonowej

Wydawać by się mogło, że połączenie betonu i drukarki 3D jest niemożliwe. Jednak grupa młodych i zdolnych inżynierów z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie skonstruowała pierwszą w Polsce maszynę do drukowania trójwymiarowych elementów konstrukcyjnych z betonu. Dzięki zrobotyzowanej drukarce 3D w Szczecinie na razie drukować można ozdobne elementy z betonu i architekturę ogrodniczą, jednak w przyszłości doktoranci z ZUT mają zamiar drukować całe budynki mieszkalne.

W skład zespołu badawczego wchodzi: z Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki: dr inż. Marcin Hoffmann, dr inż. Marcin Królikowski, dr inż. Krzysztof Filipowicz; opiekun naukowy: dr hab. inż. Mirosław Pajor, prof. ZUT. Z Wydziału Budownictwa i Architektury: dr inż. Adam Zieliński, dr inż. Tomasz Wróblewski, mgr inż. Szymon Skibicki, mgr inż. Mateusz Techman, mgr inż. Norbert Olczyk, mgr inż. Karol Federowicz, st. tech. Dawid Sokół; opiekun naukowy: dr hab. inż. Maria Kaszyńska, prof. ZUT.

Drukarka 3D z wykorzystaniem mieszanki betonowej to nawiązanie do rozwijającej się technologii druku przyrostowego już występującego w świecie nauki i przemysłu, natomiast w Polsce to pierwszy tego typu egzemplarz. Nazwa własna przedsięwzięcia to 3D Concrete Line. Obecnie dostępna jest wersja prototypowa, która jest ciągle udoskonalana pod względem mechanicznym, informatycznym, jak również pod względem technologicznym, czyli modyfikacji składu mieszanki betonowej, która ma decydujący wpływ na jakość wydruku. Dotychczasowy efekt prac to sześć zgłoszeń patentowych, trzy artykuły

naukowe oraz dwa wystąpienia na konferencjach międzynarodowych. Plany na przyszłość są bardzo śmiałe, rozbudowane i dynamiczne.

Krótki opis działania drukarki: drukarka 3D z wykorzystaniem mieszanki betonowej = pompa do betonu + robot kartezyjski. W mieszance wykonywana jest mieszanka betonowa o odpowiednich parametrach reologicznych: konsystencji, lepkości i pompowności. Mieszanka bazuje na dużej ilości spoiwa: cementu i dodatków mineralnych – popiołów lotnych i pyłów krzemionkowych (reaktywnych materiałów odpadowych). Po testach sprawdzających właściwą konsystencję mieszanka jest transportowana do kosza pompy. Następnie pompa z odpowiednią wydajnością podaje mieszankę przez wąż do głowicy kończącej. Następuje proces podawania mieszanki. Wydruk odbywa się z wykorzystaniem robota kartezyjskiego, który poprzez sterowanie głowicy kończącej odpowiednio układa mieszankę zgodnie z projektowanym modelem.

W celu uzyskania wydruku o odpowiedniej jakości konieczne jest skorelowanie prędkości podawania mieszanki z prędkością poruszania się robota kartezyjskiego. Kolejnym bardzo ważnym parametrem jest czas, szczególnie tyczy się to mieszanki betonowej, która traci swoją konsystencję w wyniku wysychania i spadku oddziaływania domieszek chemicznych. W tym wypadku jakość wydruku zależy od czasu wykonania zarobu. Dopiero skorelowanie zmiennych technologicznych z mechanicznymi i informatycznymi pozwala na zadowalający efekt końcowy, którym jest wydruk projektowanego modelu z użyciem mieszanki betonowej.

Test i zdjęcia: Adam Zieliński

Pisanie bez klawiatury

Interakcja ze sprzętem komputerowym z wykorzystaniem tylko myszy i klawiatury zaczyna być niewygodna i niewystarczająca. Urządzenia mobilne wyposażone są w ekrany dotykowe, które umożliwiają bezpośrednią interakcję. Coraz chętniej zaczynamy korzystać z interfejsów bezdotykowych, gdzie wydawanie poleceń odbywa się np. gestem dłoni. Dzięki takim rozwiązaniom jak Kinect w grach sami stajemy się kontrolerami. Czy jednak wszystko możemy zrealizować gestem? W jaki sposób wygodnie wprowadzać tekst do systemu komputerowego?

Prace nad nowymi rozwiązaniami w tej dziedzinie trwają na Wydziale Informatyki ZUT. W praktyce chodzi o opracowanie interfejsu dla osób z fizycznymi dysfunkcjami, które nie mogą korzystać ze standardowych urządzeń wejścia (wprowadzania danych, sterowania), jak mysz i klawiatura. Czasem może się okazać, że osoba w pełni sprawna ulegnie wypadkowi, który czasowo ją unieruchomi i uniemożliwi korzystanie ze znanych interfejsów (np. złamane obie ręce podczas jazdy na nartach/motorze). Alternatywy dla standardowego sposobu sterowania (myszą) bądź wprowadzania tekstu (klawiaturą) są więc potrzebne. Mamy obecnie bardzo dobrze funkcjonujące systemy rozpoznawania mowy, eyetracking itd. Sterowanie ruchem głowy jest jedną z opcji. W opracowanym interfejsie do wprowadzenia

dowolnej litery wystarczą trzy kolejne ruchy głową. Sam interfejs był po raz pierwszy przedstawiony w maju 2017 r. na konferencji CO-RES 2017: 10th International Conference on Computer Recognition Systems. Realizacja pomysłu zajęła ok. 6–7 miesięcy, ale od tamtego czasu interfejs jest cały czas udoskonalany.

Tekst i zdjęcia: Adam Nowosielski

Bo do TANGA trzeba dwojga...

W 2015 r. prof. Barbara Grzmil z Instytutu Technologii Chemicznej Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska, WTiCh ZUT, uzyskała finansowanie z NCBR projektu pt. „Nietoksyczne pigmenty fosforanowe do farb antykorozyjnych” w konkursie TANGO1, które jest wspólnym przedsięwzięciem NCBR i NCN.

W ramach fazy K projektu opracowano koncepcję technologiczną otrzymywania fosforanów najlepszych pod względem właściwości antykorozyjnych w formie uproszczonego projektu procesowego, oszacowano koszty własnej produkcji i sprzedaży tych pigmentów. W ramach fazy B+R projektu została podpisana z Grupą Azoty Zakłady Chemiczne „Police” S.A. umowa o współpracy i udziale finansowym przedsiębiorstwa w kosztach realizacji fazy B+R projektu realizowanego w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie.

Firma PROJEKT TMM Biuro Inżyniersko-Projektowe, Szczecin opracowała projekt wykonawczy instalacji otrzymywania

pigmentów fosforanowych, która została zlokalizowana w GA ZCh „Police” S.A. W przeprowadzonej procedurze został wybrany wykonawca instalacji – Grano S.C., Gdynia. Budowa instalacji pilotażowej otrzymywania nietoksycznych pigmentów fosforanowych została zakończona z końcem marca 2018 r.

Instalacja zlokalizowana jest na terenie Grupy Azoty Zakłady Chemiczne Police S.A. Poniżej zdjęcia zbiorników zasilających, prasy filtracyjnej, dozowników oraz reaktora. Zostały wykonane testy wytwarzania wybranych pigmentów fosforanowych na wybudowanej instalacji w ilości 20–30 kg z jednej szarży. Aplikacji wybranych produktów z tej instalacji podjęły się takie firmy jak: Novol Sp. z o.o. i Chemical Alliance Polska.

Realizacja projektu TANGO jest dobrym przykładem współpracy między nauką a przemysłem w regionie zachodniopomorskim.

*Tekst: Marzena Sieniawska
Zdjęcia: Barbara Grzmil*

Promocja na europejską skalę

Biuro Promocji ZUT pozyskało środki na realizację projektu pod nazwą Europejska Noc Naukowców 2018/2019. European Researchers' Night realizowana jest ze środków europejskich w ramach programu ramowego HORYZONT 2020. Jest to impreza cykliczna, organizowana nieprzerwanie od 2006 r. w krajach członkowskich Unii Europejskiej, mająca na celu promowanie nauki, ośrodków naukowych, a przede wszystkim zawodu naukowca. Obecnie jako jeden z trzech podmiotów w Polsce Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie otrzymał zielone światło na realizację Nocy Naukowców przez dwa lata z rzędu. Razem z ZUT pozytywną ocenę otrzymały jedynie Politechnika Poznańska i Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego w Krakowie.

We Create Science & History – za tym hasłem kryje się projekt organizacji Nocy Naukowców w Szczecinie. Wydarzenie każdorazowo odbywa się w ostatnie piątki września. Postanowiono w tym roku pójść o krok dalej i zaplanowano atrakcje zarówno w piątek, jak i w sobotę (odpowiednio 28–29.09.2018 r. oraz 27–28.09.2019 r.). Był to ogromny sukces, gdyż w tym roku do Komisji Europejskiej wpłynęła rekordowa liczba wniosków – około 200, a dofinansowanie otrzymało jedynie 55 w Europie, w tym tylko trzy z Polski.

Naukowa noc odbyła się po raz szósty w Szczecinie. Pierwszą edycję w 2008 r. koordynowała Politechnika Szczecińska, następnie w latach 2009, 2012, 2014 oraz 2015 Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie.

Elementem charakterystycznym Nocy Naukowców jest bogaty program. Warsztaty, pokazy, iluminacje, eksperymenty, a czasami iluzje, łącznie ponad 100 atrakcji i pokaźna pula nagród dla najbardziej aktywnych – to wszystko w specjalnie zaaranżowanej przestrzeni. Atrakcje zlokalizowano w budynkach i na dziedzińcach przy al. Piastów oraz ul. Żołnierskiej. Do współpracy zaproszono inne ośrodki, w tym Akademię Sztuki w Szczecinie, Uniwersytet Szczeciński oraz Pomorski Uniwersytet Medyczny. Wystawy i prelekcje miały miejsce również w Muzeum Techniki i Komunikacji oraz Centrum Dialogu Przełomy. W programie przewidziano się również koncert w klubie XIII Muz pod nazwą PRO MEMORIA Wielkim Odkrywcóm oraz spektakularny pokaz wizualny – zlokalizowany na Budynku Jednostek Międzywydziałowych. Pełna relacja znajdzie się w kolejnym numerze Forum Uczelnianego.

Tekst: Kinga Wełyczko

Porozumienie o współpracy

W dniu 27 marca 2018 r. władze Wydziału Elektrycznego podpisały porozumienie o współpracy z firmą GRYFTEC Embedded Systems. Firma GRYFTEC została założona w 2004 r. w Szczecinie. Obecnie jest jednym z liderów polskich firm usługowych w branży informatycznej. Prowadzi działalność jako biuro inżynierskie, oferując usługi dotyczące projektowania, tworzenia, wdrażania i testowania zarówno kompletnych systemów, jak i pojedynczych komponentów związanych z szeroko pojętymi systemami wbudowanymi i techniką mikroprocesorową.

Zawarte porozumienie zakłada m.in. proponowanie zagadnień do rozwiązania w ramach tematów prac dyplomowych i prac studenckich kół naukowych, aktywnego wspierania WE ZUT w realizacji programu praktyk studenckich i stażów absolwentów, wprowadzanie do programu kształcenia na studiach pierwszego oraz drugiego stopnia tematyki związanej z zagadnieniami zgłoszonymi przez GRYFTEC.

Tekst i zdjęcie: Aurelia Kołodziej

Warsztaty doktoranckie

W dniach 9–12 maja 2018 r. w Świnoujściu odbyły się warsztaty doktoranckie International Interdisciplinary PhD Workshop 2018, których organizatorem był Wydział Elektryczny ZUT w Szczecinie. Konferencja umożliwiła spotkanie młodym adeptom nauki i podzielenie się swoim doświadczeniem w dotychczasowej pracy. Wzięło w niej udział 120 doktorantów i młodych doktorów z kraju i ze świata. W trakcie trwania tego wydarzenia rozstrzygnięto konkurs Young Author Best Paper Award.

Nagrodę za najlepszą prezentację ustną otrzymali: Agnieszka Mikołajczyk (Politechnika Gdańska), Hubert Michalak (ZUT w Szczecinie), Jan Marc Otterbach (Technische Universität Ilmenau). Najlepsze postery prezentujące wyniki swoich badań przedstawili: Rafał Bryk (Framatome GmbH), Paweł Tarnowski (Politechnika Warszawska).

Nowe projekty Opus14

Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej, Instytut Technologii Chemicznej Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska otrzymał finansowanie trzech projektów z Narodowego Centrum Nauki, w rozstrzygniętym konkursie OPUS14.

- „Badanie procesów zachodzących w układzie nanokrystaliczne żelazo/amoniak/wodór – kierownik projektu prof. dr hab. inż. Walerian Arabczyk
- „Zbadanie zależności termogravimetrycznych nanomateriałów przy zastosowaniu metody Potencjałem Chemicznym Programowanej Reakcji” – kierownik projektu dr hab. inż. Rafał Pelka
- „Hybrydowe nanomateriały ditlenek tytanu-krzem otrzymane przez kalcynację w atmosferze gazów inertnych do zastosowań w oczyszczaniu wody i powietrza” – kierownik projektu prof. dr hab. inż. Antoni W. Morawski.

Marlena Żendełek

Umowa patronacka

Instytut Inżynierii Chemicznej i Procesów Ochrony Środowiska podpisał 5 czerwca umowę patronacką z IX Liceum Ogólnokształcącym w zakresie kształcenia klas o profilu przyrodniczym przez nauczycieli akademickich ZUT w Szczecinie.

Rektor Jacek Wróbel oraz dziekan Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej Ryszard Kaleńczuk podkreślili najwyższy statut wydziału w rankingach i potencjał, jaki otwiera przed uczniami uczelnia, w postaci laboratoriów na najwyższym poziomie naukowym. W ramach umowy organizowane będą cykliczne zajęcia i spotkania informacyjne, mające na celu przybliżyć specyfikę prowadzonych na wydziale badań. Ponadto uczniowie uzyskają dostęp do nowoczesnych laboratoriów i zasobów bibliotecznych.

*Tekst: Anna Dąbkowska
Zdjęcia: Kinga Wętyczko*

ZUT na Leadership Forum in Higher Education 2018

Po latach dostępności programu Erasmus liczba mobilnych studentów w Europie nie przyrasta – wiele uczelni obserwuje z roku na rok zmniejszające się trendy, zarówno w wyjazdach, jak i przyjazdach studentów zagranicznych. Mobilność studentów nie przesądza jednak o poziomie umiędzynarodowienia uczelni, jest jedynie jednym z jej elementów. Można zaryzykować stwierdzenie, że jest jak papierek lakmusowy – mobilność studentów jest naturalna i niewymuszona w uczelniach stawiających na rzeczywiste umiędzynarodowienie kształcenia i badań, oferujących pełne cykle kształcenia w języku angielskim, angażujących się w projekty współpracy międzynarodowej i inwestujących w podniesienie kluczowych w tym zakresie kompetencji pracowników.

Jak jednak zapewnić studentom niemobilnym nabycie kompetencji międzynarodowych? Stawiając na umiędzynarodowienie „w domu”, kompleksowy proces dotyczący modernizacji oferty programowej, kształcenia absolwenta jako „obywatela świata” oraz rozwoju kadry akademickiej i administracyjnej, obejmująca całą społeczność danej uczelni. I właśnie ta tematyka stanowiła przedmiot wydarzenia „Internationalisation at Home: Transforming Societies” zorganizowanego w ramach Leadership Forum in Higher Education i goszczonego przez Politechnikę Warszawską w dniu 13 czerwca 2018 r.

Przy doborze wystąpień organizator położył nacisk na tematykę rozwoju zasobów ludzkich oraz podnoszenie kompetencji pracowników w sposób wspierający umiędzynarodowienie instytucji szkolnictwa wyższego. Szczególnie ciekawa okazała się prezentacja dotycząca The Hague University of Applied Sciences (THUAS), który wypracował kompleksową ofertę szkoleń wewnętrznych dla swoich pracowników zaangażowanych w procesy umiędzynarodowienia, w tym prowadzenie zajęć w językach obcych dla międzynarodowych grup studentów. Pracownicy THUAS mogą uczestniczyć m.in. w szkoleniach nt. projektowania programu kształcenia w języku angielskim, zintegrowanego kształcenia przedmiotowo-językowego

(czyli prowadzenia przedmiotu po angielsku, z ang. CLIL), przygotowania prezentacji na międzynarodową konferencję, profesjonalnej obsługi studenta zagranicznego w dziekanatach czy komunikacji międzykulturowej.

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie został poproszony o prezentację proaktywnego podejścia do sposobu realizacji wyjazdów szkoleniowych i dydaktycznych swoich pracowników w ramach programu Erasmus+ oraz ich powiązania z instytucjonalną strategią rozwoju i umiędzynarodowienia. Działania naszej uczelni w tym zakresie zostały uznane za przykład dobrej praktyki. Podobnie jednak jak wiele uczelni staramy się zaktywizować większą grupę odbiorców obu typu wyjazdów – rekrutacja ogłaszana jest cyklicznie za pośrednictwem stron internetowych ZUT, w tym strony www.erasmusplus.zut.edu.pl. Najbliższy nabór już jesienią.

Seminaria Leadership Forum in Higher Education to zdecydowanie świetna okazja do wymiany doświadczeń, podpatrzenia przykładów dobrej praktyki i zadania pytań ekspertom. Pełny program tegorocznego wydarzenia dostępny jest na stronie <http://leadershipforum.edu.pl/learning-event/>

Leadership Forum in Higher Education to inicjatywa skupiająca się na umiędzynarodowieniu szkolnictwa wyższego poprzez współpracę zagraniczną, w szczególności w Europie Centralnej i Wschodniej. W ramach Forum organizowane są seminaria i konferencje pozwalające na dynamiczne przedyskutowanie w międzynarodowym gronie zagadnień kluczowych dla rozwoju uczelni, obejmujące tematykę strategicznego planowania, zarządzania, dostępnych mechanizmów finansowych, modernizacji programów kształcenia, zatrudnialności absolwentów oraz powiązań uczelnia-biznes.

www.leadershipforum.edu.pl

www.studybilty.com

Agata Bruska

Kierownik Działu Mobilności Międzynarodowej

Do umiędzynarodowienia z NAWA

Jednym z zadań Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej jest proaktywne wsparcie umiędzynarodowienia polskich uczelni oraz promocja polskiego szkolnictwa za granicą. W ramach tej inicjatywy NAWA organizuje szkolenia określone jako cykl „Direct to Internationalisation”. Drugie takie wydarzenie miało miejsce 29 czerwca 2018 r. w Warszawie.

Szkolenie rozpoczęło się bardzo ciekawą prezentacją Edwina van Rest, współzałożyciela portalu StudyPortals oraz członka rady EAIE, który przybliżył uczestnikom najnowsze trendy międzynarodowego marketingu w obszarze szkolnictwa wyższego i rekrutacji studentów zagranicznych. Z jego punktu widzenia przy planowaniu kampanii promocyjnych warto jest stosować metodę tzw. lejka, zgodnie z którą można szacować, że spośród 8000 osób, do których dotrze informacja o ofercie uczelni, rzeczywiste zgłoszenie na studia dotyczyć będzie jednej. Metoda może zatem usprawnić i zoptymalizować planowanie działań i budżetu akcji promocyjnej dostosowanej do realnych możliwości danej uczelni.

W ramach kolejnej sesji uczestnicy szkolenia mieli okazję zastanowić się nad szeregiem pytań stymulujących grupową dyskusję. Osobiste i instytucjonalne doświadczenia scierały się przy rozstrzygnięciu kwestii dotyczących m.in. wysokości płac naukowców i nauczycieli

zagranicznych zapraszanych z zagranicy, liczby strategicznych rynków zagranicznych, na których uczelnia chciałaby się promować czy też finansowego wsparcia uchodźców chcących podejmować studia w uczelniach polskich.

Kolejny punkt programu stanowiły równoległe warsztaty dotyczące trzech strategicznych kierunków promocyjnych: Chin, Indii i Ukrainy. Pani Liliana Lato z Uniwersytetu Łódzkiego (Kierownik Biura Współpracy z Zagranicą, przewodnicząca IROs FORUM) omówiła uwarunkowania kulturowe współpracy z uczelniami w Indiach, Pani Zenoviya Shits z Politechniki Warszawskiej (Centrum Współpracy Międzynarodowej) skupiła się na problematyce integracji studentów ukraińskich podejmujących studia w polskich uczelniach, natomiast Ambasador Tadeusz Chomiccki (Przewodniczący Rady Programowej Poland-China Education Foundation) przekazał wiele praktycznych informacji i wskazówek dla uczelni zainteresowanych pozyskaniem studentów z rynku chińskiego.

Spotkanie zakończyło się warsztatem strategicznego, interdyscyplinarnego projektowania usług dostosowanych do potrzeb studentów zagranicznych wg metodologii Design Thinking, czyli usystematyzowanego podejścia do procesu innowacji. Zaletą tej metody

jest sprawdzanie działania usługi na etapie jej planowania, co często oszczędza zbędnych wydatków lub stworzenia usługi, którą jej planownicy odbiorcy nie są zainteresowani.

Uczestników szkolenia nie trzeba było przekonywać, że w dobie niżu demograficznego pozyskanie studentów z zagranicy może okazać się warunkiem przetrwania na rynku. Z tego powodu warto inwestować w tworzenie całych programów kształcenia w języku angielskim oraz stworzenie przyjaznego klimatu i kompleksowego systemu wsparcia i obsługi studenta zagranicznego w uczelni. Czyż zadowolony absolwent to nie świetny nośnik informacji oraz narzędzie promocyjne?

Kolejne warsztaty i szkolenia w ramach cyklu „Direct to Internationalisation” planowane są jesienią – ogłaszane one będą na stronach internetowych NAWA. Warto się na nie wybrać, jeśli kwestie pozyskania studentów zagranicznych, zagranicznego marketingu edukacyjnego oraz szeroko rozumianego umiędzynarodowienia uczelni leżą nam na sercu.

NAWA (Narodowa Agencja Wymiany Akademickiej) rozpoczęła działalność 1 października 2017 r., zastępując m.in. Biuro Uznanalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej (BUWiW). Instytucja wspiera mobilność akademicką, budowę potencjału badawczego i dydaktycznego, umiędzynarodowienie oferty polskich uczelni oraz promocję polskich uczelni za granicą. Zadania te realizowane będą poprzez szereg stopniowo uruchamianych programów

finansowych oraz ofert stypendialnych kierowanych do osób indywidualnych. NAWA odpowiada również za zagraniczną kampanię promocyjną polskiego szkolnictwa wyższego „Ready, Study, Go! Poland”, w ramach której organizuje udział polskich uczelni w największych targach edukacyjnych na świecie.

Strona internetowa: <https://nawa.gov.pl>

Tekst: Agata Bruska

Kierownik Działu Mobilności Międzynarodowej

Źródło zdjęcia: <https://nawa.gov.pl>

Ośrodek w Ostoi na Jarmarku Jakubowym, czyli ekoedukacja w najlepszym wydaniu

Jarmark Jakubowy to znane wszystkim mieszkańcom regionu letnie wydarzenie, mające na celu promocję zarówno kulinarnych produktów regionalnych, naturalnych kosmetyków, jak i rzemieślniczego rękodzieła. Jubileuszowa, dziesiąta edycja Jarmarku, która odbyła się w Szczecinie w dniach 19-22 lipca, zgromadziła setki osób. Na placu Katedralnym i placu Orła Białego swoje wyroby zaprezentowało ponad 200 wystawców z całego kraju. Oprócz strawy dla ciała (a można było spotkać m.in. takie specjały jak keczup z dyni, turecka baklava, lemoniada z pokrzywy, rzemieślnicze piwa i wina oraz wiele innych) nie zabrakło atrakcji dla ducha i umysłu. Imprezie jak co roku towarzyszyły liczne spotkania kulturalne, koncerty, pokazy, prezentacje dawnych technik twórczych, a także zróżnicowane warsztaty edukacyjne i animacje dla dzieci i dorosłych.

Ośrodek w Ostoi podobnie jak w latach poprzednich otrzymał zaproszenie do współtworzenia strefy EKO, organizowanej przez Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Szczecinie. Oprócz nas można też było spotkać przedstawicieli Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie, Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Zachodniopomorskiego, Stacji Morskiej Uniwersytetu Szczecińskiego czy Zachodniopomorskiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Barzkowicach.

Ideą funkcjonowania strefy EKO jest promocja proekologicznego stylu życia poprzez zabawę, dlatego też dla uczestników zaplanowano

wiele gier, zabaw, warsztatów i konkursów związanych z ochroną środowiska. My oczywiście dzieliliśmy się oprócz wiedzy naszą pozytywną energią. Przygotowaliśmy bogatą ofertę dla odwiedzających nasze stoisko – oprócz prezentacji działalności jednostki i uczelni zaplanowaliśmy także wiele atrakcji dla dzieci i młodzieży. O tym, że ekologia i kreatywność to świetne połączenie, mogli przekonać się nasi najmłodszy uczestnicy – wykonując ekologiczne ozdoby z materiałów recyklingowych takie jak np. żółtowie bransoletki (co nam bardzo przypadło do gustu, ponieważ to właśnie żółtów jest maskotką naszego Ośrodka). Dla nieco starszych interesującą zabawą była możliwość zbudowania turbinki wodnej i przetestowanie jej na makiecie z płynącą rzeką. Oczywiście nasza obecność na Jarmarku nie mogła się obejść bez gokartów solarnych, które poruszały się dzięki zamontowanym ogniwoom fotowoltaicznym. Była to świetna zabawa zarówno dla chłopców, jak i dziewcząt. Rozrywka ta należała do niezwykle emocjonujących i według uczestników była to najciekawsza atrakcja Strefy EKO.

Wspólnie z organizatorami udowodniliśmy, że również w wakacje można wesoło, aktywnie i ekologicznie spędzać czas. Więcej informacji na temat ośrodka, w tym oferta warsztatów na nadchodzący rok szkolny – na naszej stronie internetowej i na Facebooku.

Tekst i zdjęcia:

Joanna Czerwińska, Aleksandra Rosińska

Polsko-niemieckie warsztaty

W ramach projektu pt. „Regionalne efekty ekonomiczne z turystyki w parkach narodowych na przykładzie Drawieńskiego Parku Narodowego” (akronim: ReeT) 8 czerwca zostały przeprowadzone polsko-niemieckie warsztaty w największym niemieckim Parku Narodowym Müritz. W wydarzeniu ze strony polskiej uczestniczyli m.in. przedstawiciele Drawieńskiego Parku Narodowego, przedsiębiorcy oraz studenci i nauczyciele akademicki ZUT w Szczecinie. Podczas warsztatów prelegentami byli: dr Mathias Küster (wystąpienie dotyczyło funkcjonowania i partnerstwa Parku Narodowego Müritz) oraz dr Wojciech Zbaraszewski (wystąpienie poświęcone uwarunkowaniom rozwoju

turystyki w Drawieńskim Parku Narodowym). Ożywiona dyskusja uczestników moderowana przez prof. Wilhelma Steingrube przerosła najśmielsze oczekiwania organizatorów. Podczas warsztatów przeprowadzonych w Müritzeum zrodził się pomysł na kolejny polsko-niemiecki projekt badawczy dotyczący turystyki na obszarach chronionych. Koncepcja nowego projektu została przedyskutowana podczas wizyty studyjnej bezpośrednio na obszarze parku narodowego, którą przeprowadził pan Martin Kaiser. Konferencja podsumowująca projekt odbędzie się w październiku 2018 r. w Wolińskim Parku Narodowym.

Projekt jest dofinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz budżetu państwa (Fundusz Małych Projektów w ramach Programu Współpracy Interreg V A Meklemburgia-Pomorze Przednie/Brandenburgia/Polska w Euroregionie Pomerania) oraz Fundację Współpracy Polsko-Niemieckiej.

Tekst: Wojciech Głuchowski

IV Warsztaty Kynologiczne „Pies w służbie”

W dniu 18 maja 2018 r. się na Terenie Zakładu Karnego w Goleniowie odbyły się czwarte warsztaty kynologiczne, które poświęcone były pracy psów służbowych. Organizatorami wyjazdu byli Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt ZUT, Zakład Karny w Goleniowie oraz użytkowa hodowla owczarka niemieckiego Wilczy Mszar. Zakład Karny w Goleniowie reprezentowali ppłk Jarosław Dąbrowski i mł. chor. Szymon Karnowski, zaś Wilczy Mszar – niezastąpiony w tego typu imprezach, trener i hodowca, emerytowany oficer służby więziennej – Tomasz Wojciechowski. Oprócz pracowników, doktorantów i studentów w warsztatach wzięli udział mundurowi przewodnicy psów służbowych Zakładu Karnego oraz Żandarmarii Wojskowej.

W pierwszej części warsztatów, można było wysłuchać trzech wykładów: Ingi Kowalewskiej-Luczak (*Genetyka a wygląd psa*), Doroty Jankowiak (*Behavior psów – wybrane zagadnienia*) oraz Wioletty Biel (*Otyłość u psów – przyczyny i profilaktyka*). Druga część warsztatów polegała na zwiedzaniu Zakładu Karnego. Ponadto pan Tomasz Wojciechowski w obrazowy sposób pokazał, na czym praktycznie polega szkolenie psów sportowych i służbowych, wykorzystując do tego owczarka holenderskiego studentki pani Karoliny Hocko Kaspera oraz dwa owczarki niemieckie na co dzień „zatrudnione” w Zakładzie Karnym.

Tekst: Katarzyna Kavetska
Zdjęcie: Maja Cierniak

Wyróżnienie za patent

Do piątej edycji konkursu Eureka! Dziennik Gazeta Prawna zgłosiło się prawie 100 naukowców i zespołów badawczych reprezentujących pełen wachlarz dziedzin nauki: od przyrodniczych przez techniczne, aż do medycznych. Spośród nadesłanych projektów w porozumieniu z partnerami merytorycznymi redakcja wybrała 20, które zostały opisane na łamach DGP. Część z nich nie jest jeszcze w pełni gotowa, ale stanowi cenny krok na drodze do pojawiającego się już na horyzoncie rozwiązania. Po inne właściwie mógłby się już zgłaszać biznes.

To spośród tej dwudziestki kapituła konkursu wybiera laureatów. W tym roku jej członkowie byli niezwykle hojni, ponieważ oprócz pierwszego, drugiego i trzeciego miejsca zdecydowali o przyznaniu trzech wyróżnień. Jedno z nich otrzymał Zespół Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie w składzie: dr inż. Magdalena Zdanowicz (kierownik zespołu), mgr inż. Adrian K. Antosik, prof. dr hab. inż. Tadeusz Spychaj, prof. dr hab. inż. Zbigniew Czech. Doceniono patent pt. „Sposób otrzymywania biodegradowalnej folii na bazie karboksymetylocelulozy, biodegradowalna folia na bazie karboksymetylocelulozy oraz zastosowanie biodegradowalnej folii na bazie karboksymetylocelulozy”

Magdalena Zdanowicz

X Jubileuszowa Konferencja Naukowo-Techniczna Innowacyjne Materiały i Technologie w Elektrotechnice „Innowacje szansą rozwoju gospodarki” i-MITEL 2018

W dniach 18–20 kwietnia 2018 r., w Sulęcinie po raz dziesiąty miała miejsce Konferencja i-MITEL. Zorganizował ją Oddział Gorzowski Stowarzyszenia Elektryków Polskich we współpracy m.in. z Wydziałem Elektrycznym Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, Oddziałem Szczecińskim SEP, a także Instytutem Inżynierii Elektrycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego, Instytutem Elektrotechniki, Polskim Towarzystwem Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej Oddział w Szczecinie i Zielonej Górze, Wydziałem Telekomunikacji, Informatyki i Elektrotechniki Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy, ENEA Operator Sp. z o.o. i Polską Izbą Gospodarczą Elektrotechniki.

I-MITEL 2018 został objęty honorowym patronatem Ministra Energii, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Wojewody Lubuskiego, Wojewody Zachodniopomorskiego, Marszałka Województwa Lubuskiego, Prezydenta Miasta Gorzów Wielkopolski, Przewodniczącego Rady Miasta Gorzowa oraz Prezesa Stowarzyszenia Elektryków Polskich. Patronat naukowy nad konferencją sprawuje Komitet Elektrotechniki Polskiej Akademii Nauk i Komisja Nauk Elektrycznych Oddział PAN w Poznaniu. Wsparcia medialnego udzieliły – *Wiadomości Elektrotechniczne i Przegląd Elektrotechniczny*.

Staraniem Komitetu Organizacyjnego Konferencja i-MITEL uzyskała tzw. co-sponsoring techniczny Polskiej Sekcji IEEE (Institute of Electrical and Electronics Engineers). Wsparcie to daje możliwość opublikowania artykułów pokonferencyjnych w bazie IEEE Xplore. Było ono możliwe dzięki udziałowi w tym procesie dwóch oddziałów Polskiej Sekcji, tzw. chapterów, które związane są tematycznie z zakresem merytorycznym konferencji, tj.: Chapteru Polskiej Sekcji IEEE Power Electronics/Industrial Electronics oraz Chapteru Polskiej Sekcji IEEE Magnetics.

Oficjalnego otwarcia Konferencji i-MITEL 2018 dokonał przewodniczący Komitetu Naukowego prof. dr hab. inż. Ryszard Strzelecki.

Konferencja i-MITEL wpisała się na stałe w kalendarz wydarzeń naukowo-technicznych, stając się największą konferencją w środkowo-zachodniej części Polski. Należy wspomnieć, że zorganizowanie poszczególnych edycji Konferencji i-MITEL było możliwe przy bardzo dobrej współpracy i ogromnym zaangażowaniu wielu osób, również niebędących członkami Komitetu Naukowego i Organizacyjnego.

Podczas otwarcia uczczono na stojąco pamięć osób, które były blisko związane z Konferencją i-MITEL. Byli to: prof. dr hab. inż. Anatolij

Afonin, prof. dr hab. inż. Ryszard Borowski, prof. dr hab. inż. Valery Khrisanov, dr Janusz Michalski, prof. dr hab. inż. Andrzej Sowa oraz prof. dr hab. inż. Kazimierz Zakrzewski.

Obrazy konferencji otworzyła, prowadzona przez przewodniczącego Komitetu Naukowego prof. dr hab. inż. Ryszarda Strzeleckiego, Sesja Innowacji Techniczno-Organizacyjnych, w której wystąpili przedstawiciele firm: ENEA Operator Sp. z o.o., Apator Elkomtech SA oraz ZPUE S.A.

Kolejnym punktem konferencji była Sesja Innowacji Technicznych moderowana przez prof. dr hab. inż. Aleksandrę Rakowską, podczas której uczestnicy mogli dowiedzieć się o nowych technologiach wdrażanych przez firmy: ENSTO POL Sp. z o.o., GORLAN POLSKA Sp. z o.o., HUBIX Sp. z o.o., PROTEKTEL Sp. z o.o., VIMAP Sp. z o.o. oraz Fabryka Transformatorów w Żychlinie.

Następnie miały miejsce sesje audytorijne. Komitet Naukowy zakwalifikował do prezentacji 50 referatów. 32 referaty przedstawiono w sesjach tematycznych. W pierwszym dniu konferencji zorganizowano cztery sesje, które prowadzili: dr hab. inż. Jan Mućko, prof. UTP, dr hab. inż. Michał Zeńczak, prof. ZUT, prof. dr hab. inż. Grzegorz Benysek oraz dr hab. inż. Piotr Biczal.

W trakcie Konferencji i-MITEL przyznano wyróżnienia w kategorii Młody pracownik nauki oraz Najlepszy innowacyjny produkt lub technologia elektrotechniczna. W związku z tym na zakończenie pierwszego dnia obrad odbyła się uroczystość wręczenia nagród. Sekretarz Naukowy Konferencji dr inż. Marcin Wardach przedstawił wyróżnione osoby oraz tematy referatów. Wyróżnienia w kategorii Młody pracownik nauki otrzymali: mgr inż. Katarzyna Cimander za referat „Modified Polyolefins with Reduced Electrostatic Properties”, mgr inż. Agnieszka Mirkowska za referat „Contemporary Inhomogeneous Piezo-Active Dielectric Structures”, mgr inż. Łukasz Przeniosło za referat „Efficient Electronic Speed Controller Algorithm for Multicopter Flying Vehicles”.

Wyróżniono także firmy w konkursie „Najlepszy innowacyjny produkt lub technologia elektrotechniczna”. Prezes Stowarzyszenia Elektryków Polskich dr inż. Piotr Szymczak wyróżnił firmę HUBIX Sp. z o.o. za „Separator elektroizolacyjny dla ptaków”. Prezes Oddziału Poznańskiego SEP prof. dr hab. inż. Aleksandra Rakowska wyróżniła firmę Producent Rozdzielnic Elektrycznych Edward Biel za „EVB – polskie stacje ładowania pojazdów elektrycznych”. Prezes Oddziału Zagłębia Węglowego SEP prof. dr hab. inż. Jerzy Barglik wyróżnił

prof. Ryszard Strzelecki

dr inż. Marcin Wardach

Edward Cadler

mgr inż. Eugeniusz Kaczmarek

firmę Nexans Power Accessories Poland Sp. z o.o. za „Wielozakresowe głowice konektorowe INT A 250 A 20 kV, proste K200SR i kątowe K200LR”. Prezes Oddziału Krakowskiego SEP dr inż. Jan Strzałka wyróżnił firmę Gorlan Polska Sp. z o.o. za „Bezpieczne podłączenie generatora do mostu szynowego PPCD 1000 A”. Prezes Oddziału Szczecińskiego SEP mgr inż. Tomasz Pieńkowski wyróżnił firmę ELEKTROBUDOWA SA w Katowicach Oddział Produkcji Konin za „Rozdzielnicę średniego napięcia typu OPTIMA-24”. Prezes Oddziału Gorzowskiego SEP mgr inż. Eugeniusz Kaczmarek wyróżnił firmę Wytwórnia Sprzętu Elektroenergetycznego AKTYWIZACJA SP za „Radiowy akustyczno-optyczny uzgadniacz faz RAOUF-1/2”.

W drugim dniu obrad odbyły się dwie sesje audytoryjne, które prowadzili: dr inż. Marcin Wardach (wygłoszono pięć referatów), dr inż. Piotr Pawlicki (wygłoszono pięć referatów) oraz sesja posterowa

pod przewodnictwem dr. hab. inż. Marcina Hołuba i dr. hab. inż. Marcina Jarnuta (zaprezentowano 18 tematów).

Konferencji towarzyszyła wystawa firm, m.in.: Apator Elkomtech S.A., BEZPOL Sp. z o.o., Cellpack Polska Sp. z o.o., DEHN Polska Sp. z o.o., EFEN Sp. z o.o., Elko-Bis Systemy Odgromowe Wrocław, Ensto Pol Sp. z o.o., ETI Polam Sp. z o.o., Fabryka Transformatorów w Żychlinie, Gorlan Polska Sp. z o.o., Hauff-Technik GmbH & Co. KG, Hubix Sp. z o.o., Instytut Energetyczny Zakład Doświadczalny w Białymstoku, Nexans Power Accessories Poland Sp. z o.o., Pfisterer Sp. z o.o., Producent Rozdzielnic Elektrycznych PRE Edward Biel, Protektel Sp. z o.o., SIBA Polska Sp. z o.o., Tawrida Electric Polska Sp. z o.o., Vimap Sp. z o.o., WSE AKTYWIZACJA Sp-nia Pracy, ZPUE S.A., ZUP Emitem Sp.j.

Aurelia Kołodziej

Czy wiemy, jak uznawać? – szkolenie ZUT dla uczelni partnerskich Erasmus+ Ka107

Program Erasmus+ dotyczy mobilności nie tylko pomiędzy krajami uczestniczącymi w programie, czyli krajami Unii Europejskiej, Islandii, Lichtensteinu i Norwegii oraz Turcji i Macedonii (tzw. akcja KA103). Od 2015 r. uczelnie europejskie mogą ubiegać się o środki na wymianę studentów i pracowników z uczelniami zlokalizowanymi w krajach, które nie są uczestnikami Erasmusa, co w praktyce oznacza możliwość współpracy z regionami całego świata (akcja KA107). Mimo skromnego w porównaniu z KA103 budżetem oraz większą pracochłonnością zarządzania projektami otwarcie geograficzne Erasmusa zostało entuzjastycznie przyjęte przez polskie uczelnie.

Biorąc pod uwagę wypracowane kontakty oraz tradycje współpracy wydziałów ZUT, nie dziwi fakt, że największym zainteresowaniem naszej Uczelni cieszą się jak dotąd kraje zgrupowane pod szyldem Partnerstwa Wschodniego – Białoruś, Ukraina i Gruzja. Od roku akademickiego 2015/2016 Wydział Ekonomiczny współpracuje z Białoruską Narodową Akademią Rolniczą w Gorkach, Wydział Elektryczny z Georgian Technical University w Tbilisi oraz National Technical University of Ukraina „Igor Sikorsky Kyiv

Polytechnic Institute”. Rok temu do grona partnerów dołączyła kolejna uczelnia, Vinh University z Wietnamu współpracujący z Wydziałem Nauk o Żywności i Rybactwa.

Poza wymianą studentów (realizujących studia częściowe) i nauczycieli akademickich (prowadzących krótkie cykle zajęć dydaktycznych) w budżecie projektu planowane są również środki na pobyty szkoleniowe. Intensywne tygodniowe szkolenie zostało zorganizowane przez pracowników ZUT już po raz trzeci w maju 2018 (21–25), gromadząc uczestników z każdej uczelni partnerskiej.

Tegoroczny temat przewodni dotyczył procedur uznawania efektów kształcenia uzyskanych poza macierzystą uczelnią, prawidłowego funkcjonowania systemu ECTS stosowanego w celu przeniesienia osiągnięć oraz wytycznych odnoszących się do uznawania efektów wyjazdów szkoleniowych i dydaktycznych pracowników uczelni oraz ich powiązania ze strategią rozwoju uczelni.

Program szkolenia obejmował m.in.:

- prezentacje i dyskusje na temat przedmiotowych wytycznych Komisji Europejskiej (Dział Mobilności Międzynarodowej),
- intensywne warsztaty na temat strategicznego planowania i indywidualnej budowy potencjału umożliwiającego umiędzynarodowienie uczelni; warsztaty zostały poprowadzone przez dr. hab. Marka Frankowicza, nauczyciela akademickiego Uniwersytetu Jagiellońskiego, wieloletniego eksperta bolońskiego oraz eksperta MNiSW i MEN,
- prezentację dr. hab. Joanny Hernik, pełnomocnika rektora ds. współpracy dydaktycznej z zagranicą i wieloletniego koordynatora wydziałowego (Wydział Ekonomiczny), skupiającą się na wpływie zrealizowanych wyjazdów dydaktycznych i szkoleniowych zarówno na przebieg kariery zawodowej, jak i umiędzynarodowienie macierzystej jednostki,
- prezentację dr. inż. Andrzeja Pozlewicza, prodziekana ds. kształcenia i współpracy międzynarodowej oraz wieloletniego koordynatora wydziałowego (Wydział Budownictwa i Architektury), na temat założeń i sposobu zorganizowania kształcenia w ramach programu European Civil Engineering Management realizowanego jako studia I stopnia na WBiA (budownictwo – inżynier europejski); program opracowany wspólnie przez międzynarodowe konsorcjum uczelni, z wbudowanymi elastycznymi elementami

pozwalającymi studentom na bezkolizyjne planowanie studiów częściowych i semestralnych praktyk zawodowych za granicą, został ujęty w przewodniku dobrych praktyk DAAD,

- analizę procedur i rozwiązań stosowanych przez partnerskie wydziały ZUT.

Obecność pana Marka Frankowicza została dodatkowo wykorzystana – w dniu 25 maja 2018 r. w ramach Dnia z Ekspertem Bolońskim poprowadził dla pracowników ZUT prezentację nt. planowania i prowadzenia studiów wspólnie z jednostkami zagranicznymi, programów kształcenia w świetle Ustawy 2.0 oraz wewnętrznego systemu zarządzania jakością kształcenia.

Kolejne szkolenie planowane jest w roku akademickim 2018/2019 w ramach rocznego projektu mobilnościowego KA107, na który pozyskano środki w konkursie 2018.

Osoby i jednostki zainteresowane włączeniem się w wymianę z krajami partnerskimi proszone są o kontakt z właściwym koordynatorem wydziałowym oraz Działem Mobilności Międzynarodowej.

Agata Bruska

*Koordinator Uczelniany Programu Erasmus+
Kierownik Działu Mobilności Międzynarodowej
Zdjęcie: Irina Gotsiridze*

Seminarium Fast Protein Liquid Chromatography

19 czerwca w Regionalnym Centrum Innowacji i Transferu Technologii odbyło się bezpłatne seminarium w języku angielskim dotyczące chromatografii białek. W wydarzeniu wzięły osoby ze środowiska

naukowego Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego, Uniwersytetu Szczecińskiego oraz z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Seminarium zorganizował dr. hab. inż. Mariusz Szymczak we współpracy z firmą GE Healthcare, która specjalizuje się m.in. w metodach i aparaturze do rozdzielania białek.

Spotkanie było podzielone na dwa główne tematy. Pierwszą część dotyczącą metody Western Blotting poprowadził Dr. Kai Stieger (Specialist Imaging, Life Science). Drugą część na temat FPLC przedstawił Dr. Stephan Potsch (Application Specialist, Protein Science). Na seminarium zaprezentowano również powszechnie stosowany na świecie chromatograf do FPLC (AKTA Pure). Zgodnie z oceną uczestników na seminarium omówiono wiedzę podstawową, przydatną dla osób początkujących, jak również wiele informacji szczególnie cennych dla osób nawet z kilkunastoletnim doświadczeniem.

Patronat nad seminarium objęły: Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa oraz Polskie Towarzystwo Technologów Żywności Oddział Szczeciński.

Mariusz Szymczak

Dwa projekty studenckie z Wydziału Elektrycznego wśród najlepszych!

W wyniku zakończonej w sierpniu 2018 r. ewaluacji ofert zgłoszonych w ramach projektu MNiSW „Najlepsi z najlepszych! 3.0.” wśród 98 ofert zatwierdzonych do finansowania znalazły się dwie zgłoszone przez studentki kierunku automatyka i robotyka prowadzonego na Wydziale Elektrycznym. Projekt zgłoszony przez Ewelinę Chołodowicz pt. „Zastosowanie rachunku ułamkowego do sterowania wahadłem Furuty” uzyskał finansowanie w kwocie 14 830,20 zł, natomiast wartość projektu Ewy Abrahamowicz pt. „Wykorzystanie elementów sztucznej inteligencji i detekcji uszkodzeń do sterowania sygnalizacją świetlną w zastosowaniu do makroskopowego modelu matematycznego ruchu ulicznego” to 15 000 zł.

Opiekunem naukowym obu studentek jest dr hab. inż. Przemysław Orłowski, prof. nadzw. Celem naboru ofert realizowanego w ramach projektu pt. „Najlepsi z najlepszych! 3.0.” ze środków Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Społecznego jest wsparcie wybitnie uzdolnionych studentów w rozwoju ich aktywności. Dzięki zdobytym środkom beneficjenci projektu będą mogli uczestniczyć w konkursach, zawodach i konferencjach na arenie międzynarodowej. Projekt pozakonkursowy pt. „Najlepsi z najlepszych! 3.0.” to kontynuacja projektów pt. „Najlepsi z najlepszych!” i „Najlepsi z najlepszych! 2.0.” oraz programu „Generacja Przyszłości”, realizowanych w latach ubiegłych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Lista projektów rekomendowanych do finansowania dostępna na stronie MNiSW: https://www.nauka.gov.pl/g2/orygina-1/2018_08/55491687eaa964c006ce391c8a6348b3.pdf

Sukces Studenckiego Koła Naukowego Żywniowców

W dniu 8 czerwca na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt ZUT w Szczecinie odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Biotechnologia – problemy i wyzwania”. W trakcie obrad odbyła się również Sesja Młodych Naukowców, w tym konkurs dla studentów z kół naukowych. Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt ZUT w Szczecinie był reprezentowany przez członków najbardziej aktywnych studenckich kół naukowych. Pierwsze i drugie miejsce oraz wyróżnienie otrzymali studenci reprezentujący koła naukowe z Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego

w Szczecinie. Trzecie miejsce w sesji posterowej zajęli studenci reprezentujący SKN Żywniowców z Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt z pracą nt. „Potencjał antyoksydacyjny nawłoci pospolitej (*Solidago virgaurea* L.)” autorstwa Anny Szewczyk (studentka S1 kierunku zootechnika), Natalii Maćkowskiej (studentka S2 kierunku biotechnologia), Wioletty Biel, Katarzyny Królaczyk.

Opiekę naukową nad działalnością Studenckiego Koła Naukowego Żywniowców sprawuje pani dr hab. inż. Wioletta Biel. Studenckie Koło Naukowe Żywniowców działa przy Katedrze Hodowli Trzody Chlewniej, Żywnienia Zwierząt i Żywności na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt ZUT w Szczecinie.

Dawid Dawidowicz

Certyfikaty B&R wręczone

W dniu 25 czerwca 2018 r. na Wydziale Elektrycznym ZUT w Szczecinie odbyła się uroczystość wręczenia certyfikatów firmy B&R studentom Wydziału Elektrycznego, którzy w dniu 4 czerwca 2018 r., po odbyciu pełnego cyklu szkolenia, pomyślnie zaliczyli egzamin podstawowy: Damian Krzączkowski, Karim Anani, Karol Mazaraki, oraz egzamin rozszerzony Bartłomiej Kucharczyk.

Piotr Huryń, dyrektor regionalny B&R Automatyka Przemysłowa, wyjaśnił, że certyfikat potwierdza zdobycie wiedzy i umiejętności z zakresu integracji elementów sterowania, wizualizacji i komunikacji w oprogramowaniu narzędziowym B&R Automation Studio na poziomie pozwalającym na programowanie i eksploatację produkowanych przez B&R urządzeń automatyki w realnych maszynach i procesach.

Wyniki konkursu Szczecin GameDev Talents 2018

19 czerwca na Wydziale Informatyki odbyła się ceremonia ogłoszenia wyników kolejnej, jedenastej edycji konkursu na najlepszą własnoręcznie napisaną grę komputerową.

Studenci II roku kierunku Informatyka rywalizowali w ramach przedmiotu gry komputerowe o miejsce na podium, realizując swoje własne, tworzone od podstaw projekty ekscytujących gier w środowisku 3D.

Już drugi rok z rzędu konkurs odbył się pod patronatem firmy HUUUGE Games, która zapewniła laureatom fantastyczne nagrody oraz zaproponowała zwyczajny staż w swojej siedzibie. W konkursie

wzięło udział 19 autorów wyjątkowych gier, spośród których udało się wyłonić czterech laureatów, którzy stanęli na podium, oraz osiem osób, które uhonorowano wyróżnieniami.

Zwycięzcy tegorocznej edycji: I miejsce – Aleksander Kłoda (gra „Tunnel”); II miejsca ex aequo – Jakub Karaszewski (gra „Fifo Lafo”), Tristan Dobrowolski (gra „Asteroids 3D”); III miejsce – Przemysław Zisopulos (gra „Crash Bandicoot”); wyróżnienia – Tomasz Janiak (gra „Senna Wyspa”), Jakub Becmer (gra „The Brave Student”), Przemysław Samsel (gra „Croc Gobbos: Tribute”), Jakub Łowicki (gra „Cannonball Adventures”), Rafał Gołębiowski, Mateusz Nadoliński (gra „Fox”), Krzysztof Misiewicz (gra „Wizard”), Szymon Wiatrzyk (gra „AZAWALD”).

Nagrodzona praca inżynierska

W dniu 21 marca 2018 r. podczas konferencji AUTOMATICON w Warszawie zostały ogłoszone wyniki X Ogólnopolskiego Konkursu „Młodzi Innowacyjni”, którego organizatorem był Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów (PIAP) w Warszawie. Z wielką przyjemnością informujemy, że studentka Wydziału Elektrycznego – inż. Ewelina Chołodowicz – zdobyła I nagrodę za swoją pracę inżynierską pt. „Sterowanie wahadłem Furuty” (opiekun pracy – dr hab. inż. Przemysław Orłowski, prof. nadzw.).

W tegorocznej edycji konkursu do rywalizacji przystąpiło 42 absolwentów uczelni z całej Polski, m.in. Politechniki Warszawskiej, Politechniki Wrocławskiej, Politechniki Poznańskiej, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Pani Ewelina Chołodowicz w ramach pracy zaprojektowała własne wahadło Furuty. Projekt obejmował dobór napędu, enkoderów, elektronicznych układów sterujących i wykonawczych, elementów konstrukcyjnych (w programie Solidworks), a także ich wydruk na drukarce 3D.

Należy podkreślić, że nagrodzona praca inżynierska nie jest jedynym osiągnięciem naszej studentki. Na chwilę obecną jest ona współautorką dziewięciu publikacji naukowych (w większości w języku angielskim), w tym dwóch w czasopiśmie z listy filadelfijskiej. Jest również trzykrotną laureatką stypendium naukowego MNiSW oraz dwukrotną laureatką stypendium naukowego Prezydenta Miasta Szczecin.

Tekst i zdjęcie: Aurelia Kołodziej

Sukces doktoranta Instytutu Technologii Chemicznej Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska WTiCh

Mgr inż. Kacper Szymański wygrał konkurs na najlepszą prezentację posterową podczas XII Konferencji Naukowej „Membrany i Procesy Membranowe w Ochronie Środowiska” MEMPEP 2018, która odbyła się w dniach 13–16.06.2018 w Zakopanem.

Doktorant zaprezentował pracę zatytułowaną: „Investigation on polyethersulfone membranes modified with Fe₃O₄ – trisodium citrate nanoparticles”. Nagroda została ufundowana przez Europejskie Towarzystwo Membranowe (European Membrane Society: www.emsoc.eu).

Mgr inż. Kacper Szymański realizuje pracę doktorską pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Sylwii Mozia w Instytucie Technologii Chemicznej Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej.

Sylwia Mozia

Pieniądze dla najzdolniejszych doktorantów

Program stypendialny Prezydenta Miasta Szczecin dla najzdolniejszych studentów i doktorantów ma na celu niesienie pomocy w pozyskiwaniu dla miasta środowiska naukowego i zdolnych kadr oraz zapobieganie odpływowi z jego terenu najzdolniejszych absolwentów szkół wyższych i naukowców. Stypendia mają także im pomóc w dalszym rozwoju aspiracji zarówno zawodowych, jak i naukowych.

W najnowszej 16. edycji programu stypendia otrzymało czterech doktorantów z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego: Karol Miałdlicki, Paweł Herbin, Marcin Jasiewicz oraz Adrian Augustyniak.

Wysokość stypendium dla doktoranta wynosi 3 tys. zł brutto miesięcznie. Stypendia wręczane są dwa razy do roku. Program stypendialny funkcjonuje od października 2010 r. i jest fragmentem działań związanych z projektem Akademicki Szczecin realizowanym przez Miasto Szczecin wspólnie z lokalnymi uczelniami wyższymi.

Źródło: Urząd Miasta Szczecin

Laureaci 4. edycji Samsung LABO

Realizowany na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym program Samsung LABO cieszy się niesłabnącą popularnością studentów. Właśnie dobiegła końca jego 4. Edycja. Niezależni jurorzy wybrali kolejnych laureatów.

Potrzeba współpracy pomiędzy nauką a biznesem jest ogromna. Dowodem jest realizowany na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym program Samsung LABO pomyślany jako działalność mająca ułatwiać studentom start w życie zawodowe, który stał się kuźnią pomysłów i projektów cieszących się realnym zainteresowaniem lokalnych przedsiębiorców.

W tym roku 28 studentów biorących udział w programie stanęło przed konkretnymi wyzwaniem, zgłoszonymi przez organizacje z regionu – firmy, stowarzyszenia, urzędy. Zadaniem uczestników Samsung LABO było opracowanie aplikacji, które pomogą w rozwiązaniu istniejących problemów i ułatwią działalność zleceniodawcom. W efekcie powstało 11 takich rozwiązań. Z tej liczby niezależne jury, w którego skład wchodziłi reprezentanci uczelni i partnerskich firm, postanowiło wyróżnić następujące rozwiązania.

I miejsce – Rambler

Aplikacja dedykowana pilotom i przewodnikom wycieczek. Można dzięki niej szybko i w łatwy sposób nawiązać kontakt z członkami grupy turystycznej oraz stworzyć i udostępnić plan wycieczki lub notatkę. Autorami aplikacji są studenci III roku Informatyki na Wydziale Informatyki ZUT: Agata Nowalany, Patryk Szmurło i Maciej Sowa.

II miejsce – CleverTracker

Aplikacja ułatwia pracę pilota lub przewodnika turystycznego. Pozwala ona na szybki kontakt przewodnika z grupą turystów, a także rezerwację miejsca w autokarze czy zakwaterowanie w hotelu. Jej

autorzy to studenci III roku Teleinformatyki na Wydziale Elektrycznym ZUT: Jarosław Budzyński, Damian Panasiuk, Kamil Marszał i Łukasz Wiśniewski.

III miejsce – GYM4YOU

To aplikacja mobilna, której głównym celem jest dostarczenie potencjalnym użytkownikom prostych i kompaktowych rozwiązań w zakresie wyszukiwania siłowni, trenerów personalnych i dietetyków. Jej autorami są studenci III roku Teleinformatyki na Wydziale Elektrycznym ZUT: Marcin Niewczas, Kuba Giwojno i Paweł Kardaś.

Zwycięzcami są wszyscy uczestnicy programu Samsung LABO. W ramach spotkań mogli oni bowiem zdobyć szereg konkretnych kompetencji, które z pewnością zaprezentują podczas ich karier zawodowych. Biorący udział w Samsung LABO nauczyli się, jak stworzyć profesjonalny biznesplan, poznali podstawowe tajniki prowadzenia działalności gospodarczej, dowiedzieli się, skąd można pozyskać fundusze na sfinansowanie realizacji swoich pomysłów. Dodatkowo w ramach wolontariatu mentoringowego pracownicy Samsung, w tym np. Olaf Krynicki – rzecznik prasowy Samsung, Sylwia Czaio – ekspert e-commerce czy Kamil Grondys z Ośrodka R&D firmy poprowadzili zajęcia z komunikacji w social mediach, tworzenia landing page czy dotyczące systemów Tizen i SAP.

Samsung LABO powstał na skutek trójstronnego porozumienia pomiędzy firmą Samsung, Zachodniopomorskim Uniwersytetem Technologicznym oraz władzami regionalnymi. Jego zadaniem jest rozwijanie strategicznych kompetencji cyfrowych wśród studentów i budowanie w kraju gospodarki opartej na wiedzy. Program kursu został opracowany wspólnie przez ekspertów Samsung i Centrum R&D firmy, przedstawicieli uczelni oraz zewnętrznych ekspertów pozyskanych do współpracy i prowadzenia wykładów. Pierwsza edycja projektu odbyła się w roku akademickim 2014/2015.

Innovate in one of these three fields:

The construction site
of the future

[More information](#)

Sustainable construction
& resilience

[More information](#)

Cities above
and under cities

[More information](#)

Studenci WBiA w finale konkursu The Trial by Vinci Construction

W semestrze letnim studenci WBiA wzięli udział w międzynarodowym konkursie ogłoszonym przez francuską firmę Vinci Construction. Celem konkursu było przygotowanie projektu koncepcyjnego w jednej z kategorii konkursowych: Konstrukcje przyszłości, Zrównoważone budownictwo oraz Miasta nad i pod miastami.

Zespół w składzie Andrzej Chuchra, Daniel Felczak, Krzysztof Wojciechowski i Szymon Żabkiewicz przygotował projekt pn. „Floating Garden Poland”, nawiązujący bezpośrednio do specyficznych warunkowań Szczecina powiązanego z przemysłem morskim, a którego ponad połowę powierzchni stanowią akweny wodne i tereny zielone.

Zespół w kategorii Zrównoważone budownictwo zaproponował rozwiązanie oparte na zasadzie 4R: obejmujące wykorzystanie zużytych kontenerów morskich (**Reuse**) do realizacji małych jednostek mieszkalnych o wysokim standardzie energetycznym (**Reduce**), ich zaopatrzenie w energię z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii (**Renewable**) – paneli fotowoltaicznych oraz wodnej pompy ciepła wykorzystującej przemianę fazową woda-lód – ograniczające wpływ projektowanych obiektów na środowisko (**Reduce**). Przewidziane zostało również uzdatnianie szarej wody we wbudowanej małej oczyszczalni ścieków (**Recycle**). Projekt zrealizowany został pod opieką dr inż. arch. Karoliny Kurtz-Oreckiej oraz konsultowany w zagadnieniach dotyczących wbudowania małej oczyszczalni ścieków z dr hab. inż. Anną Głowacką, prof. ZUT, i wodnej pompy ciepła – z dr. inż. Wojciechem Tuchowskim.

Dnia 18 kwietnia w siedzibie Warbud SA w Warszawie miał miejsce finał regionalny, na którym prezentowano pomysły drużyn. Projekty podlegały ponownej ocenie punktowej, w której zespół WBiA uzyskał ich najwięcej, kwalifikując się tym samym do finału światowego z regionu Polska. Finał ogólnoswiatowy konkursu *The Trial by Vinci Construction* odbył się w dniach 17 i 18 maja w Paryżu i Ancie we Francji. Wzięło w nim udział 14 drużyn z całego świata, w tym pięć z Francji, dwie z Afryki oraz po jednej z Anglii, Republiki

Czeskiej, Polski, Azji, Oceanii (Australia), Ameryki Północnej (Kanada) i Ameryki Łacińskiej (Kolumbia). Pierwszego dnia w laboratorium Innowacji Vinci w Paryżu miała miejsce prezentacja projektów, natomiast drugiego dnia, po przejeździe do Ancy, zorganizowano zmagania sportowe. Szczecińska drużyna okazała się niezrównana w konkurencji budowy i pływania tratwą oraz jazdy na rowerze górskim, zajmując ostatecznie drugie miejsce w zawodach sportowych. W konkursie głównym pierwsze i trzecie miejsce przypadło drużynom francuskim, drugie zaś zespołowi nigeryjskiemu. W zmaganiach zespołu WBiA towarzyszyło dwoje opiekunów – dr inż. arch. Karolina Kurtz-Orecka i mgr inż. Szymon Skibicki.

Źródło: <https://www.agorize.com/en/challenges/thetrial>

Creativity, innovation and
sports challenge!

Whatever the domain you chose, you are free to suggest your own solutions!

Keep in mind that VINCI Construction is waiting for simple ideas, practical, detailed, feasible and implementable in a short period.

The finalist teams will be invited to take part in a great sports challenge for the finale!

Kopernio – narzędzie dla poszukujących pełnych tekstów publikacji

Świat badań rozwija się coraz szybciej. Rezultatem jest technologiczny postęp w nauce i przemyśle. Żeby utrzymać ten stan, badacze potrzebują wzajemnego dostępu do danych, dzięki któremu mogą sprawdzić i przestudiować ich wartość, zweryfikować swoje własne odkrycia, powtórzyć doświadczenia i kontynuować prace. Każdego roku powstają miliony artykułów prezentujących najnowsze osiągnięcia, które wnoszą liczący się wkład w rozwój poszczególnych dziedzin nauki.

Uczelnie inwestują ogromne kwoty, aby zapewnić dostęp do piśmiennictwa naukowego, a mimo to badacze często muszą pokonać wiele trudności, zanim dotrą do potrzebnych publikacji. Strata czasu i zniechęcenie skłaniają do korzystania z „nielegalnych źródeł”. Również komercyjni wydawcy mają problem z artykułami pojawiającymi się na nieautoryzowanych stronach, bez możliwości monitorowania ich udostępniania.

Z pomocą w poszukiwaniach publikacji przychodzi Kopernio. Jest to darmowa wyszukiwarka/platforma internetowa, która umożliwia łatwy, szybki i legalny dostęp do artykułów naukowych.

Aby móc korzystać z Kopernio, należy wejść na stronę www.kopernio.com, zainstalować program, a następnie zarejestrować się – jest to łatwe i trwa dosłownie kilkanaście sekund. Istotne jest podanie nazwy uczelni macierzystej, co pozwoli systemowi na zweryfikowanie, do jakich subskrypcji komercyjnych/bibliotecznych użytkownik jest uprawniony. Kopernio rejestruje także cały szereg dodatkowych źródeł, z których może być pozyskany plik PDF publikacji (zarówno spośród uprawnionych zasobów uczelni, jak i poza nimi), np.: strony wydawców Open Access, subskrybowane zasoby wydawców komercyjnych, repozytoria instytucjonalne, serwery do publikowania preprintów takie jak arXiv, Google Scholar, prywatne blogi naukowe, abstraktowe bazy danych (Pubmed, Scopus, Web of Science), zasoby „schowka” *Your Kopernio search history*.

Jeśli to możliwe, Kopernio uzyska ostatnią opublikowaną wersję artykułu. Dla publikacji niedostępnych drogą subskrypcji, a także dla artykułów bez wolnego dostępu (OA) będzie szukał alternatywnej wersji, obejmującej także autorskie rękopisy złożone w repozytoriach.

Korzystanie z Kopernio spowoduje również wzrost wykorzystania źródeł subskrybowanych przez bibliotekę i uczelnię. Platforma ogranicza pozyskiwanie pirackich artykułów, podkreślając wagę zwalczania piractwa dotyczącego publikacji naukowych.

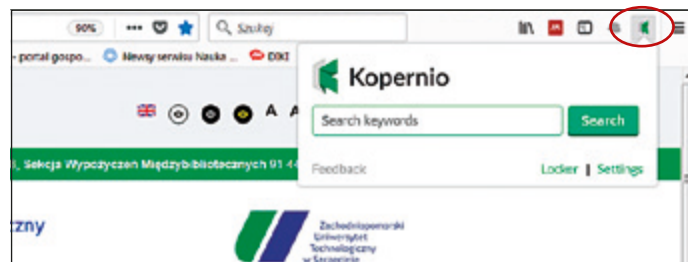
Serwer umożliwia przechowywanie przeglądanych plików w „chmurze” w osobistym „schowku”. Platforma integruje się z przeglądarkami Chrome, Firefox i Opera. Liczba obsługiwanych przeglądarek jest powiększana.

Wyszukiwarka Kopernio powstała w 2017 r. Jej twórcami są Jan Reichelt (współzałożyciel menadżera bibliografii Mendeley) i Ben Kaube (współtwórca aplikacji Newsflo).

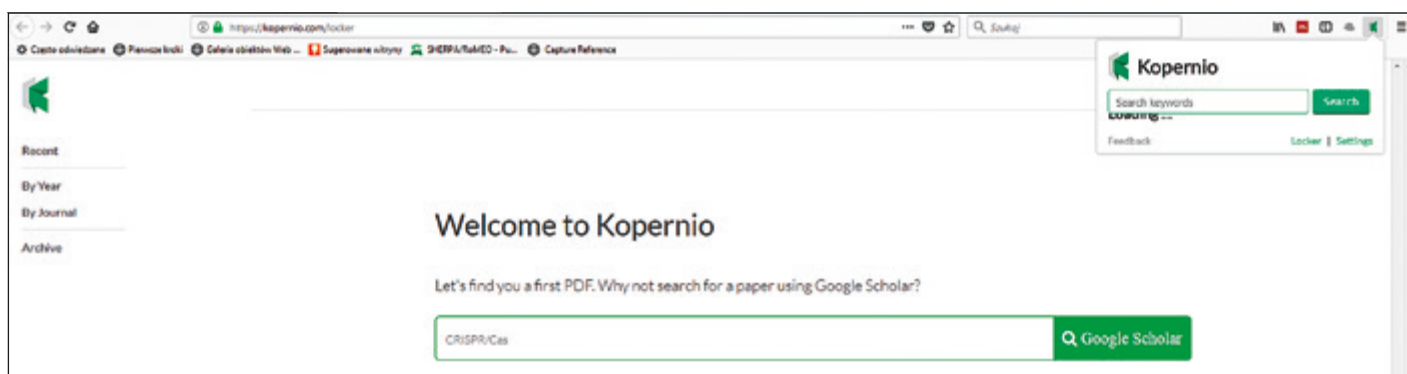
Walory Kopernio docenili także fachowcy z Clarivate Analytics (Web of Science) – współpraca obu systemów pozwoli wykorzystać dokładność Web of Science i powiązać ją z funkcjonalnościami Kopernio. To połączenie wpłynie na zwiększenie dostępności artykułów badawczych.

Kopernio jest produktem nowym, rozwijającym, ale już teraz jego prostota i uniwersalność zachęcają do korzystania. Gorąco polecam – przetestujcie Państwo sami.

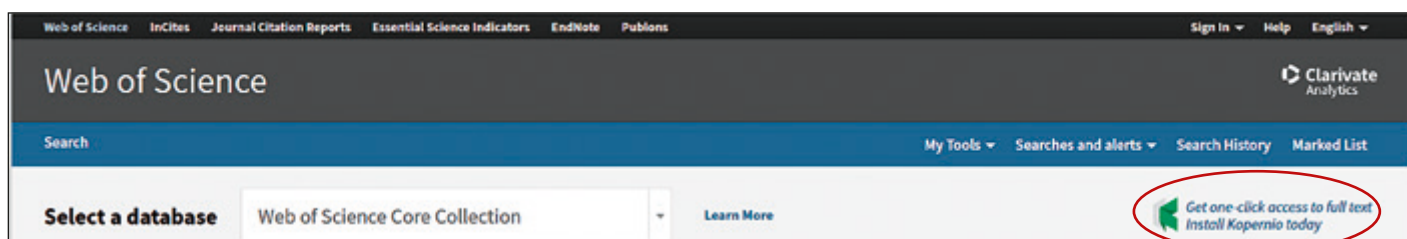
Marzena Sobańska
Oddział Informacji Naukowej
Biblioteka Główna ZUT

Po zainstalowaniu darmowej wtyczki ikonka Kopernio będzie widoczna na pasku przeglądarki

Interface użytkownika Kopernio

Promocja Kopernio na stronie Web of Science

Mobilność studentów i pracowników ZUT w ramach programu Erasmus+ w roku akademickim 2017/2018

W roku akademickim 2017/2018 Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie kontynuował aktywną wymianę studentów i pracowników w ramach największego programu edukacyjnego UE, zarówno w ramach ok. 190 umów dwustronnych z krajami uczestniczącymi w programie Erasmus+, jak i czterech umów z krajami partnerskimi. Uczelnia realizowała zatem równolegle dwa projekty, „tradycyjnego” Erasmusa (akcja KA103) i nieco bardziej rygorystyczną wymianę z Białorusią, Gruzją, Ukrainą i Wietnamem (akcja KA107).

Wyniki projektu mobilnościowego KA103 – wymiana studentów i pracowników uczelni z krajami programu:

- 59 wyjazdów na studia częściowe, w tym 12 osób finansowanych w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój (osoby znajdujące się w niekorzystnej sytuacji materialnej)

Wyjazdy studentów na studia i praktyki 2017/2018 w ramach Programu Erasmus+

Wydział	Wyjazdy na studia	Wyjazdy na praktyki
WBiHZ	3	2
WBiA	29	16
WEK	2	2
WE	3	0
WI	16	0
WIMiM	3	2
WKŚiR	2	4
WNoŻiR	1	4
WTMiT	0	0
WTiICh	0	2
Suma	59	32

Przyjazdy studentów zagranicznych na studia częściowe i praktyki zawodowe 2017/2018 w ramach Programu Erasmus+ (jeden lub dwa semestry) (KA103 i KA107)

Wydział	Program Erasmus+ (studia)	Erasmus Mundus (studia)	Program Erasmus+ (praktyki)	Ogółem
WBiHZ	4	0	0	4
WBiA	34	0	0	34
WEK	41	0	6	47
WE	43	0	0	43
WI	20	0	0	20
WIMiM	24	0	1	25
WKŚiR	1	0	1	2
WNoŻiR	16	0	3	19
WTMiT	26	10	1	37
WTiICh	18	0	0	18
Suma	227	10	12	249

- 32 wyjazdy na praktyki (23 wyjazdy studentów – w tym sześć osób finansowanych w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój i dziewięciu absolwentów),
 - 55 wyjazdów dydaktycznych (nauczyciele akademicy)
 - 12 wyjazdów szkoleniowych (pracownicy uczelni podnoszący kompetencje kluczowe dla umiędzynarodowienia kształcenia).
- Wyniki projektu mobilnościowego KA107 – wymiana studentów i pracowników uczelni z krajami partnerskimi:

W celu realizacji projektu zawarto umowy z pięcioma uczelniami z terenu Białorusi, Gruzji, Ukrainy i Wietnamu:

- Belarusian State Agricultural Academy w Gorkach, Białoruś (BSAA) – partner Wydziału Ekonomicznego
 - Georgian Technical University, Gruzja (GTU) – partner Wydziału Elektrycznego
 - Tbilisi State Medical University, Gruzja (TSMU) – partner Wydziału Elektrycznego
 - National Technical University of Ukraine „Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute”, Ukraina (NTUU_KPI) – partner Wydziału Elektrycznego
 - Vinh University – partner Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa.
- Mobilność zrealizowana w trakcie trwania projektu przedstawiała się następująco:
- dziewięć przyjazdów na studia częściowe do ZUT (trzy osoby z BSAA w Gorkach, dwie osoby z GTU w Gruzji, trzy osoby z NTUU_KPI na Ukrainie, jedna osoba z VU z Wietnamu)
 - cztery wyjazdy dydaktyczne (po jednym do GTU, BSAA, NTUU_KPI i VU)
 - cztery przyjazdy dydaktyczne (jeden z BSAA, jeden z GTU oraz dwa z VU)
 - pięć przyjazdów szkoleniowych w ZUT (po jednej osobie z BSAA, GTU i VU, dwie osoby z NTUU_KPI).

Pracownicy uczelni partnerskich uczestniczyli w maju 2018 r. w intensywnym tygodniu szkoleniowym nt. uznawalności efektów kształcenia uzyskanych poza macierzystą uczelnią oraz uznawania

2017/2018 – wyjazdy pracowników ZUT w Szczecinie w ramach Program Erasmus+ (KA103 i KA107)

Wydział/Jednostka	Wyjazdy w celach dydaktycznych	Wyjazdy w celach szkoleniowych
WBiHZ	5	0
WBiA	3	0
WEK	16	4
WE	4	1
WI	14	1
WIMiM	4	0
WKŚiR	8	0
WNoŻiR	1	0
WTiICh	2	0
WTMiT	1	2
Administracja centralna	–	1
SPNJO	0	1
Biblioteka Główna	–	2
Suma	58	12

efektów wyjazdów pracowników w sposób zgodny z Kartą Erasmusa dla Szkolnictwa Wyższego. Wydarzenie zostało zorganizowane przez Dział Mobilności Międzynarodowej ZUT.

W ramach Erasmusa na studia częściowe przyjęto łącznie 237 osób (w tym dziewięć w ramach akcji KA107 i 10 w ramach programu magisterskiego EMHSIP realizowanego jako projekt programu MUNDUS) oraz 12 osób na praktyki zawodowe. ZUT gościł również 45 pracowników zagranicznych uczelni partnerskich – 29 nauczycieli

akademickich, którzy przeprowadzili cykl zajęć dla studentów, oraz 16 pracowników odbywających pobyty szkoleniowe.

W roku 2018/2019 wymiana w ramach programu Erasmus+ będzie kontynuowana zarówno w ramach akcji KA103, jak i KA107 dzięki dofinansowaniu pozyskanemu z funduszy UE.

Agata Bruska

*Koordynator Uczelniany Programu Erasmus+
Kierownik Działu Mobilności Międzynarodowej*

Zarządzenie nr 42/2018 JM Rektora ZUT – pomocna dłoń we współpracy z przedsiębiorcami

Ujednolicenie zasad współpracy naukowców ZUT z firmami, jak również zaangażowanie pracowników Centrum Transferu Technologii (CTT) Regionalnego Centrum Innowacji i Transferu Technologii (RCiITT) w przygotowanie projektów umów na wykonanie prac zleconych to główne zmiany, jakie zostały wprowadzone 11 czerwca 2018 r. Zarządzeniem nr 42/2018 JM Rektora ZUT w sprawie zasad postępowania w zakresie opiniowania i zawierania umów o wykonanie pracy badawczej z podmiotami krajowymi lub zagranicznymi. Z założenia zmiany te mają zaktualizować, uprościć i usystematyzować zasady współpracy uczelni z biznesem, ale jaki mają praktyczny wpływ na naukowców współpracujących z podmiotami gospodarczymi?

Mniej dokumentów, więcej badań

Przed wszystkim znaczny ciężar obowiązków administracyjnych związanych z procesem pozyskiwania zleceń z przemysłu został przeniesiony na RCiITT. Dzięki zarządzeniu kierownik pracy czy naukowiec realizujący odpłatną działalność badawczą nie musi już poświęcać swojego czasu na takie kwestie, jak negocjowanie z firmą zapisów umowy, tworzenie i wysyłanie formularzy zlecenia czy konsultowanie treści porozumienia i uzyskanie parafy prawnika czy rzecznika patentowego pod umową w celu jej podpisania przez uczelnię. Wszystkie powyższe obowiązki realizują dedykowani konsultanci CTT RCiITT, którzy na bieżąco współpracują z zainteresowanymi naukowcami w celu szybkiego i sprawnego zawarcia umowy i rozpoczęcia badań (listę konsultantów CTT wraz z podziałem branżowym i danymi kontaktowymi można znaleźć na końcu artykułu).

Łatwiej, szybciej, prościej

Jak zarządzenie pomoże we współpracy z partnerami gospodarczymi? Warto wiedzieć, że do ww. zarządzenia dołączony został wzór umowy o wykonanie pracy badawczej lub badawczo-rozwojowej (wraz z opcją umowy warunkowej, wymaganej przy niektórych funduszach unijnych). Wzór ten został opracowany we współpracy i zaakceptowany zarówno przez Dział Prawny ZUT (DP), jak i Dział Wynalazczości i Ochrony Patentowej ZUT (DWiOP). Oznacza to, że jeżeli firma zgodzi się na zawarte w umowie zapisy, to czas procedowania dokumentu ze strony ZUT zostanie skrócony do niezbędnego minimum – dotychczasowym rekordem było podpisanie takiej umowy w ciągu czterech dni (wliczając w to również czas potrzebny na parafowanie umowy przez dziekana wydziału), co jeszcze niedawno było terminem nieosiągalnym.

Oczywiście stosowanie innego wzoru umowy niż ten zaproponowany w załączniku do zarządzenia jest jak najbardziej możliwe, jednak z uwagi na konieczność uzgodnienia lub wprowadzenia do niej zapisów zabezpieczających w dostateczny sposób interesy uczelni może się to wiązać ze znacznym wydłużeniem czasu potrzebnego na jej podpisanie.

Jak już wspomniano, głównymi celami zarówno wprowadzenia samego zarządzenia, jak i przeniesienia znacznej części obowiązków na RCiITT było ujednolicenie zasad współpracy, skrócenie całego

procesu zawierania umów, a przede wszystkim odciążenie naukowców w kwestiach administracyjnych. Te trzy elementy były głównymi bolączkami pracowników naukowych, którzy trafiali dotychczas do RCiITT, chcąc rozpocząć współpracę lub już współpracując z firmami. Oprócz tego podobne problemy zgłaszali również przedsiębiorcy: nie wiedzieli, do kogo mają się zwrócić, aby szybko i sprawnie sformalizować współpracę z ZUT. Efektem tego były niezliczone wersje umów zlecających uczelni wykonanie prac badawczych. Dokumenty te zawierały czasami zapisy sprzeczne lub nieistotne z punktu widzenia przedmiotu badań (np. zobowiązanie uczelni do przeniesienia na firmę prawa do uzyskania patentu w sytuacji, kiedy wyniki badań nie były wynalazkami), które następnie w procesie ich akceptacji i podpisywania musiały być najpierw korygowane, co pochłaniało z kolei cenny czas.

W sytuacji, kiedy naukowcy nie chcą skorzystać z dołączonego do zarządzenia wzoru umowy, powinni oni zwrócić uwagę, aby umowa z partnerem gospodarczym regulowała co najmniej następujące kwestie:

- przedmiot umowy,
- opis, zakres oraz harmonogram (tygodniowy lub miesięczny) pracy, które powinny być załącznikami do umowy,
- sposób przekazania przedmiotu umowy (forma i liczba/ilość),
- termin wykonania umowy i poszczególnych etapów pracy (jeśli dotyczy),
- sposób odbioru pracy lub jej etapów (np. protokołem zdawczo-odbiorczym),
- wynagrodzenie z tyt. umowy w kwocie netto i brutto (wraz z zapisem słownym),
- numer rachunku bankowego ZUT wraz z nazwą banku, w którym jest prowadzony (od dnia 7 września br. jest to Santander Bank Polska S.A.),
- uregulowanie kwestii praw własności intelektualnej do wyników badań (utworów i/lub wynalazków),
- postępowanie w przypadku przerwania pracy lub jej negatywnego wyniku,
- tryb rozwiązania umowy i kwestie dotyczące kar umownych,
- właściwość sądów oraz wskazanie liczby egzemplarzy umowy.

Wszystkie niezbędne dokumenty związane z tematyką zleceń lub umów na prace zlecone można znaleźć również na stronie internetowej RCiITT pod adresem <https://innowacje.zut.edu.pl/dokumenty-do-pobrania>

Krok po kroku

Kiedy naukowiec lub przedsiębiorca powinien zgłosić się do RCiITT po wsparcie? Najlepiej jak najwcześniej. W momencie kiedy naukowiec ZUT dowiaduje się, że pewna firma jest zainteresowana zleceniem uczelni np. prac badawczych, powinien skontaktować się z dedykowanym dla jego branży konsultantem CTT. Kontakt taki wskazany jest już na tym etapie, ponieważ konsultanci wspierają naukowców nie tylko na etapie ustalania kształtu umowy, ale np. również w przypadku konieczności opracowania oferty w odpowiedzi na zapytanie

Zapraszamy do kontaktu

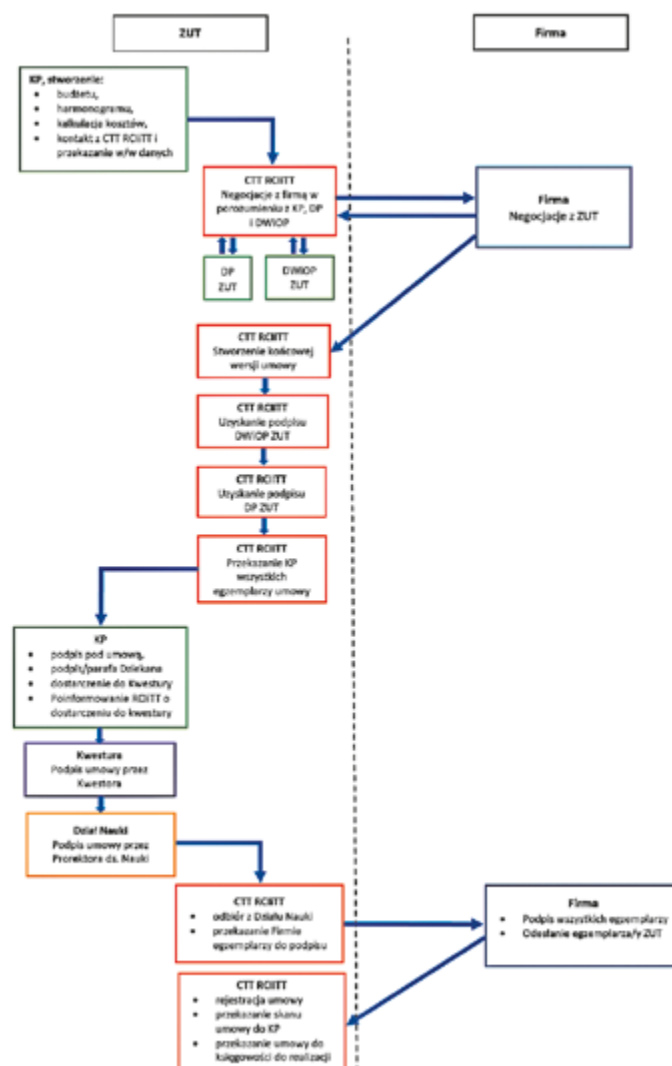
BRANŻA	DANE KONTAKTOWE
rybactwo i rybołówstwo spożywcza i rolnictwo stalowa/metalowa turystyka i sport gastronomia i hotelarstwo tekstylna, uroda i relaks	Agnieszka Wielgórecka tel. 91 449 40 89 tel. kom. 725 29 28 03 agnieszka.wielgorecka@zut.edu.pl
drewno i meble kultura i sztuka media i informacje motoryzacja nieruchomości poligrafia i reklama przemysły kreatywne	Daria Wróbel tel. 91 449 41 09 tel. kom. 725 29 28 08 daria.wrobel@zut.edu.pl
biotechnologia elektronika i automatyka branża elektryczna branża morska energetyka i gaz ICT medycyna i zdrowie	Tomasz Łyżwiński tel. 91 449 43 91 tel. kom. 725 29 28 01 tomasz.lyzwinski@zut.edu.pl
chemia i tworzywa transport i logistyka budownictwo i architektura	Jacek Wójcikiewicz tel. 91 449 43 90 tel. kom. 725 29 28 12 jacek.wojcikiewicz@zut.edu.pl
ochrona środowiska opakowania pozostałe branże	Paweł Żebrowski tel. 91 449 43 64 tel. kom. 725 29 28 11 pawel.zebrowski@zut.edu.pl

ofertowe firmy. Jest to szczególnie istotne, jeżeli współpraca ma być współfinansowana ze środków unijnych, ponieważ w niektórych programach finansujących ma znaczenie, czy ofertę badawczą podpisuje kierownik katedry, dziekan wydziału czy JM Rektor. Konsultanci, po przestudiowaniu wytycznych poszczególnych konkursów doradzą, kto powinien złożyć podpis pod ofertą, aby późniejszy proces rozliczania projektu przebiegł bez przeszkód.

Kolejnym etapem jest przygotowanie przez kierownika pracy jej harmonogramu oraz kosztorysu, które stanowią załączniki do umowy, a także – co jest bardzo istotne – wstępnej kalkulacji wewnętrznej kosztów pracy wymaganej przez ZUT. Następnie konsultant CTT tworzy umowę i w zależności od tego, jaki model wybiera naukowiec, wspólnie z naukowcem lub bez niego, negocjuje zapisy dokumentu z firmą. Po wypracowaniu ostatecznego kształtu umowy akceptowalnego przez obie strony konsultant CTT przedkłada projekt umowy do zaakceptowania radcy prawnemu oraz rzecznikowi patentowemu. W praktyce, jeżeli występują problemy w negocjacjach, pracownicy CTT na bieżąco konsultują treść projektu umowy z DP oraz DWiOP, dzięki czemu sam proces zbierania podpisów po zakończeniu negocjacji jest znacznie szybszy.

Po uzyskaniu akceptacji radcy prawnego i rzecznika patentowego konsultant CTT przekazuje wszystkie egzemplarze umowy kierownikowi pracy, by ten złożył na egzemplarzu ZUT swój podpis oraz uzyskał pod umową podpis dziekana swojego wydziału (jeżeli wartość umowy nie przekracza 50 000 zł brutto) lub jego parafę (w przypadku umów o wartości powyżej 50 000 zł brutto, które dziekan parafuje, natomiast podpisują je kwestor i prorektor ds. nauki). Następnie kierownik pracy składa wszystkie egzemplarze umowy w kwesturze i informuje o tym fakcie konsultanta CTT. Nadzór nad realizacją dalszej części procesu sprawuje RCIiT, które na tym etapie dba o podpisanie umowy przez kwestora i ew. prorektora, przesłanie umowy

Schemat procesu podpisywania umowy na prace zleczone:

do firmy do podpisu, nadanie numeru pracy badawczej po podpisaniu umowy przez wszystkie strony oraz przesłanie egzemplarza ZUT do księgowości. Kierownik pracy lub inna wskazana przez niego osoba otrzymuje na swoją pocztę służbową skan egzemplarza ZUT umowy z nadanym numerem pracy badawczej. Sama realizacja pracy, jej terminowe rozliczanie oraz wystawianie faktur należy w dalszym ciągu do zadań wydziału realizującego pracę, przy czym wszystkie dokumenty wymagające akceptacji jednostki nadzorującej zatwierdza pracownik Sekcji Administracyjno-Finansowej RCIiT (SAF). Dane kontaktowe pracowników SAF można znaleźć pod adresem <https://innowacje.zut.edu.pl/kontakt>

Podsumowanie – o czym warto pamiętać?

– Zapisy Zarządzenia nr 42/2018 odnoszą się do umów na prace badawcze niebędących częścią projektów realizowanych przez ZUT wraz z firmą, w których uczelnia występuje jako konsorcjant. Współpraca badawcza w takich sytuacjach koordynowana jest przez Centrum Zarządzania Projektami RCIiT (CZP), które odpowie na wszelkie wątpliwości dotyczące projektu na etapie jego składania czy realizacji. Dane kontaktowe pracowników CZP również można znaleźć pod adresem <https://innowacje.zut.edu.pl/kontakt>

– Negocjowanie zapisów umowy, w szczególności zaś kwestii związanych z warunkami finansowymi, leży w obowiązkach RCIiT, które każdorazowo konsultuje poszczególne zmiany z kierownikiem pracy, jak również radcą prawnym i rzecznikiem patentowym.

– Im wcześniej naukowiec zgłosi się do RCIiT, tym szybciej umowa uzyska akceptację poszczególnych osób, które dokument ten muszą

parafować. Oprócz wsparcia w samym procesie podpisywania umowy konsultanci RCIiT T świadczą na bieżąco konsultacje w zakresie m.in. finansowania współpracy B+R z firmami, pomagając dobrać odpowiednio jego źródła.

– W przypadku podpisywania umów z podmiotami zagranicznymi obowiązek tłumaczenia umowy na język obcy lub polski spoczywa na kierowniku pracy badawczej, jednakże RCIiT T udziela szerokiego wsparcia również w tej kwestii (poprzez np. konsultacje językowe lub zlecenie tłumaczenia podmiotowi zewnętrznemu, w miarę posiadanych środków finansowych).

W świetle zmian, które na wszystkie uczelnie publiczne nakłada tzw. Ustawa 2.0 zwana też „Reformą Gowina”, ciężar oceny jednostek

naukowych na etapie parametryzacji przesunie się zdecydowanie w kierunku oceny poziomu ich współpracy z firmami oraz wielkości kapitału pozyskanego przez uczelnie w ramach takiej współpracy. To właśnie liczba pozyskanych przez poszczególne wydziały zleceń będzie rzutowała na parametryzację danej jednostki, a w konsekwencji m.in. na dostęp do przyznanych funduszy. Wszystkim nam – zarówno administracji, jak i pracownikom naukowym ZUT – powinno więc zależeć na ścisłej współpracy z gospodarką. Dlatego też konsultanci CTT RCIiT T czekają na Państwa, aby zdecydowanie ułatwić i przyspieszyć proces zawierania umów z biznesem.

Zespół Centrum Transferu Technologii RCIiT T ZUT

Mount Holyoke College – prestiżowa żeńska uczelnia

Mount Holyoke College należy do grupy amerykańskich żeńskich uczelni wyższych zwanej siedmioma siostrami (*seven sisters*). Jest to grupa powołana jako przeciwwaga dla wyłącznie męskich uczelni z tzw. ligi bluszczowej (*Ivy League*). Uczelnia przyciąga ambitne studentki z całego świata, zainteresowane kompleksowością, kultywacją dobroci i chęcią wprowadzania zmian. Będąc jedną z najbardziej zróżnicowanych wyższych uczelni badawczych (*liberal arts*) w USA, Mount Holyoke łączy rygorystyczne badania naukowe z doświadczeniem zawodowym, które studentki zdobywają w ciągu czterech lat nauki. Absolwentki są przygotowane do bycia liderami w skali globalnej oraz do podjęcia wyzwań XXI wieku, ery, w której ewolucja kariery zawodowej jest normą, a świadomość kariery – koniecznością.

Kampus

Kampus uczelni jest pięknie położony pośród lasów, z rzeką i strumieniami, trzema zbiornikami zaporowymi, wykorzystywanymi w dydaktyce jako „stacja terenowa” (*Campus Living Laboratory*), do której dotarcie zajmuje 10 minut.

Studentki uczęszczające na przeróżne zajęcia dydaktyczne prowadzą intensywne badania naukowe, wykorzystując przy tym pomiary

systematycznie zbierane w ramach monitoringu środowiska prowadzonego przez uczelniany *Center for the Environment*.

Na obchody 200-lecia uczelni, czyli do roku 2037, uczelnia chce zredukować obciążenie środowiska zanieczyszczeniami, aby być neutralną środowiskowo (*carbon neutral* – jeżeli chodzi o źródła ogrzewania i energii). Pośród różnorodnych ekosystemów kampusu rozmieszczonych jest pięć stacji meteorologicznych, siedem punktów ciągłego pomiaru poziomu wód gruntowych, a od 1996 r. prowadzony jest monitoring jakości wód powierzchniowych na 15 stanowiskach.

Profesorowie

Nielatwo jest zostać profesorem takiej uczelni. Do konkursu na stanowisko profesora zgłasza się ok. 300 kandydatów, spośród których wyłania się pięciu finalistów zapraszanych na 1–2-dniowy pobyt na uczelni. Każdy kandydat i kandydatka wygłasza wykład, w którym bardzo aktywnie uczestniczą studentki, zadające wiele pytań i oceniające kandydata. Odbywają się też 30-minutowe spotkania z profesorami i grupami studentek.

Zwycięzca konkursu przyjmowany jest na uczelnię na stanowisko *Assistant Professor* na *tenure track*, czyli na dwa okresy po trzy lata każdy, po których jest dokładnie oceniany. Jeżeli oceny dziekana,

prodziekana, pozostałych profesorów i studentów, jak również recenzentów spoza uczelni są pozytywne, kandydat otrzymuje promocję na stanowisko *Associate Professor* i dostaje stałe zatrudnienie na uczelni (*tenure*). Po kolejnych sześciu latach i kolejnej ocenie otrzymuje promocję na stanowisko (*full*) *Professor*. Corocznie każdy profesor składa rozbudowane sprawozdanie ze swojej rocznej działalności, co łącznie z opinią studentów z każdego nauczanego przedmiotu jest oceniane przez dziekana.

Kryteria studiowania

Co roku o przyjęcie do Mount Holyoke ubiega się ok. 3500 kandydatów z ok. 70 krajów, przyjętych zostaje 540. Uczelnia jest bardzo droga, opłata za czesne i utrzymanie (zamieszkanie i wyżywienie) przekracza już 65 tys. dolarów za rok nauki, ale 61% studentów otrzymuje wysoką pomoc finansową w postaci bezzwrotnych grantów. Część kosztów można też odpracować, świadcząc usługi dla uczelni (praca w bibliotece, pomoc w administrowaniu katedr i zakładów, pomoc w szklarni, pielęgnowaniu terenów zielonych, pomoc w projektach badawczych i w dydaktyce), a brakującą kwotę uzyskuje się w postaci pożyczki (udzielanej przez wyspecjalizowane agencje państwowe), którą spłaca się po zakończeniu studiów i po podjęciu pracy zawodowej.

Studia na Mount Holyoke

Średnio co roku 150 studentek spędza jeden semestr za granicą na uczelniach współpracujących z Mount Holyoke, nie ponosząc za to dodatkowych kosztów. Wszystkie studentki mają zagwarantowaną jedną zawodową praktykę wakacyjną wraz ze stypendium, aby odbyć staż zawodowy i zdobyć niezbędne doświadczenie w dziedzinie zgodnej z ich zainteresowaniami i planami kariery zawodowej.

Każda studentka od pierwszych dni ma przydzielonego

profesora opiekuna, z którym regularnie się spotyka (przynajmniej raz w semestrze, co jest wymogiem). Profesor pomaga podjąć decyzje o wyborze zajęć dydaktycznych, gdyż studentki same układają plan przedmiotów, które chcą zaliczyć w czasie studiów, ale według pewnych ramowych kryteriów narzuconych przez uczelnię.

Kodeks honorowy

Niezmiernie ważną sprawą jest kodeks honorowy, który podpisuje każdy student renomowanych uczelni USA w pierwszych dniach po rozpoczęciu studiów. Nieprzestrzeganie go jest bardzo poważnym wykroczeniem i grozi relegowaniem z uczelni. W myśl kodeksu studenci nie ściągają w trakcie kolokwium, egzaminów czy sprawdzianów. Nie trzeba ich nawet pilnować, gdyż pozostali studenci widząc, że ktoś ściąga, powinni o tym niezwłocznie powiadomić. Zarówno ściąganie, jak i zatajenie tego przez innych (czyli brak napiętnowania złego postępowania) jest wykroczeniem przeciwko kodeksowi honorowemu.

Struktura Mount Holyoke College

Mount Holyoke College składa się z ok. 50 różnej wielkości katedr i zakładów oraz jednostek obsługujących m.in. budynki, grunty i szklarnie, bibliotekę, ośrodek sportowy i centrum hippiczne oraz

stołówkę. Administracja uczelni jest stosunkowo niewielka, ale bardzo sprawna. Na czele uczelni stoi prezydent (odpowiednik rektora) oraz *Board of Trustees* (rada powiernicza), której członkowie (prezydent uczelni oraz członkowie niezatrudnieni na uczelni, często będący absolwentami uczelni, niejednokrotnie pełniący ważne funkcje na innych uczelniach lub piastujący bardzo wysokie stanowiska w innych instytucjach) są wybierani (przez obecną radę) na kilkuletnią kadencję. Na czele *Board of Trustees* stoją równolegle dwie

osoby – przewodniczący rady oraz prezydent uczelni. Rada w Mount Holyoke College jest zorganizowana w 12 stałych komisjach i liczy nie więcej niż 31 członków (w przypadku nagłych i ważnych spraw powoływana jest *ad hoc* komisja doradcza). Odpowiednikiem senatu uczelni jest zebranie profesorów, które odbywa się raz w miesiącu. Profesorowie zorganizowani są w różne komisje zajmujące się opiniowaniem spraw związanych z budżetem, zatrudnieniem, promocją i awansami, nowymi kierunkami studiów itp., w których udział biorą przedstawiciele studentów, ostateczny głos należy jednak do *Board of Trustees*. Długość kadencji prezydenta nie jest określona. Prezydent oraz dziekan (*Dean of Faculty*), będący również pierwszym wiceprezydentem, mieszkają na terenie uczelni w domach służbowych.

Kierunki studiów

Mount Holyoke College oferuje blisko 92 kierunki studiów, prowadzone przez 50 katedr i zakładów, z czego 28% kierunków to nauki humanistyczne, 35% – nauki społeczne i 36% – nauki ścisłe. Istnieje też możliwość studiowania wg kierunku zaprojektowanego indywidualnie (*special major*) w oparciu o współpracę kilku katedr (najnowsze przykłady to: astrofizyka, etyka biomedyczna, teatrologia muzyczna, neurochemia, sztuka polityczna, urbanistyka, biologia dzikiej przyrody), na co corocznie decyduje się 30–40 studentek.

Liczebność grup na zajęciach na ogół jest niewielka, 14% grup liczy mniej niż 10 studentów, 73% poniżej 20, 90% mniej niż 30. W zajęciach uczestniczą studentki, jak również studenci, którzy zostali przyjęci na studia przez koedukacyjne uczelnie należące do konsorcjum pięciu uczelni, do dają im prawo wyboru dowolnej liczby zajęć na innych uczelniach. Około 80% absolwentek Mount Holyoke College kontynuuje studia magisterskie lub doktorskie w ciągu 10 lat od ukończenia studiów.

W ramach każdego kierunku studiów istnieją precyzyjne wytyczne określające, co student musi zaliczyć, a co może wybrać. Wymogi te są nieco zróżnicowane w zależności od specyfiki kierunku studiów. Ponadto niektóre przedmioty są obowiązkowe, obowiązkowo też należy zaliczyć pięć przedmiotów oferowanych na wyższych poziomach,

które w swojej ofercie muszą też zawierać zajęcia w laboratorium. Łącznie, by ukończyć uczelnię na poziomie *undergraduate* (*Bachelor*), należy zdobyć 128 kredytów. Na ogół jeden kredyt odpowiada jednej godzinie dydaktycznej w tygodniu, chociaż w przypadku przedmiotów, gdzie oprócz wykładu są jeszcze ćwiczenia w laboratorium, kredyty mogą być tylko cztery, a godzin dydaktycznych w tygodniu sześć lub więcej. Jeżeli studentka chce uzyskać zaliczenie biologii jako dodatkowego kierunku studiów (*biological science minor*), musi uzyskać jako minimum 16 kredytów z nauk biologicznych. Dodatkowo najczęściej osiem kredytów można zdobyć, prowadząc przez cały semestr badania naukowe mające na celu zebranie materiałów (danych) do napisania pracy dyplomowej, co nie jest wliczane do kredytów obowiązkowych w ramach kierunku studiów. Jest też w tym wszystkim miejsce, by zaliczyć jakiś przedmiot (z kredytem lub bez) dla własnej przyjemności lub ogólnego rozwoju osobowości, np. jazda konna, gra na instrumencie, jakaś egzotyczna kultura czy język, rysunek, fotografia, film, żurnalistyka itp.

Po zakończeniu studiów bardzo ważnym dokumentem podczas starania się o pracę, oprócz dyplomu, jest też tzw. *transcript*, który jest jednostronicowym oficjalnym dokumentem wykazującym wszystkie kursy, kredyty i oceny, które zostały uzyskane i zaliczone (lub nie) przez studenta w czasie całych studiów.

Leszek A. Błędzki
Department of Biological Sciences
Mount Holyoke College

Informacje o autorze: dr Leszek A. Błędzki, Senior Research Associate i dyrektor Campus Living Laboratory, leśnik, hydrobiolog i ekolog, prowadzący badania naukowe związane z ekologią zooplanktonu i funkcjonowaniem słodkowodnych jezior i zbiorników oraz wielostronnym monitoringiem środowiska przyrodniczego. Prowadzący dydaktykę związaną z ekologią i środowiskiem przyrodniczym oraz jego rekultywacją. Absolwent i wieloletni pracownik Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, od 23 lat pracujący w Mount Holyoke College. Opublikował 116 artykułów naukowych, w tym trzy książki.

Wieża marzeń

W piątek 8 czerwca 2018 r. w Galerii Architektów Forma odbył się wernisaż wystawy „Wieża marzeń”, który przedstawia efekty pracy studentów I roku kierunku Architektura i Urbanistyka WBIA ZUT wykonane w ramach przedmiotu Wstęp do projektowania, prowadzonych po raz pierwszy przez Jarosława Bondara i Tomasza Sachanowicza.

Jak piszą wykładowcy: „Głównymi celami przedmiotu było pobudzenie kreatywności wśród studentów poprzez dostarczenie im niezbędnych podstaw związanych z twórczością architektoniczną w ramach wykładów, a następnie możliwości doświadczenia procesu twórczego w trakcie realizacji ćwiczeń. Istotną częścią zadania było również zapoznanie studentów z różnymi metodami dochodzenia do rozwiązań projektowych w ramach schematu „cel-trudność-problem.”

Proces twórczy związany z projektowaniem „Wieży marzeń” obejmował różne metody pracy: scenariusze i twórcze projekcje; burzę mózgow; inspirację twórczą oraz analizy problemowe. W trakcie zajęć studenci mieli możliwość zapoznania się także z ważnymi elementami warsztatu architekta w oparciu o pracę z wykorzystaniem tradycyjnych narzędzi i technik tj.: szkicu; techniki kolażu; modelu roboczego czy rysunku technicznego. Powstawanie Wieży marzeń związane było z poznaniem różnych sposobów poszukiwania rozwiązań projektowych jako odpowiedzi na wcześniej sformułowane cele i problemy projektowe dotyczące funkcji, formy i konstrukcji. Proces projektowy zakończył się omówieniem wszystkich prac, które zostały zaprezentowane z wykorzystaniem różnych technik prezentacyjnych. Wśród nich możemy odnotować plansze oraz modele przestrzenne wież, eksponowane w Galerii Architektów Forma.

*Jakub Gołębiowski
Kurator wystawy*

Wystawa książek zagranicznych

Przedłużając Tydzień Bibliotek w dniach 16–18 maja 2018 r., zgodnie z tradycją odbyła się w Bibliotece Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki wystawa zagranicznych książek naukowych połączona z ich sprzedażą. To już 15. z kolei taka wystawa organizowana przez Bibliotekę Główną ZUT w Szczecinie oraz firmę ABE-IPS z Warszawy, reprezentowaną przez pana Jerzego Pluskotę.

Uroczystego otwarcia wystawy dokonał dziekan Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki Mirosław Pajor oraz dyrektor Biblioteki Głównej Anna Grzelak-Rozenberg. Obecni byli także kanclerz Adrianna Gudowska, zastępca dyrektora Biblioteki

Główniej Anna Gryta, dyrektor Biblioteki Głównej Uniwersytetu Szczecińskiego Mirosław Różycki wraz z zastępcą dyrektora Urszulą Ganakowską.

Uroczycie przywitano licznie przybyłych gości, zapraszając do zainteresowania się z prezentowanymi zbiorami i zachęcając do ich zakupu. Na wszystkie zbiory firma ABE-IPS udzieliła 10% rabatu.

Na wystawie zaprezentowano najnowsze publikacje (głównie z 2017 i 2018 r.) takich wydawców jak: John Wiley&Sons, CRC Pres Inc., Academic Press, Productivity Press Inc., Oxford University Press, Taylor & Francis, Springer Verlag, Blackwell Science, Cambridge University Press i innych.

Ogółem udostępniono ok. 300 najnowszych publikacji z całego świata z takich dziedzin jak: architektura i budownictwo, elektro-technika, informatyka, fizyka, mechanika, mechatronika, inżynieria materiałowa, nauki o żywności, ochrona środowiska i chemia. Najokazalej prezentowała się w tym roku część dotycząca chemii, w tym inżynieria materiałowa. Zakupiono ponad 30 tytułów. Znaczna część pozostanie w bibliotekach wydziałowych, dostępna dla wszystkich czytelników. Dzięki dotacji dziekana do Biblioteki Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki trafią takie tytuły jak:

- Renewable Energy. A first course.
- Introduction to AC Machine Design.
- Advances in Applications of Industrial Biomaterials.
- Corrosion Science and Technology.
- Corrosion Control and Surface Finishing.
- Thermosets: Structure, Properties and Applications.
- Analytical Methods for Polymer Characterization.

- Machine Vision Algorithms and Applications.
- Mobile Microrobotics.
- Novel Nanoscale Hybrid materials.

Natomiast dzięki dofinansowaniu ze strony kierownika Zakładu Tworzyw Polimerowych dr hab. inż. Elżbiety Piesowicz zakupiono:

- Nano- and Biomaterials: Compounds, Properties, Characterization and Applications.
- Nanomaterials Handbook.
- Polymer Chemistry.
- Hybrid Nanomaterials. Advances in Energy, Environment and Polymer Nanocomposites.

Serdecznie zachęcamy pracowników i studentów do korzystania z najnowszych nabytków Biblioteki. Przybyłym gościom serdecznie dziękujemy i już teraz zapraszamy wszystkich na kolejną taką wystawę w przyszłym roku.

Galeria Supplement prezentuje...

„Wokół nas” to wystawa zbiorowa członków Stowarzyszenia Artystycznego Integracji Europejskiej (SAIE) prezentująca malarstwo, grafikę, fotografię z uwzględnieniem tematów pejzaży szczecińskich i regionu. Prezentowana jest od początku lipca w galerii „SUPLEMENT” Biblioteki Głównej ZUT w Szczecinie przy ul. Ku Słońcu 140. Ekspozycja będzie dostępna do 19 października 2018 r. w godzinach otwarcia biblioteki.

Stowarzyszenie Artystyczne Integracji Europejskiej istnieje od 22 lutego 2002 r. Skupia w swoim gronie artystów malarzy, grafików, rzeźbiarzy, fotografików, artystów multimedialnych, muzyków. Stowarzyszenie ma za zadanie integrację ponad podziałami, zrzeszając twórców nie tylko z różnych miast Polski, ale i z zagranicy,

w większości twórców profesjonalnych i nie tylko. Podejmuje działania w zakresie organizowania wystaw w kraju i za granicą, szczególnie nastawione jest na współpracę z bliskim sąsiadem z zachodu – Niemcami i ze wschodu – Rosją, Białorusią, Ukrainą. W planach ma rozszerzenie kontaktów artystycznych z innymi krajami Europy.

Tekst i zdjęcia: Anna Gryta

Wystawa „Rzeczpospolita ubezpieczonych. Historia ubezpieczeń społecznych w Polsce”

W ramach realizowanej współpracy z ZUT Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Oddział w Szczecinie) udostępnił wystawę pt. „Rzeczpospolita ubezpieczonych. Historia ubezpieczeń społecznych w Polsce”. Wystawa odbywała się w dniach 28.05.–15.06.2018 r. na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki przy ul. Piastów 19 w Szczecinie. Wystawa otrzymała patronat honorowy Prezydenta RP Andrzeja Dudy.

Zdjęcia: Dorota Dobrowolska

Dzień Sportu

Święto Uczelni, jak co roku, było okazją do aktywności fizycznej. W ramach Juwenaliów – SWFiS, we współpracy z KU AZS ZUT, zorganizowało 24 maja 2018 r. Dzień Sportu. W programie znalazła się energetyczna zumba, z liczną rzeszą tańczących, a także strzelectwo. Nie zabrakło rozgrywek tenisa ziemnego i stołowego, badmintonu, piłki siatkowej i nożnej. Chętni mogli wziąć udział w „Wieloboju na wesoło” i spróbować swoich sił przy rzucie oponą czy beretem. Miłośnicy sportów wirtualnych zegrali w kręgle i pobiegli przez płotki. Fundacja Kamienica 1 przygotowała ciekawe pokazy dronów, spikeball i frisbee, zachęcając do wspólnej zabawy. Uczestnicy naszej akcji mogli zbadać skład masy ciała i uzyskać poradę dietetyczno-ruchową. Pełen różnorodnych atrakcji dzień zakończył Mecz Władz rozgrywany pomiędzy ZUT a US. Nasza drużyna nie dała szans przeciwnikom i odniosła zwycięstwo, notując wygraną 3:0. Dotąd odbyło się dziewięć spotkań w ramach Meczu Władz, a ZUT zwyciężał pięciokrotnie.

Tekst: Agnieszka Parol

Zawody Jeździeckie

W niedzielę 3 czerwca 2018 r. na terenie Akademickiego Ośrodka Jeździeckiego ZUT w Szczecinie odbyły się zmagania jeźdźców podczas Regionalnych zawodów jeździeckich w skokach przez przeszkody. Uczestnikami byli zawodnicy zrzeszeni w PZJ/WZJ oraz zawodnicy niezrzeszeni. W skład komisji sędziowskiej wchodził: sędzia główny – Halina Jezierska, sędzia WZJ Małgorzata Szkudlarek, sędzia – Jacek Jezierski, komisarz – Karolina Mądry, gospodarz toru/sędzia stylu – Daniel Miechowicz. Pula nagród (w klasie I, II, II) wyniosła 2650 zł. Dodatkowo (w klasie mini LL, LL, L, P i N) przyznano flotę dla koni, puchary i nagrody rzeczowe dla zawodników.

Tekst: Marta Ziembicka

Zdjęcie: Nikola Skobel

Zajęcia prowadzone przez Tadeusza Staśkiewicza

„Odżywianie i ruch z głową” ukazujące tajniki zdrowego stylu życia zakończyło się sukcesem. Analizy składu masy ciała skłoniły do przemyśleń i postanowień zarówno żywieniowych, jak i w kwestii aktywności fizycznej, a koktajle smakowały, dodając witalności. Szczególne podziękowania należą się pani dr inż. Edycie Balejko za zastrzyk wiedzy, podany w bezbolesny i ciekawy sposób, oraz panu mgr. Tadeuszowi Staśkiewiczowi za ćwiczenia relaksacyjne, które wprawiły w dobry nastrój. Namawiamy do uczestnictwa w inicjatywach SWFiS, bo mają na celu poprawę jakości życia.

Agnieszka Parol

Turniej Wydziałów

Na Turniej Wydziałów wystąpiły reprezentacje sześciu wydziałów – WBiHZ, WE, WEk, WKSiR, WNoZiR i WTMiT. W skład drużyn poszczególnych wydziałów wchodziło pięć studentek, pięciu studentów i dziekan. W programie zawodów znalazły się m.in. przeciąganie liny, sztafeta big size (z dużą piłką) czy zmagania rugbystek i rugbystów. Rozgrywki odbyły się z zachowaniem zasad fair play i w przyjaznej atmosferze. Ostatecznie wygrała drużyna Wydziału Elektrycznego, zdobywając 78 punktów, II miejsce zajął Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa (62 punkty), a III Wydział Kształowania Środowiska i Rolnictwa (51 punktów). Tuż za podium z 50 punktami znalazł się Wydział Techniki Morskiej i Transportu. Zespoły Wydziałów Biotechnologii i Hodowli Zwierząt oraz Ekonomicznego zakończyły rywalizację z 46 punktami.

Agnieszka Parol

Aktywizujemy społeczność akademicką

Promując hasło „jesteśmy kulturalni fizycznie”, społeczność uczelni zachęcana jest przez SWFiS do szeroko rozumianej aktywności fizycznej. Zaproponowano pracownikom ZUT różnorodne formy aktywności – ćwiczenia w wodzie, badmintona, jogę, profilaktykę bólów kręgosłupa i tenis. W kończącym się roku akademickim z treningów regularnie korzystało 98 osób. W związku ze znakomitą odbiorą zajęć i dużym zainteresowaniem także po przerwie wakacyjnej planowane jest wznowienie ćwiczeń, dlatego zachęcamy do brania udziału w proponowanych formach ruchu.

Informacje dotyczące zajęć znajdują się pod linkiem „Promowanie zdrowego stylu życia” na stronie www.swfis.zut.pl oraz na fanpage'u jednostki. Cieszy fakt, że poza systematycznym uczestnictwem w zajęciach również wiosenne zajęcia SWFiS znalazły liczne grono zainteresowanych studentów i pracowników. Seminarium

Reprezentacja WE z dziekanem dr. hab. inż. Pawłem Dworakiem (pierwszy z lewej), dr. inż. Janem Bursą (trzeci z lewej) w towarzystwie prorektora ds. studenckich – dr. hab. inż. Arkadiusza Termiana (drugi z prawej) i dziekana WE prof. Krzysztofa Okarmy – z pucharem

ZUT pomaga

Już po raz kolejny ZUT włączył się w akcję Stowarzyszenia „Siatkarze dla Hospicjum” na rzecz podopiecznych Zachodniopomorskiego Hospicjum dla Dzieci. Na hali ZUT w dniach 26–27 maja 2018 r. odbył się siatkarski turniej amatorski drużyn mieszanych „Siatkarze dla Hospicjum 2018”. Wielkie siatkarskie święto – zakończył znany w całym kraju „Mecz Gwiazd”, rozegrany na hali Netto Arena, gdzie ZUT został uhonorowany pamiątkową statuetką wręczoną rektorowi prof. Jackowi Wróblowi.

Tekst i zdjęcie: Agnieszka Parol

ZUT w finale Akademickich Mistrzostw Polski w piłce nożnej

Nasza drużyna po znakomitym półfinale awansowała z pierwszej lokaty do następnej rundy rozgrywek. Półfinały odbywały się m.in. na boisku ZUT w dniach 21–23 maja 2018 r. W turnieju finałowym, który miał miejsce w Trójmieście, w terminie 10–13 czerwca 2018 r., naszej drużynie zabrakło szczęścia. Po dramatycznym meczu z UMCS Lublin, rozstrzygniętym wynikiem 2:1, odpadliśmy z grupy. Ostatecznie drużyna ZUT zakończyła rywalizację na czwartej lokacie wśród uczelni technicznych i jako dziesiąta w kraju.

Mimo wyniku trener sekcji piłki nożnej – Zbigniew Mytkowski podkreśla zaangażowanie swoich zawodników i sportową postawę, gdyż w grupie eliminacyjnej znalazły się drużyny, które w rezultacie zdobyły medale: srebrny (UMCS Lublin) i brązowy (AJD Częstochowa). Mistrzem został zespół z PO Opole. Z racji, że pozostał niedosyt, zawodnicy i trener deklarują powrót z przyszłorocznego turnieju z medalem.

Agnieszka Parol

Srebra w lekkoatletyce

W Lublinie w dniach 25–27 maja 2018 r. odbyły się Akademickie Mistrzostwa Polski w lekkoatletyce. ZUT był jedną z 67 zgłoszonych uczelni. W rywalizacji brało udział ponad 1000 osób. Nasi studenci godnie reprezentowali uczelnię, co zaowocowało zdobyciem srebrnego medalu w klasyfikacji indywidualnej przez Adriannę Maniukiewicz w biegu na 800 m, z czasem 2:19.60. Srebro wywalczyliśmy także wśród uczelni technicznych.

Tekst: Agnieszka Parol

Srebro dla studenta Wydziału Elektrycznego

W dniu 9 czerwca 2018 r. na kortach tenisowych PUM odbyły się Akademickie Mistrzostwa Województwa Zachodniopomorskiego w Tenisie Ziarnym Mężczyzn. Srebrny medal, już po raz trzeci z rzędu, zdobył Tomasz Samborowski, student studiów stacjonarnych I stopnia na kierunku automatyka i robotyka.

Wspomnienie o Profesorze Romanie Kaszyńskim

(1950–2018)

Profesor Roman Kaszyński urodził się 23 marca 1950 r. w Uniejowie w ówczesnym województwie poznańskim. Po ukończeniu tamtejszej szkoły podstawowej podjął naukę w Liceum Ogólnokształcącym w Poddębicach, a później w Turku, gdzie w 1967 r. złożył egzamin dojrzałości, rozpoczynając następnie studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej na kierunku elektrotechnika. W 1973 r. ukończył studia, uzyskując tytuł magistra inżyniera w zakresie elektrotechniki o specjalności automatyka.

Bezpośrednio po studiach rozpoczął pracę na Wydziale Elektrycznym w Zakładzie Teorii Sterowania i Techniki Analogowej. W czerwcu 1978 r. obronił na „swoim” wydziale pracę doktorską napisaną pod kierunkiem prof. Adama Żuchowskiego, uzyskując stopień doktora nauk technicznych. Kolejny awans naukowy to obrona w listopadzie 2002 r. na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach rozprawy habilitacyjnej i uzyskanie stopnia doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie elektrotechniki. Od 2004 r. dr hab. inż. Roman Kaszyński był zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego, a od lutego 2010 r. po restrukturyzacji wydziału kierował utworzoną wówczas Katedrą Inżynierii Systemów, Sygnałów i Elektroniki. Zainteresowania naukowe Profesora obejmowały głównie pomiary dynamiczne, przetwarzanie sygnałów, eliminację zakłóceń w systemach automatyki, dynamiczne układy o zmiennych parametrach oraz analizę sygnałów biomedycznych.

Był autorem jednej monografii oraz autorem i współautorem ponad 100 artykułów

i referatów naukowych opublikowanych w międzynarodowych i krajowych czasopiśmie naukowych i naukowo-technicznych oraz w materiałach międzynarodowych i ogólnopolskich konferencji naukowo-technicznych. Był współautorem europejskiego zgłoszenia patentowego, kierownikiem grantu badawczego własnego i trzech grantów promotorów Komitetu Badań Naukowych oraz Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, uzyskał także grant aparaturowy oraz sześć grantów badawczych Rektorskich.

Profesor Roman Kaszyński był wychowawcą i opiekunem kilkudziesięciu magistrów inżynierów elektryków, automatyków i elektroników oraz promotorem pięciu doktorów, skryptu oraz artykułów naukowych w czasopiśmie i konferencjach, a także wniosków o granty KBN i MNiSW. W ramach zajęć dydaktycznych prowadził wykłady, ćwiczenia audytoryjne, projektowe i laboratoryjne z teorii sterowania, sygnałów i informacji, systemów dynamicznych, teorii systemów, podstaw teorii przetwarzania sygnałów, procesów losowych i modelowania analogowego oraz seminaria dyplomowe dla studentów I i II stopnia studiów.

Podczas całego okresu pracy otrzymał 20 indywidualnych nagród Rektora za prace nauko-badawcze, pięć indywidualnych i zespołowych za działalność organizacyjną, a także za osiągnięcia dydaktyczne. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz Medalem za Zasługi dla Politechniki Szczecińskiej. Współpracował naukowo z Instytutem Astrofizyki, Optyki i Elektroniki w Puebla w Meksyku, był członkiem IEEE, POLSPAR oraz Komisji Cybernetyki Technicznej, a następnie Komisji Automatyki i Informatyki Polskiej Akademii Nauk Oddział w Poznaniu. Ponadto był członkiem Sekcji Aparatury Pomiarowej Komitetu Metrologii i Aparatury Pomiarowej PAN oraz Sekcji Robotyki Komitetu Automatyki i Robotyki PAN.

Profesor Roman Kaszyński w szczególny sposób zapisał się na kartach historii Wydziału Elektrycznego jako świetny organizator. Był jednym z inicjatorów zorganizowania międzynarodowej konferencji „Methods and Models in Automation and Robotics” odbywającej się rokrocznie od 1994 r. pod patronatem dwóch sekcji IEEE oraz IFAC.

Profesor czynnie uczestniczył w pracach Rady Wydziału i Senatu. Był aktywnym członkiem wielu komisji senackich, rektorskich, wydziałowych i dziekańskich.

Koledzy z „Fot-Elka” Wspomnienie o Romku Kaszyńskim

Jerzy Undro:

Romek rozpoczął działalność w Studenckiej Grupie Fotograficznej „Fot-Elek” w 1968 r. Od początku brał aktywny udział w spotkaniach, szkoleniach i przygotowywaniu wystaw zbiorowych i indywidualnych. W 1971 r. Romek opracował wystawę indywidualną pt. „Bułgaria nie tylko złote piaski”, która została wyeksponowana w Międzyuczelnianym Klubie „Kontrasty”. W 1972 r., Jego siedem zdjęć zostało zakwalifikowanych na I Ogólnopolskie Biennale Fotografiki Studenckiej, na którym otrzymał V nagrodę za cykl zdjęć pt. „Majówka I–III”. W 1973 r. Romek został współpracownikiem Centralnej Agencji Fotograficznej, który to fakt tak opisuje Jurek Undro: „w porozumieniu z kierownictwem Centralnej Agencji Fotograficznej w Warszawie zaangażowałem Romka do współpracy, z perspektywą przejścia na etat fotoreporterski. Był to fajny „fotograficzny” i nie tylko czas dla nas, super się pracowało z facetem, który miał „oko” i wiedzę. Jednak Romek po dyplomie wybrał karierę naukową (zresztą z powodzeniem) i na dłuższy czas odłożył fotograficzne działania. Ostatnio coraz częściej w rozmowach powracał do fotografii. Planował na jesień br. wystawę swoich zdjęć z dawnych lat. Wystawa będzie, ale niestety nie będzie Romka na wernisażu. W 1974 r. Romek został laureatem organizowanej przez Międzynarodową Federację Sztuki Fotograficznej FIAP wystawy pt. „Młodzi fotografowie pokazują Europę”. W 1975 r. Romek był pomysłodawcą pleneru fotograficznego o rybakach ze Stepnicy. Był również współautorem wystawy poplenerowej pt. „Rybaczy”, która była prezentowana w Warszawie, Szczecinie, Gdańsku oraz rodzinnym mieście Romka – Uniejowie.

Wspomnienie osobiste Eugeniusz Jasiewicz:

W okresie mojej działalności w „Fot-Elku” Roman dał się poznać jako super kolega, na którego zawsze można było liczyć, czy to w zakresie organizacji wystaw, czy też płacenia składek, zawsze obowiązkowy, a przede wszystkim – w czasie naszych klubowych debat o fotografii – najczęściej z udziałem Jurka Undro, Antka Pieńkowskiego, Gienka Barcza, Grzesia Tupajki – racjonalny i merytoryczny. Zawsze potrafił celnie taką dyskusję podsumować – i wspólnie z nami realizować dokonane uzgodnienia.

Wspomnienie osobiste
Paweł Kowalski:

Kiedy pojawiłem się w Grupie w 1972 r. jako żółtodziób i do tego za sprawą prezesa Jasiewicza namaszczonego na stanowisko kolejnego prezesa (abdykacja Gienia spowodowana ukończeniem studiów i emigracją ze Szczecina), mogłem całymi garściami czerpać z olbrzymiego doświadczenia Romka, którego wiedza, umiejętności i talent były dla mnie niezwykle pomocne. Romek to niestrudzony inicjator i pomysłodawca licznych działań „Fot-Elka”. Cotygodniowe spotkania w Magnesiku z jego udziałem dawały nam „młodym” niezłego „kopa”. Co rusz rodziły się różne pomysły, które z lepszym lub gorszym skutkiem realizowaliśmy. Za sprawą Romka i przychylności prorektora doc. Sobańskiego mogliśmy spełniać się, wysyłając swoje zdjęcia na liczne konkursy fotograficzne w kraju i poza jego granice. Dzięki temu, będąc za żelazną kurtyną, mieliśmy kontakt ze światem, przynajmniej tym fotograficznym. Romek jako „weteran” mógł się już poszczycić osiągnięciami, a my powoli staraliśmy się iść w jego ślady. Najciekawszym naszym

przedsięwzięciem wspólnie z Heniem Wilkockim i Bogdanem Stasiakiem był plener w bazie rybackiej w Stepnicy wiosną 1975 r. To znowu Romek zaproponował wiosną 1975 r. plener o rybakach ze Stepnicy. Temat wydał nam się ciekawy i nośny. Pojawiło się jednak pytanie organizacyjne, jak się do tej Stepnicy dostać w środku nocy, tak by móc z rybakami wypłynąć na łowiska jeszcze przed świtem. W owych czasach nikt ze studentów nawet nie marzył o aucie, a pierwszy PKS odjeżdżał w tamtą stronę ok. 7 rano. Na szczęście Romek miał w Szczecinie starszego brata Jerzego. Jerzy był wówczas posiadaczem samochodu marki Zaporozec, ówczesnego osiągnięcia motoryzacji radzieckiej. Teraz już tylko Jerzy wie, jakich argumentów użył Romek, by ten pojazd posłużył nam za luksusowy środek transportu do Stepnicy. W trakcie tego jednodniowego pleneru powstało wiele ciekawych fotografii, z których zrodziła się wystawa pod tytułem „Rybaczy”. Prezentowana w całości w Warszawie, Szczecinie i Gdańsku, a w 1976 r. podczas Sympozjum Federacji Stowarzyszeń Fotograficznych w Polsce, odbywającego się

w rodzinnym mieście Romana – Uniejowie. Za zestaw prac z tej wystawy zakwalifikowanych do Narodowej Fototeki SGF „Fot-Elek” otrzymał honorowe wyróżnienie. Na licznych salonach i wystawach fotograficznych w kraju i za granicą Romek zdjęciami z tego pleneru zdobywał kolejne laury. Aktywność Romka w eksponowaniu swojego fotograficznego dorobku była nie do przecenienia. Prezentował swoje prace w kilkudziesięciu krajach na wszystkich kontynentach.

Mimo ukończenia studiów na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej i rozpoczęcia pracy naukowej na macierzystym wydziale pod kierunkiem prof. Żuchowskiego, nie zerwał kontaktów z Grupą. Nadal brał czynny udział w działaniach młodszych kolegów, służąc im wiedzą i swoim doświadczeniem.

Wspomnienie osobiste
Eugeniusz Barcz:

Romek zrobił nam sesję fotograficzną w okresie narzeczeńskim z moją Danusią. Romek był niezawodnym kolegą i człowiekiem rozsiewającym dobro.

Pożegnanie Profesora Zdzisława Kośmickiego doktora *honoris causa* Akademii Rolniczej (1935–2018)

Z ogromnym bólem przyjęliśmy wiadomość, że 19 sierpnia 2018 r. odszedł na wieczny spoczynek Profesor Zdzisław Kośmicki, zaliczany do grona najwybitniejszych i najbardziej aktywnych współtwórców nauki

i dydaktyki akademickiej kierunku technika rolnicza i leśna w Polsce, osoba znana z bardzo serdecznego stosunku do otaczających go ludzi oraz otwartości na współpracę z nimi.

Profesor Zdzisław Kośmicki urodził się dnia 29 czerwca 1935 r. w Szamotułach w rodzinie rzemieślniczej. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego im. ks. Piotra Skargi w 1953 r. rozpoczął studia na Wydziale Mechanizacji Rolnictwa ówczesnej Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu, które ukończył w 1959 r. już na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Poznańskiej, uzyskując tytuł zawodowy magistra inżyniera mechanika w zakresie maszyn rolniczych. Jeszcze w okresie studiów, w 1958 r., rozpoczął pracę w Katedrze Maszyn Rolniczych na stanowisku zastępcy asystenta. Po uzyskaniu dyplomu mgr inż. zatrudniony został na etacie asystenta, a w 1961 r. na etacie starszego asystenta. Po uzyskaniu na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Poznańskiej stopnia doktora nauk technicznych awansował na stanowisko adiunkta, na którym był zatrudniony do 1971 r. W 1971 r. na podstawie

dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego awansował na stanowisko docenta. W 1982 r. Profesor Zdzisław Kośmicki uzyskał tytuł profesora nauk technicznych i został powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Poznańskiej. Jego aktywność naukowa i dydaktyczna zaowocowała tym, że w 1991 r. Minister Edukacji Narodowej powołał Profesora na stanowisko profesora zwyczajnego w Politechnice Poznańskiej i na tym stanowisku pracował do przejścia na emeryturę z końcem 2005 r.

Głównymi obszarami zainteresowań pracy badawczej Profesora były kształtowanie jakości maszyn rolniczych, do robót ziemnych i drogowych na etapie projektowania oraz identyfikacja środowiskowych warunków eksploatacji tych maszyn. Jego dorobek naukowo-badawczy stanowi ponad 100 prac autorskich i współautorskich wydanych drukiem w renomowanych wydawnictwach, ok. 150 prac projektowych i badawczych niepublikowanych (indywidualnych i zespołowych) oraz 28 patentów, których jest

współtwórcą. Profesor prezentował rezultaty swych prac badawczych na licznych konferencjach krajowych i zagranicznych. Jego bogaty dorobek naukowo-badawczy uzupełniają: promotorstwo 15 rozpraw doktorskich (11 w naukach technicznych oraz czterech w naukach rolniczych, dziewięć z tych prac zostało wyróżnionych nagrodami, z tego trzy nagrodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego), recenzje dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego w 25 przewodach habilitacyjnych, recenzowanie 45 rozpraw doktorskich, opracowanie 15 recenzji wydawniczych rozpraw habilitacyjnych oraz kilkudziesięciu recenzji dorobku naukowego w postępowaniu o nadanie tytułu naukowego profesora, konsultowanie ok. 20 prac habilitacyjnych wykonanych w różnych ośrodkach naukowych krajowych, a także opracowanie ok. 400 recenzji prac naukowo-badawczych (monografii, artykułów i prac projektowo-badawczych).

Wartym podkreślenia jest również fakt, że w latach 1977–1996, równoległe z pracą naukowo-dydaktyczną w Politechnice Poznańskiej, realizował swoje pasje naukowe w zakładach produkcyjnych takich jak: Fabryka Maszyn Rolniczych Rofama w Rogoźnie Wielkopolskim czy w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Suszarnictwa Płodów Rolnych, w którym pełnił funkcję przewodniczącego Rady Naukowej. W latach 1985–1995 pracował również w Instytucie Inżynierii Rolniczej na Wydziale Rolniczym Akademii Rolniczej w Szczecinie, a od 1995 r. zatrudniony był w Przemysłowym Instytucie Maszyn Rolniczych w Poznaniu na stanowisku profesora.

Profesor Zdzisław Kośmicki pełnił liczne funkcje organizacyjne, m.in. w latach 1974–1981 pełnił funkcję dziekana Wydziału Maszyn Roboczych i Pojazdów Politechniki Poznańskiej oraz funkcję prodziekana tegoż wydziału w latach 1971–1974. Przez 19 lat był kierownikiem Zakładu Maszyn Roboczych oraz członkiem Senatu Politechniki Poznańskiej. Pełnił również funkcję kierownika studium podyplomowego w specjalizacji „optymalizacja konstrukcji maszyn rolniczych” oraz kierownika studium doktorskiego w specjalizacji „maszyny rolnicze”. Pracując w Akademii Rolniczej w Szczecinie od 1991 r. pełnił funkcję kierownika Zakładu

Maszyn Rolniczych i Leśnych. Po odejściu z Akademii Rolniczej w Szczecinie objął obowiązki Przewodniczącego Rady Naukowej (od 1999 r.) Przemysłowego Instytutu Maszyn Rolniczych w Poznaniu oraz Rad Naukowych dwóch tytułów periodyków naukowych wydawanych w tym Instytucie. Był członkiem Polskiego Towarzystwa Inżynierii Rolniczej (od 1992 r.), prezesem Zarządu Sekcji Maszyn Rolniczych i Ciągników Rolniczych przy ZG SIMP (od 1991 r.), honorowym członkiem SIMP. W latach 1991–2005 był członkiem International Soil Tillage Research Organization, zaś w latach 1974–1981 i 1990–2005 członkiem Komitetu Techniki Rolniczej PAN.

Profesor Zdzisław Kośmicki za swoją wybitną działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną był odznaczony m.in. Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2002), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1984), Złotym Krzyżem Zasługi (1979).

W uznaniu zasług za całokształt działalności w obszarze uprawianej dyscypliny nauki oraz zasług w rozwoju kadry naukowej w ówczesnej Akademii Rolniczej w Szczecinie Senat Uczelni w dniu 25 października 2002 r. podjął uchwałę o nadaniu Profesorowi Zdzisławowi Kośmickiemu godności doktora *honoris causa* i przyznaniu medalu „Zasłużony dla Akademii Rolniczej w Szczecinie”. Również Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu w 2011 r. odznaczył Profesora medalem *Academia Rerum Rusticarum Posnaniensis* za „wieloletnią współpracę naukową i znaczące przyczynienie się do rozwoju kadr naukowych Wydziału Rolnictwa i Bioinżynierii”. Profesor był pięciokrotnie laureatem nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za osiągnięcia w pracy naukowej, naukowo-badawczej, dydaktycznej i wkład w rozwój kadry naukowej, laureatem nagrody Ministra Przemysłu oraz nagrody Województwa Poznańskiego za osiągnięcia naukowo-techniczne.

Współpraca Profesora z pracownikami naszej szczecińskiej Uczelni rozpoczęła się w latach siedemdziesiątych, od podejmowania przez Niego funkcji promotora rozpraw doktorskich, a także przewodniczenia komisji w przewodach doktorskich realizowanych

na Wydziale Rolniczym. Kiedy w 1985 r. Profesor Zdzisław Kośmicki rozpoczął pracę w ówczesnym Instytucie Mechanizacji Rolnictwa Akademii Rolniczej w Szczecinie, był już osobą dobrze znaną i życzliwą dla wielu pracowników naukowo-dydaktycznych Instytutu, a także Władz Wydziału. W okresie 10 lat pracy w naszej Uczelni przyczynił się do wyraźnego przyspieszenia rozwoju naukowego młodej kadry naukowej Instytutu, która od tego momentu miała możliwość bezpośredniego korzystania z wiedzy i bogatego doświadczenia Profesora. Po zakończeniu pracy w Szczecinie Profesor Zdzisław Kośmicki nadal sprawował funkcje opiekuna naukowego w realizowanych w Instytucie rozprawach habilitacyjnych i pracach badawczych, wykazując przy tym ogromną aktywność i niespotykaną życzliwość, co w bardzo korzystny sposób wpłynęło na kształtowanie się i wzbogacanie warsztatu badawczego współpracujących z nim habilitantów i pracowników naukowo-dydaktycznych. Ogromną zasługą Profesora Zdzisława Kośmickiego dla ośrodka szczecińskiego było promowanie osiągnięć samodzielnych pracowników Instytutu, co wyrażało się w powoływaniu ich na recenzentów w przewodach doktorskich i habilitacyjnych, w postępowaniach o nadanie tytułu profesora oraz na członków komitetów naukowych i redakcyjnych.

Zegnając ś.p. Profesora Zdzisława Kośmickiego, wyrażamy wdzięczność za Jego dokonania naukowe, krzewienie rzetelnej i nowoczesnej wiedzy, stawianie wysokich wymagań w trosce o zachowanie najwyższych standardów kształcenia oraz obiektywizm w ocenie działalności innych ludzi. Profesor pozostanie w naszej pamięci jako wybitny naukowiec i nauczyciel akademicki, wychowawca wielu pokoleń studentów, człowiek wielkiego serca i umysłu. Pogrzeb ś.p. Profesora Zdzisława Kośmickiego odbył się 27 sierpnia 2018 r. na cmentarzu Junikowo w Poznaniu.

Pracownicy Katedry Budowy i Użytkowania Urządzeń Technicznych, Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie

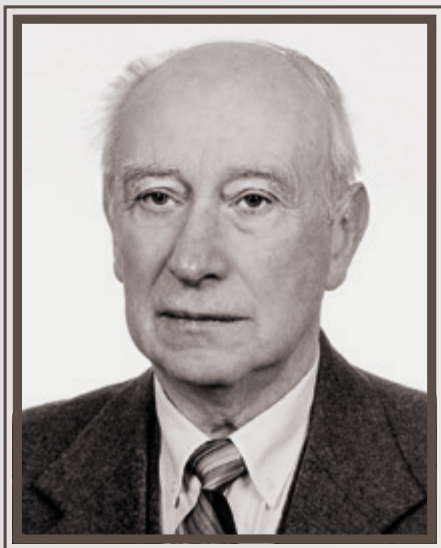
Wspomnienie o Profesorze Zygmuncie Machoyu (1924–2018)

17 lipca 2018 r. odszedł, w wieku 94 lat, prof. dr hab. Zygmunt Machoy, wybitny biochemik, wspaniały nauczyciel akademicki i badacz. W latach 1988–1996 kierownik

Zakładu Biochemii ówczesnej Akademii Rolniczej w Szczecinie.

Zygmunt Machoy urodził się 22 kwietnia 1924 r. w Wolsztynie. Do wybuchu II wojny

światowej ukończył dwie klasy gimnazjum. Podczas okupacji został wysiedlony do Generalnej Guberni, gdzie podjął pracę zarobkową. Po wyzwoleniu Polski ukończył

w rodzinnym Wolsztynie gimnazjum i liceum ogólnokształcące w klasie o profilu matematyczno-przyrodniczym. Po ukończeniu szkoły średniej podjął studia chemiczne na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Poznańskiego, które ukończył w 1951 r. Stopień naukowy doktora uzyskał w 1962 r., a stopień doktora habilitowanego w 1970 r. na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu. Tytuł naukowy profesora otrzymał w 1985 r.

Prof. dr hab. Zygmunt Machoy przez większość swojej kariery naukowej związany był z Pomorską Akademią Medyczną, obecnie Pomorskim Uniwersytetem Medycznym w Szczecinie, gdzie rozpoczął pracę w 1951 r. początkowo w pracowni chemicznej Zakładu Patologii Ogólnej i Doświadczalnej, później w Zakładzie Chemii Ogólnej. W latach

1977–1994 był kierownikiem Zakładu Chemii Fizjologicznej Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie. W latach 1981–1984 pełnił funkcję prodziekana Wydziału Lekarskiego, a w latach 1984–1987 dziekana I Wydziału Lekarskiego. Kierował również w latach 1996–2006 Studium Doktoranckim PAM/PUM w Szczecinie. W latach 1988–1996 pracował w Akademii Rolniczej w Szczecinie, gdzie kierował Zakładem Biochemii Wydziału Rolniczego.

W trakcie swojej pracy zawodowej prof. dr hab. Zygmunt Machoy aktywnie uczestniczył w pracach wielu towarzystw naukowych, m.in.: Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Chemicznego, Polskiego Towarzystwa Biochemicznego, Polskiego Towarzystwa Toksykologicznego. Był również członkiem Komitetu Biofizyki i Biochemii PAN, Komitetu Toksykologii Środowiskowej PAN, Komisji Nauk Chemicznych Oddziału PAN w Poznaniu, Podkomisji Nauk Chemicznych Oddziału PAN w Szczecinie, Komisji Nauk Medycznych Oddziału PAN w Gdańsku.

Prof. dr hab. Zygmunt Machoy swoje zainteresowania badawcze skupił głównie na metabolizmie fluoru. Jeśli obecnie w świecie polskiej nauki badania nad ekotoksykologią fluoru kojarzą się komuś z jakąś postacią, to jest nią niewątpliwie prof. dr hab. Zygmunt Machoy. Niepodważalnym dowodem na prawdziwość tej tezy było powierzenie prof. dr hab. Zygmuntowi Machoyowi funkcji najpierw wiceprezydenta, a następnie prezydenta International Society for Fluoride Research – najbardziej prestiżowego w skali światowej towarzystwa naukowego skupiającego naukowców zajmujących się

tematyką fluorową. Zainteresowania naukowe prof. dr hab. Zygmunta Machoya związane były również z biochemią płynów ustrojowych, analizą białek i procesami bioenergetycznymi komórek. Był autorem ponad 200 prac naukowych, wśród których ok. 130 dotyczyło tematyki fluorowej, opublikowanych w kraju i zagranicą, a także 14 monografii naukowych. Prof. dr hab. Zygmunt Machoy był również promotorem 27 doktoratów.

Prof. dr hab. Zygmunt Machoy poświęcił wiele uwagi i wysiłków pracy dydaktycznej. Jako jeden z pierwszych wprowadził egzamin testowy i choć działanie to spotkało się początkowo z krytyką, to czas zweryfikował poglądy na ten temat. Profesor wykazywał szczególną dbałość o rozwój naukowy studentów. W latach 1986–1989 był kuratorem Studenckiego Towarzystwa Naukowego PAM. Zredagował 18 „Zeszytów Naukowych”, w których zamieszczano pełne teksty wygłaszanych przez studentów prac naukowych. W kierowanym przez siebie Zakładzie Biochemii zorganizował Studenckie Koło Naukowe. Profesor zamierzał już w czasie studiów zarażać studentów miłością do pracy naukowej po to, aby świetnie przygotowani zasilali później szeregi kadry naukowo-dydaktycznej Szczecina.

Za swoje osiągnięcia prof. dr hab. Zygmunt Machoy odznaczony został m.in. Odznaką Gryfa Pomorskiego, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Komandorskim, Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Żegnamy Pana Profesora z wielkim żalem i smutkiem. Na zawsze pozostanie w naszych serdecznych i ciepłych wspomnieniach.

Wspomnienie o prof. zw. dr. hab. inż. Fryderyku Stręku, doktorze *honoris causa* Politechniki Szczecińskiej (1926–2018)

1 sierpnia 2018 r. zmarł prof. zw. dr. hab. inż. Fryderyk Stręka, doktor *honoris causa* Politechniki Szczecińskiej. W okresie 57 lat działalności zawodowej Profesora, bez mała 50 lat przypada na Jego pracę w Politechnice Szczecińskiej, gdzie w latach 1981–1996 pełnił funkcję dyrektora Instytutu Inżynierii Chemicznej i Chemii Fizycznej.

Profesor Fryderyk Stręka urodził się 18 września 1926 r. w Wolicy Piaskowej (powiat Ropczyce). W 1950 r. uzyskał dyplom magistra nauk technicznych oraz inżyniera mechanika na Wydziale Mechanicznym

Politechniki Wrocławskiej, w specjalności energetyczno-ruchowej na podstawie pracy dyplomowej „Sposoby doładowania silników Diesela. Analiza i krytyka istniejących rozwiązań”, wykonanej pod kierunkiem profesora Kazimierza Szawłowskiego. W latach 1953–1956 odbył na Politechnice Śląskiej studia aspiranckie z zakresu inżynierii chemicznej, zakończone w 1957 r. pracą kandydacką „Efektywność mieszania cieczy”, wykonaną pod kierunkiem prof. Tadeusza Hoblera, na podstawie której otrzymał stopień kandydata nauk technicznych. Pracę

habilitacyjną z zakresu inżynierii chemicznej pt. „Wnikanie ciepła w mieszalnikach cieczy” obronił w 1962 r. na tejże uczelni, uzyskując stopień naukowy docenta habilitowanego. W 1974 r. Rada Państwa PRL przyznała mu tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1989 r. Prezydent RP nadał mu tytuł naukowy profesora zwyczajnego. W uznaniu wybitnych zasług dla Politechniki Szczecińskiej w zakresie rozwoju i pogłębiania nauk technicznych, a w szczególności za całokształt prac badawczych w dziedzinie inżynierii chemicznej i procesowej oraz wkład w rozwój kadr

naukowych Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej, 8 czerwca 1998 r. Senat Politechniki Szczecińskiej przy poparciu Senatów Politechniki Warszawskiej, Politechniki Łódzkiej i Politechniki Śląskiej nadał prof. zw. dr hab. inż. Fryderykowi Strękowi najwyższą godność akademicką tytuł doktora *honoris causa*.

Pracę zawodową Profesor Fryderyk Stręk rozpoczął w 1949 r. w Katedrze Teorii Maszyn Ciepłych Politechniki Wrocławskiej pod kierunkiem prof. Stanisława Ochęduszeki. W latach 1950–1953 pracował w Biurze Projektów Przemysłu Chemicznego BIPROCHEM we Wrocławiu jako projektant, gdzie w latach 1952–1953 był kierownikiem Pracowni Konstrukcji Aparatury Chemicznej. W tym okresie poznał wielu starszych, doświadczonych inżynierów praktyków przemysłu chemicznego z czasów budowy Centralnego Okręgu Przemysłowego. Poznał również problemy techniczne i praktyczne projektowania instalacji przemysłu chemicznego i po raz pierwszy zetknął się z problemami inżynierii chemicznej. Doświadczeni praktycy pouczali młodego inżyniera, chcącego szybko wprowadzać teorię do praktyki, jakie pułapki czekają projektanta przy budowie i uruchamianiu instalacji przemysłowej. Tam też zauważył po raz pierwszy, jak wielkie są braki podstaw teoretycznych dla poprawnego projektowania aparatury chemicznej. To skłoniło Go do wybrania kariery naukowej. Rozpoczyna 3-letnie studia aspiranckie z zakresu inżynierii chemicznej (dzisiejsze doktoranckie) w Politechnice Śląskiej pod kierunkiem Profesora Tadeusza Hoblera. Ten wybitny uczyony, jeden z głównych twórców inżynierii chemicznej w Polsce, a zarazem praktyk, okazał się życzliwym opiekunem młodego naukowca na kolejne lata. Po zakończeniu studiów aspiranckich (1953–1956) doktor Fryderyk Stręk rozpoczął pracę w Politechnice Szczecińskiej jako adiunkt oraz kierownik Zakładu Inżynierii i Aparatury Chemicznej. Po habilitacji został kierownikiem Katedry Inżynierii Chemicznej, którą kierował w latach 1963–1969. Po likwidacji katedr oraz utworzeniu Instytutu Inżynierii Chemicznej i Chemii Fizycznej był przez 15 lat (1981–1996) dyrektorem tego Instytutu, pełniąc równocześnie funkcję kierownika Zakładu Inżynierii Chemicznej.

Podjęcie przez Profesora Fryderyka Stręka pracy w Politechnice Szczecińskiej stworzyło dla Niego duże perspektywy zarówno w zakresie realizacji procesu dydaktycznego, jak i organizacji badań naukowych. Katedra Inżynierii Chemicznej na Wydziale Chemicznym Politechniki Szczecińskiej była wtedy w stadium organizacji. Były to także początki tej dyscypliny naukowej w Polsce, trwała twórcza dyskusja nad modelem kształcenia dla inżynierów tej specjalności. Dotyczyły to nie tylko zajęć audytoryjnych, ale też laboratoriów dydaktycznych. Okazało się to bardzo trudne. Potrzebne były fundusze oraz

pomieszczenia odpowiedniego typu różne od tradycyjnych laboratoriów chemicznych. Aby budować nowoczesne instalacje doświadczałne dla dydaktyki i badań, należało najpierw w tym celu stworzyć własny warsztat wytwórczy, kupić maszyny, skompletować kadre. W dużej mierze była to praca pionierska. Wielka szansa pojawiła się w związku z planami budowy nowego budynku chemii. Profesor Stręk brał od początku aktywny udział w tym jako członek zespołu opracowującego założenia programowe, a następnie projektowe do jego budowy. W nowym gmachu przewidziano pomieszczenia laboratoryjne dla inżynierii chemicznej. W tym czasie ówczesny docent Fryderyk Stręk uzyskuje stypendium naukowe DAAD, dzięki czemu może zapoznać się z laboratoriami i procesem dydaktycznym w czołowych uczelniach RFN (TU Karlsruhe; TU Aachen; TU West Berlin), co było wielce pomocne dla tworzenia laboratoriów inżynierii chemicznej na Wydziale Chemicznym Politechniki Szczecińskiej. Proces napotykał na opory oraz rozliczne trudności. Jednak dzięki wspieraniu tego zadania przez JM Rektora prof. Tadeusza Rosnera, który dzięki wieloletniej pracy w przemyśle rozumiał potrzebę rozwijania tego kierunku kształcenia, uzyskiwano postępy. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że Profesor Fryderyk Stręk przez cały okres pracy w Politechnice Szczecińskiej szczególną uwagę przykładał do stworzenia na miejscu warunków do projektowania, konstruowania i budowy aparatury chemicznej, tak aby można było wykorzystać możliwie szybko wyniki własnych badań, a także uzupełnić znaczne zapotrzebowanie w kraju na tego typu małe instalacje.

Na obszerną problematykę badawczą Profesora Fryderyka Stręka składają się badania podstawowe, prace projektowe i konstrukcyjne. Specjalnością naukową Profesora Stręka była teoria i technika mieszania cieczy. Mieszanie wyodrębniło się w nauce światowej jako odrębna dyscyplina naukowa w latach pięćdziesiątych ubiegłego wieku. W Polsce badania nad mieszaniem rozpoczęły się

mniej więcej w tym samym czasie, prowadzone przez profesorów Henryka Błasińskiego w Politechnice Łódzkiej oraz Fryderyka Stręka w Politechnice Szczecińskiej. Obaj profesorowie pełnili kolejno role przewodniczących Sekcji Mieszania Komitetu Inżynierii Chemicznej i Procesowej PAN, nadając swoimi osobowościami wysoką rangę mieszaniu jako dyscyplinie naukowej. Obaj profesorowie stali się założycielami szkół naukowych i wychowali wiele pokoleń badaczy, którzy odgrywają obecnie główną rolę w polskiej inżynierii chemicznej.

Ze względu na konieczność kształcenia w Instytucie kadry specjalistów z innych działów inżynierii chemicznej, jak również projektowania i konstrukcji aparatury chemicznej, Profesor Fryderyk Stręk zajmował się również tematyką badawczą, leżącą poza problematyką mieszania. Obejmowała ona takie zagadnienia, jak: suszenie próżniowe materiałów ziarnistych, hydraulika kolumn półkowych, absorpcja węglowodorów, zawartych w powietrzu atmosferycznym, w kolumnach z wypełnieniem.

Osiągnięcia naukowe Profesora Stręka są imponujące. Dotyczy to zarówno dorobku publikowanego, jak i współpracy z gospodarką narodową. Pod Jego kierunkiem wykonano wiele prac zakończonych wdrożeniem, były to instalacje przemysłowe, nowe konstrukcje aparatów, urządzeń, jak również instalacje prototypowych do badań oraz produkcji pilotowej. Konkretnym wdrożeniem zakończyło się 25 ważniejszych zadań badawczych.

Dorobek publikowany Profesora Stręka obejmuje 190 pozycji, w tym 95 artykułów w czasopismach naukowych, 30 referatów na kongresach i konferencjach naukowych, oraz 12 patentów. W dorobku naukowym szczególną pozycję zajmuje wydana nakładem WNT w 1974 r. monografia „Mieszanie i mieszalniki”. Była to pierwsza w Europie tak poważna monografia na temat mieszania cieczy. Dzieło to miało dwa wydania polskie oraz dwa wydania obcojęzyczne. Dorobek naukowy Profesora Fryderyka Stręka jest wielokrotnie cytowany w czasopismach zagranicznych: angielskich, niemieckich, japońskich, rosyjskich i czeskich. Zaproponowane przez Niego oraz Jego współpracowników wzory do obliczania wnikania ciepła w mieszalnikach zostały wprowadzone do monografii oraz podręczników akademickich bądź też są tam cytowane.

Professor Fryderyk Stręk miał szczególne zasługi w kształceniu kadry naukowej. Spośród 10 doktorów, których wypromował pięcioro habilitowało się, w tym troje uzyskało tytuł naukowy profesora. Profesor Stręk miał także duże zasługi w rozwoju kadr innych ośrodków inżynierii chemicznej, polegające na recenzowaniu prac doktorskich, prac habilitacyjnych oraz dorobku naukowego przy awansach na stanowiska, czy uzyskaniu tytułów naukowych. Profesor Stręk był recenzentem 42 prac doktorskich (w tym 33 spoza

Politechniki Szczecińskiej) oraz 11 prac habilitacyjnych.

Profesor Fryderyk Stręk przyczynił się również do rozwoju inżynierii chemicznej w Polsce jako dwukrotny organizator Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej Inżynierii Chemicznej i Procesowej (1966, 1989), organizator Ogólnopolskiego Seminarium Mieszania (1984), jak również wieloletni członek Rady Redakcyjnej kwartalnika PAN *Inżynieria Chemiczna i Procesowa*. Profesor Fryderyk Stręk był przez 15 lat członkiem Grupy Roboczej *Mixing* przy Europejskiej Federacji Inżynierii Chemicznej. Przez wiele lat był członkiem Komitetu Inżynierii Chemicznej i Procesowej PAN oraz przewodniczącym Sekcji Mieszanie, utworzonej w ramach tego Komitetu.

Za działalność naukowo-techniczną i organizacyjną otrzymał wiele nagród i odznaczeń państwowych, resortowych i regionalnych, m.in.: Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1989), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1974), Medal Komisji Edukacji Narodowej (1983), sześć nagród Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, 28 nagród JM Rektora Politechniki Szczecińskiej.

Profesor był wielkim miłośnikiem motoryzacji i wielkim znawcą dobrych samochodów. O ich parametrach technicznych i postępie w tej dziedzinie potrafił opowiadać godzinami, a po przejściu na emeryturę szczególnie poświęcał się temu hobby.

Profesor Fryderyk Stręk cieszy się w środowisku krajowym i międzynarodowym

wielkim autorytetem w dziedzinie inżynierii chemicznej i procesowej oraz badań procesów mieszania. Był życzliwym inspiratorem i niestrudzonym orędownikiem ich rozwoju. Odszedł wybitny uczony, twórca w Politechnice Szczecińskiej szeroko znanej w świecie naukowej szkoły mieszania, nauczyciel i wychowawca wielu pokoleń absolwentów inżynierii chemicznej.

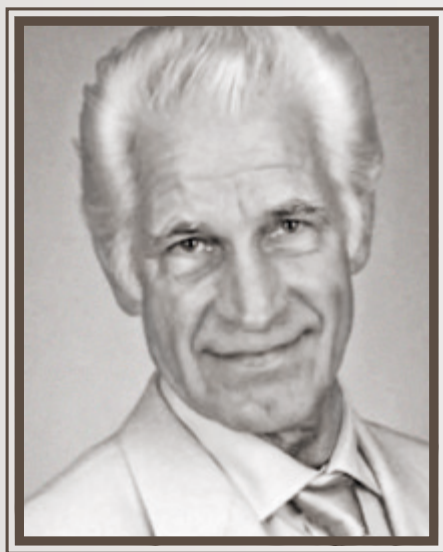
Pożegnaliśmy Pana Profesora 3 sierpnia 2018 r., uczestnicząc w ceremonii pogrzebowej na Cmentarzu Centralnym w Szczecinie. Pan Profesor spoczął w kwaterze 20D (rząd 5, nr grobu 2).

Joanna Karcz

W tekście wykorzystałam instytutową dokumentację archiwalną.

Wspomnienie o Profesorze Józefie Świniarskim

(1932–2018)

Profesor zw. dr hab. inż. Józef Świniarski urodził się 17 marca 1932 r. w Boleszynie na ziemi kujawsko-pomorskiej. Okres wojenny, w tym 3-letni (1942–1945) pobyt w hitlerowskim obozie koncentracyjnym, spowodował, że edukację w szkole podstawowej rozpoczął dopiero w maju 1945 r. W 1951 r. ukończył liceum ogólnokształcące i jednocześnie liceum pedagogiczne w Nowym Mieście Lubawskim.

Pracę dydaktyczno-wychowawczą rozpoczął w 1951 r., pracując przez trzy lata jako nauczyciel szkoły podstawowej w Kurzętniku i Nowym Mieście Lubawskim. W latach 1953–1955 odbył służbę wojskową w Kompanii Honorowej WP w Warszawie. W latach

1956–1961 studiował na Wydziale Rybackim WSR w Olsztynie.

Profesor Józef Świniarski jeszcze jako student podjął w 1958 r. pracę w Katedrze Inżynierii Rybackiej WSR w Olsztynie na stanowisku laboranta, przechodząc kolejno wszystkie szczeble kariery akademickiej. Tytuł profesora nadzwyczajnego uzyskał w 1982 r., a profesora zwyczajnego – w 1988 r.

Profesor Świniarski był organizatorem i kierownikiem Katedry Techniki Rybołówstwa Akademii Rolniczej w Szczecinie, autorem programów, wykładów i ćwiczeń z techniki połowu, teorii łowności i projektowania narzędzi połowu oraz ichtiologii. Ponadto był twórcą programów szkolenia kadr rybackich dla Peru, Iranu, Kuby, Chorwacji, Meksyku i Kamerunu.

Był autorem bądź współautorem wielu podręczników akademickich, w tym: „Teoria łowności i projektowanie narzędzi połowu” wydany przez PWN w 1975 r., „Alati i technika ribolova” wydanego za granicą w 1985 r. przez wydawnictwo Logos czy „Technika połowu organizmów morskich” wydane w 1993 r. przez Wydawnictwo Morskie.

Z podręczników Pana Profesora młodzież akademicka kształci się do dnia dzisiejszego. Szkoda, że nie mogą już czerpać wiedzy bezpośrednio od Pana Profesora.

Profesor Świniarski był opiekunem naukowym 162 prac magisterskich, organizatorem wielu obozów naukowych oraz krajowych i zagranicznych praktyk studenckich z zakresu techniki rybołówstwa. Pełnił funkcję prodziekana, a w latach 1981–1984 funkcję

dziekana Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności AR w Szczecinie.

Wypromował 17 doktorów, w tym pięciu obcokrajowców, był opiekunem siedmiu przewodów habilitacyjnych, recenzentem 15 rozpraw doktorskich, dziewięciu habilitacyjnych i ośmiu wniosków na tytuł profesora, a także opiekunem wielu stażystów zagranicznych. Dorobek naukowy profesora obejmuje: ponad 260 opublikowanych prac, osiem patentów, organizację dziewięciu krajowych i międzynarodowych sympozjów, aktywny udział w wielu międzynarodowych sympozjach i konferencjach oraz pracach w radach naukowych.

Profesor był siedmiokrotnym laureatem nagród Ministra Edukacji Narodowej za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych, za autorstwo podręczników, skryptów oraz kształcenie kadry naukowej. Odznaczony m.in. Krzyżem Oświęcimskim, Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, trzykrotnie odznaką „Zasłużony Pracownik Morza”.

Działalność naukowa i dydaktyczna Profesora Świniarskiego ma dla wszystkich Jego wychowanków nieprzemijającą wartość. Pamiętajmy też, jakim był człowiekiem – przyjacielem otwartym na nowe wyzwania, życzliwym człowiekiem wielkiej kultury.

Panie Profesorze, Pana odejście to wielka strata dla nas, ale na zawsze pozostanie Pan w naszej pamięci.

W imieniu pracowników

Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa

Agnieszka Tórz

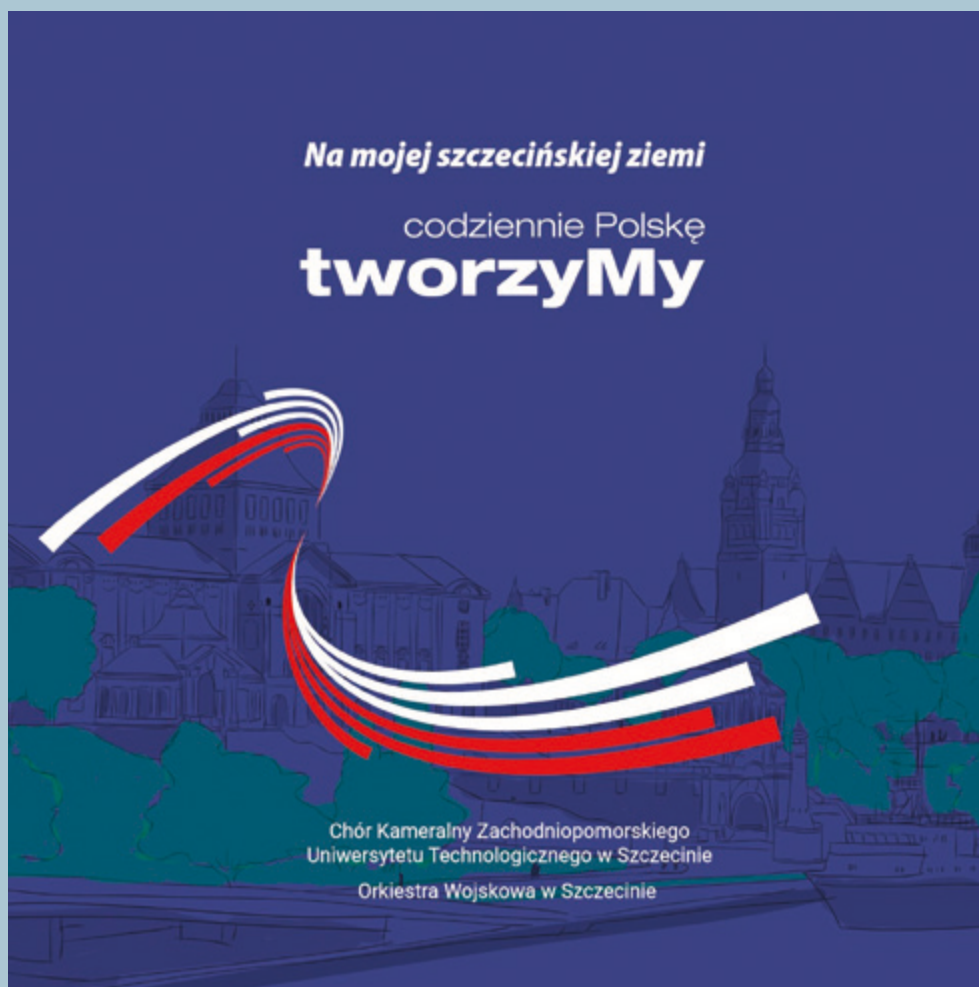

Na końskim grzbiecie

Od 25 czerwca 2018 do 31 sierpnia 2018 roku Akademicki Ośrodek Jeździecki zorganizował półkolonie „Na końskim grzbiecie”. W sumie odbyło się 9 turnusów, w każdym uczestniczyło 15 dzieci. Program warsztatów obejmował: 2 jazdy konne dziennie, podstawowe szkolenie z udzielania pierwszej pomocy pod okiem ratowników medycznych, elementy hipoterapii i woltyżerki, gry i zabawy, podstawowe zabiegi pielęgnacyjne koni (czyszczenie, kąpanie) oraz budowa siodła, ogłowia itp.

*Zdjęcia: Bartosz Trzęsiel,
Julia Łukaszewicz,
Justyna Chruślińska,
Marta Ziembicka*

Patriotyczna Płyta

Chór Kameralny Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, prowadzony przez panią dr hab. Iwonę Wiśniewską-Salamon, prof. ZUT we współpracy z Orkiestrą Wojskową w Szczecinie nagrał płytę z okazji 100. rocznicy odzyskania Niepodległości RP. Nagrania trwały od marca 2018 r., a zakończyły się w czerwcu 2018 r. Zarejestrowano 12 znanych polskich pieśni żołnierskich i patriotycznych w uwspółcześionych formach aranżacyjnych. Utwór „Na mojej szczecińskiej ziemi” był inspiracją do tytułu płyty. Nagrania zrealizowało studio Kabart pana Dariusza Kabacińskiego. Kilka z utworów na płycie zostało zaaranżowanych specjalnie na okoliczność jej wydania.

„Po 123 latach zaborów – niewoli naznaczonej walką, cierpieniem i wysiłkiem wielu pokoleń Polek i Polaków – nasz kraj odzyskał suwerenność. Rok 1918 wyznacza setną rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości. Pomysłodawcy i wykonawcy projektu »Na mojej szczecińskiej ziemi codziennie Polskę tworzyMy« mają nadzieję, że płyta ta wpisze się w jubileusz i da słuchaczom możliwość śpiewania pieśni o Szczecinie oraz utworów sławiących piękno kraju i poświęconych waleczności naszych żołnierzy z I i II wojny światowej”.

więcej informacji na <http://chorkameralny.zut.edu.pl/>